

DZIENNIK BYDGOSKI

Wychodzi codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt.

Drukiem i nakładem „Drukarni Bydgoskiej” Spółki Akc.

PRENUMERATA

w ekspedycji i agenturach w Bydgoszczy z dodatkiem tygodniowym „RPP-DOWNIK MIEJSKI” wynosi kwartalnie 5.40 zł, na pocztach przez listowego w dom 6.48 zł. — Miesięcznie 1.80 zł, przez listowego w dom 2.15 zł, pod opaską w Polsce 4.00 zł, do Francji i Ameryki 6.00 złotych, do Gdańska 5.50 guldów, do Niemiec 5.00 marek. — W razie przeszkód w zakładzie spowodowanych wyższą siłą, strajków lub t. p., wydawnictwo nie odpowiada za dostarczenie pisma, a prenumeratorzy nie mają prawa do odszkodowania. Redaktor przyjmuje od 11—12 w południe oraz od 5—6 po południu. Ekspedycja otwarta od godziny 8 do 12 przed południem i od 1 do 8 po poł. Redaktor odpowiedzialny: Andrzej Trella.

Adres redakcji i administracji ul. Poznańska 30.

OGŁOSZENIA

10 groszy od wiersza milim., szerokości 36 milim. Za reklamy od milim. na stronie przed ogłoszeniami 72 milim. 30 groszy, w tekście 2 lub 3 strony 50 groszy, na 1-ej stronie 75 groszy. Drobne ogłoszenia słowo tytułowe 30 gr. każde dalsze 5 groszy, dla poszukujących pracy 50 proc. zniżki. Przy częstem powtarzaniu udziela się rabatu. Przy konkursach, dochodzeniach sądowych wszelkie rabaty upadają. Ogłoszenia zagraniczne 100% nadwyżki. Rękopisy zostają w administracji. — Konta bankowe: Bank Bydgoski T. A. — Bank Ludowy. — Bank M. Stadhagen T. A. — Bank Dyskontowy. Konto czekowe: P. K. O. nr. 203713 — Poznań. Aby uniknąć niedokładności, ogłoszeń telefonem nie przyjmuje się.

Telefon administracji 315.

Telefon naczelnego redaktora nr. 316.

Telefon redakcji 326.

Numer 8.

BYDGOSZCZ, niedziela, dnia 11 stycznia 1925 roku.

Rok XIX.

Longines

procesyjny zegarek światowej marki. Do nabycia w pierwszorzędnym magazynie zegarmistrzowskim i jubilerskim.

M. Lemplski.

Rok 1924 w oświetleniu Premjera Grabskiego.

III.

(Sprawa Kresów Wschodnich. — Kryzys gospodarczy: kredytowy i przemysłowy. — Nasz bilans handlowy. — Drożyzna i jej przyczyny. Zasadnicze uwagi i wnioski.)

Najważniejszymi zagadnieniami naszego życia państwowego w chwili obecnej są: sprawa Kresów Wschodnich i sprawa kryzysu gospodarczego.

Pierwszą z nich sprawozdanie premiera traktuje dość pobieżnie, zaznacza bowiem tylko, że w trzecim kwartale „ujawniło się niebezpieczeństwo bandytyzmu na kresach” a w czwartym, dzięki postanowieniom korpusu straży pogranicznej, „bandytyzm został opanowany częściowo, ale w dość znacznym stopniu”; następnie jest jeszcze wzmianka, że na kresach wybudowano 659 pokoi i 242 kuchnie dla urzędników i przeprowadzono 1337 kilometrów linii telefonicznych; wreszcie premier wypowiedział uwagę, że „poglądy na zagadnienia kresowe są rozbieżne jak w Sejmie, tak i w społeczeństwie” i „polityka kresowa wymaga czynnika równowagi”. Wszystko to jest prawda, ale, jak wyraził się niedawno w swej mowie wileńskiej, wice-premier Thugutt: „położenie jest groźne”, może się z wiosną pogorszyć i „nie jest czas teraz na i-graszki i długie dyskusje” — trzeba więc w końcu znaleźć ów „czynnik równowagi” i z całą energią przedsięwziąć odpowiednie środki, gdyż od nich, być może, zależy przyszłość Polski.

Sprawozdanie premiera słusznie mówi, że „Rząd jest od tego, ażeby każdą trudność naprzód przewidywać i robić wszystko, co należy, aby ją zmódl”; istotnie według francuskiego przysłowia: „rządzić — to znaczy przewidywać”. Niestety w sprawie Kresów Wschodnich Rząd nie wykazał zdolności przewidywania. O gromadzących się tam „materjalach zapalnych”, o burzy, jaka stamtąd nadchodzi i konieczności środków zapobiegawczych, prasa wszystkich odcieni od dawna dzwoniła na alarm („Dziennik Bydgoski” na ten temat ogłosił szereg artyku-

Senat gdański powraca do rozumu.

Wzywa ludność, aby szanowała pocztowe skrzynki polskie aż do rozstrzygnięcia sprawy przez Wysokiego komisarza.

Gdańsk, 9. 1. (PAT.) Senat gdański wystosował do ludności wolnego miasta apel, w którym oświadcza, że wbrew umowom, obowiązującym i prawomocnemu orzeczeniu Wysokiego komisarza Ligi Narodów, urządzona została polska służba pocztowa, która obejmuje do ręczanie listów przez listonoszy i przyjmuje korespondencję przy pomocy skrzynek pocztowych w większej części obszaru w. m. Gdańsku. Wskutek tego naruszone zostały prawa suwerenności wolnego miasta, ludność może być przekonana, że rząd poczyni wszelkie kroki, jakie są możliwe na drodze, przewidzianej układami, aby przy pomocy orzeczenia Wysokiego komisarza Ligi

Narodów spowodować cofnięcie przez rząd polski sprzecznych z układami rządzeń. Rząd, który broni interesów państwa w zachowaniu zawartych umów, zwraca się z gorącym apelem do ludności, aby zachowała spokój i nie dała się porwać do żadnych aktów gwałtu. Tego rodzaju naruszenia i karygodne akty, jakimi było uszkodzenie polskich skrzynek pocztowych, utrudniają tylko położenie w. m. Gdańska i szkodzą jego interesom, władze policyjne otrzymały od senatu surowe polecenie interwenjowania przeciwko wszelkim wykroczeniom i ujęcia sprawców celem oddania ich władzom sądowym.

Gdańsk apeluje do Mac Donella.

Gdańsk, 9. 1. (PAT.) Senat gdański wystosował do wysokiego komisarza Ligi Narodów Mac Donella pismo z prośbą o wydanie orzeczenia w sprawie polskiej służby pocztowej w porcie gdańskim.

W motywach do swoich wniosków senat przytacza obowiązek za-wiadamiania polskich władz o u-

tworzeniu polskich urzędów pocztowych, poczem powtarza znane już i mylne twierdzenia, jakoby polska poczta w Gdańsku urządzoną została bez wszelkiej zapowiedzi, a skrzynki pocztowe wywieszane zostały pod ochroną ciemności nocnej (!)

Senat gdański przeprosza uroczyście Polskę.

Czyni to na polecenie komisarza Mac Donella.

Gdańsk, 9. 1. (Pat) Dziś o godz 7 wieczorem do siedziby komisarza generalnego Rzplitej Polskiej w Gdańsku p. min. Strasburgera przybył dyrektor biura prezydjalnego senatu w m. Gdańska p. dr. Ferber i w imieniu prezydenta senatu oświadczył co następuje:

Wysoki komisarz Ligi Narodów od był dopiero co konferencję z prezydentem senatu w sprawie dotychczasowe wymiany not. Z wyjaśnień udzielonych przy tej sposobności przez wysokiego komisarza dowiedział się senat, że rząd polski w dokonanych uszkodzeniach polskich skrzynek pocztowych, nawet gdyby one nie przedstawiały godziwej obrazę państwa polskiego i narodu polskiego

które to zapatrywanie z noty przedstawiciela dyplomatycznego nie stało się dlań widoczne. Na podstawie tego stanu faktycznego senat w. m. Gdańska. dąży do radą wysokiego komisarza Ligi Narodów składa niniejszem rządowi polskiemu oświadczenie, że bez zastrzeżeń potępia i ubolewa z powodu uszkodzenia polskiej własności państwowej na obszarze w. m. Gdańska, które to uszkodzenie ze względu na jego specjalny charakter, uważa rząd polski jako obrazę państwa i narodu polskiego.

Po złożeniu tego oświadczenia dr. Ferber doręczył komisarzowi generalnemu Rzplitej tekst złożonego oświadczenia na piśmie.

łów jeszcze w początku ubiegłego roku — Red.). W Warszawie odbywały się zebrania ludzi kompetentnych i na nich dyskutowano w sprawie kresów; Rząd jednak nie zwracał na nią należytej uwagi, nie robił, albo robił bardzo mało. Dopiero teraz, kiedy bandytyzm się rozszalał i ludzie uciekają z kresów, nie pewni życia i mienia, kiedy władza polska straciła tam autorytet a polskość — dawny swój urok; dopiero teraz Rząd przystępuje wyraźnie do akcji ratowniczej. Wice-premier Thugutt twierdzi, że „przyczyna zła na kresach jest przede-wszystkiem chaos ustawodawczy”; w rzeczywistości, oprócz tej przyczyny jest jeszcze wiele innych:

brak ustalonej polityki w stosunku do miejscowej ludności, brak uzgodnienia zarządzeń poszczególnych przedstawicieli władzy państwowej, brak dobrej komunikacji między ośrodkami administracyjnymi i, co jest bardzo ważnem, nieodpowiedni dobór urzędników, ich nieudolność a w wielu razach i nieuczciwość; jeżeli, jak niedawno podały gazety, nacelnik polskiej milicji konnej w Wilnie, (p. Jankowski) przechodzi niespodziewanie na stronę litewską — jest to jeden z jaskrawych dowodów, jakich mamy tam urzędników. Sprawa Kresów Wschodnich nie cierpi zwłoki i wymaga od Rządu wszechstronnego i intensywnego wysiłku.

Sprawie kryzysu gospodarczego sprawozdanie premiera poświęca więcej miejsca. Premier przyznaje, że pomimo wszystko, co było dotychczas działaniem, „jesteśmy w stanie jeszcze bardzo poważnego kryzysu”; że „największe trudności przedstawia przyszła wiosna”; dodaje przytem, że „teraz potrzeba, aby życie się samo zmagalo”; zadaniem zaś Rządu będzie, przy zachowaniu jaknajwiększej bezstronności, „czynić wysiłki, aby kryzys złagodzić, wprowadzając do całego życia państwa i społeczeństwa elementy pewnej syntezy, łagodzącej przeciwieństwa”, np. pracodawców i pracowników, wytwórców i spożywców.

Takie są ogólne uwagi premiera o kryzysie; ważną jest udzielona informacja, że obecnie „Rząd zdecydował się wziąć na siebie inicjatywę starania się o kredyt zagraniczny”. Nie ulega wątpliwości, że pożyczka zagraniczna, przez Rząd zaciągnięta i odpowiednio zużyta, np. na inwestycje, będzie o wiele skuteczniejszą dla ułatwienia naszej sytuacji gospodarczej, niż dotychczasowe próby prywatne przyciągnięcia kapitałów zagranicznych. Tym sposobem może być złagodzony obecny kryzys kredytowy i w następstwie także kryzys przemysłowy.

Ujemną cechą naszego przemysłu w obecnej chwili jest to, że produkuje on za drogo; stąd powstaje z jednej strony niemożność konkurencji polskich wyrobów na rynkach międzynarodowych, a z drugiej — niepomierna drożyzna na rynku wewnętrznym. Nasz bilans handlowy stał się teraz biernym; w ciągu pierwszych dziewięciu miesięcy roku ubiegłego przywieziono do Polski rozmaitych towarów za ogólną sumę 1 002 889 złotych, a wywieziono tylko za 895 742 złotych, pozycja najważniejsza, bo stanowiąca jedną czwartą część ogólnej wartości wywozu, jest węgiel kamienny, tymczasem konjunktury węglowe, pod względem kosztów wydobycia i łatwości zbytu, nie są dla bliskiej przyszłości pomyślne. O panującej drożyznie mogą świadczyć następujące cyfry, wzięte z Wiadomości Statystycznych: jeżeli oznaczymy przez 100 ceny, płacone przed wojną, to się okazuje, że obecnie płacimy w Polsce (w handlu detalicznym): za żywność — 184,0, za odzież — 253,2, za opał — 160,7 i t. d.

Przyczyny ogólnej drożyzny (drogiej produkcji) dadzą się naszym zdaniem tak streścić: 1) zła organizacja pracy w szeregach znaczeniu tego wyrazu (mała wydajność i mała intensywność pracy żył stan urządzeń technicznych i t. d.), 2) wysokie koszty administracji, zarówno w prywatnych, jak i w państwowych przedsiębiorstwach, liczone, wysoko opłacane syndykaty w rozmaitych ramach 3) drogi kredyt i 4) wadliwa organizacja handlu. Nie jest wykluczonem, że system monopolów państwowych, który za-

tacza w Polsce coraz szersze kręgi a jest oparczony od wszelkiej konkurencji, przyczynia się także do wzrostu ogólnej drożyzny.

Na zakończenie kilka zasadniczych uwag i wniosków.

Rok 1924 dał niezaprzeczone duży postęp w rozwoju życia państwowego Polski, osiągnięte zostały, własnymi siłami na.odu, bez obcej pomocy, dwa wyniki niezmiernie wagi: stabilizacja waluty i równowaga budżetu państwowego; jest to wielka zasługa Rządu, a przede wszystkim Premiera, który swą wytrwałością i mocą przekonań doprowadził dzieło sanacji skarbu do pomyślnego końca. Teraz przed Rządem i całym społeczeństwem stoją zadania nie mniejszej wagi: sanacja gospodarcza tj. wyjście z obecnego kryzysu przemysłowego i kredytowego, oraz zjednoczenie wewnętrzne Kresów Wschodnich z całością Państwa Polskiego.

Sprawozdanie premiera za rok ubiegły, wygłoszone do przedstawicieli prasy a wydrukowane w „Monitorze Polskim” (N. 293 z dnia 22 grudnia) jest dokumentem, mającym doniosłe dla społeczeństwa znaczenie; dodaje bowiem otuchy i nadzieję, że istniejące trudności będą pokonane i stojące przed nami zadania państwowe będą pomyślnie spełnione. Premier nie wątpi, że osiągnięte już dodatnie wyniki (stabilizacja waluty i równowaga budżetowa) stały się już nienaruszalnymi w przyszłości i kilkakrotnie w swym sprawozdaniu zaznacza swą wiarę w potęgę państwa polskiego, „z jakiej my właściwie nie zdawaliśmy sobie sprawy”; przychodzi też do wniosku, że „my mamy dane, do tego, ażeby być nie tylko społeczeństwem o dużej wartości, ale i państwem wielkiej miary”. Wiara taka, głoszona przez człowieka, który z charakteru zajmowanego stanowiska jest najlepiej obeznany z całokształtem naszego życia, przechodzi do społeczeństwa i podnosi jego energję.

Na szczególną uwagę zasługuje końcowy ustęp sprawozdania (jakkolwiek nie jest jasno zredagowanym), zawiera on cenne wskazówki i dla rządu i dla społeczeństwa. Zdaje się, nie popełnimy omyłki, jeżeli myśli premiera sformułujemy w sposób następujący: dla stworzenia potęgi państwa potrzebne są zarówno siły duchowe (moralne), jak i siły materialne narodu; są one w ścisłej z sobą łączności; koniecznym jest także wzajemne zaufanie rządu i społeczeństwa; nie należy rozkładać się nad rzeczami małej wagi (np. niemożność obchodzenia „sytych i obfitych świąt”), ale trzeba na życie patrzeć trzeźwo, pamiętając, że „nieszczęścia ludzkie są niczem wobec wszystkiego, co przyczynia się do potęgi społeczeństwa i Państwa”. W obecnej zaś chwili pierwszym obowiązkiem społeczeństwa jest oszczędzać i gromadzić oszczędności, a obowiązkiem Rządu, dodamy od siebie, jest stworzyć na przyszłość takie warunki, żeby oszczędności, składane w kasach rządowych, czy też prywatnych, nie ginęły bezpowrotnie dla oszczędzających, jak to było dotychczas, bogacąc tylko osoby i instytucje postronne; będzie to najlepszą zachętą do oszczędzania.

Dwaj szpiegowie pod kluczem.

Warszawa, 10. I. (Tel. wł.) W dniu wczorajszym policja polityczna aresztowała dwu szpiegów, pozostających na usługach jednego z państw ościennych. Szpiegów dawno poszukiwano. Aresztowanie wywołało wielką sensację. Szczegóły trzymane są w tajemnicy.

Aprowizacja górą!

Warszawa, 10. I. (Tel. wł.) Związek młynarzy, powołując się na silną tendencję na żyto, podniósł cenę mąki. W rezultacie piekarze podwyższyli cenę chleba o 2 grosze na kilogramie.

Dr. Marx zrzekł się misji utworzenia rządu.

Warszawa, 10. I. (Tel. wł.) Z Berlina donoszą, że dr. Marx zrzekł się misji utworzenia rządu, z powodu nieustępliwego stanowiska Niemieckiej Partii Ludowej. Prezydent Rzeszy przyjął kolejno pp. Stresemanna, po-

sta Sebillego z Niemieckiej Partji Narodowej, przywódcę socjal-demokratów i wreszcie ministra Luthera. W kołach politycznych przypuszczają, że dr. Luther otrzyma misję utworzenia gabinetu.

Manewr spekulantów giełdowych na Mussoliniego.

Puszczają pogłoski o zamachu na dyktatora Włoch aby wywołać zniżkę lira.

Warszawa, 10. I. (Tel. wł.) Zagranicą rozeszła się pogłoska o zamachu na Mussoliniego. Pogłoska ta dotarła również do Warszawy. Jak donosi dzisiejsza „Warszawianka” w telegramie własnym z Rzymu, pogłoska ta była nieprawdziwa i uważać ją należy za manewr spekulantów giełdowych.

Stwierdzono, że fałszywa wiadomość obiega jednocześnie wszystkie ważniejsze giełdy światowe. Wynika z tego, że ma się do czynienia z akcją

mającą na celu wywołanie zniżki lira i włoskich papierów wartościowych.

Paryż, 9. I. Pat. Agencja Havasa donosi, że dzisiaj rano rozeszły się pogłoski o zabójstwie Mussoliniego. W związku z tem agencja Havasa stwierdza, że dzisiaj o godz. 12. min. 30 Mussolini osobiście rozmawiał telefonicznie z przedstawicielem Włoch na konferencji ministrów finansów państw sojuszniczych. Pogłoski o zabójstwie Mussoliniego pochodzą z Berlina.

Bratnie dusze zwołują się.

Warszawa, 10. I. (Tel. wł.) Dzienniki sowieckie ogłaszają telegram posła Wojewódzkiego do Włocławskiej Międzynarodówki Komunistycznej, będący odpowiedzią na depeszę, jaką Dąbal i jego towarzysze wysłali w imieniu Włocławskiej Międzynarodówki do Niezależnej Partji Chłopskiej po jej secesji „Wyzwolenia”.

Telegram, podpisany przez Wojewódzkiego brzmi:

Dziękujemy za wyrazy życzliwości i pozdrowienia. Niezależna Partja Chłopska nie należy dotychczas do żadnej Włocławskiej Międzynarodówki, rozumie jednakże słuszność międzynarodowego włocławskiego ruchu klasowego.”

Szeroka zabawa na kresach.

Warszawa, 10. I. (Tel. wł.) „Kurier Polski” donosi, że 4. bm. w Brześciu nad Bugiem na zabawie w „Towarzystwie Sportowem” doszło do tragicznego zajścia. Podczas zabawy do artysty p. Wiktora Kossakowskiego podszedł porucznik Maculewicz z żądaniem, aby wystąpiła jeszcze raz na scenie artystka kabaretowa. Kiedy p. Kossakowski odmówił, tłumacząc, że program przedstawienia został wyczerpany, por. M. uderzył go trzy razy szabłą. Pan Kossakowski został ciężko ranny; porucznika aresztowano.

Postrzelenie czerwonego żołdaka.

Warszawa, 9. I. (PAT) W dniu wczorajszym na odcinku Skroboszewki powiatu krzemienieckiego posterunek bolszewicki strzelał do posterunku Korpusu Ochrony Pogranicza. W odpowiedzi posterunek K. O. P. oddał strzał, raniąc ciężko żołnierza bolszewickiego.

Odparcie bandy bolszewickiej.

Warszawa, 9. I. (PAT) W nocy z dnia 8 na 9 bm., o godz. 3 banda składająca się z 7 ludzi usiłowała przedrzeć się ze strony sowieckiej na naszą stronę przez granicę na odcinku Jaskowce powiatu krzemienieckiego, natknęła się jednak na patrol Korpusu Ochrony Pogranicza i po stoczony z nim walce zmuszona była wycofać się, zostawiając dwa trupy.

Próbnny lot z przeszkodami.

Warszawa, 8. I. (Pat) Dziś został poświęcony samolot „Potez 8”, ofiarowany Lotce Obrony Powietrznej Państwa przez związek zawodowy pracowników miejskich m. s. Warszawy. Po poświęceniu dokonany został lot próbnny. Wiadomość, jakoby ten lot próbnny zakończył się wypadkiem jest nie ścisła. Samolot musiał wylądować z powodu defektu w motorze w Rakowcu. Pilot p. promiewicz i pasażer naczelny dyrektor Ligi p. Garczyński nie odnieśli szwanku. P. Garczyński przyszedł pieszo na lotnisko i zawiadomił o wylądowaniu.

Polak odpowiedział najlepiej z 200,000 studentów w Ameryce i zyskał stypendjum na cztery lata.

Donoszą z Ameryki, że najlepsze wypracowanie na zadany temat, aby opisać w 700 słowach błogosławieństwo dobrej drogi, a niedomagania w życiu mieszkańców przy lichej drodze, zrobił student wyższej szkoły w Wisconsin Rapids Jan Liszka, syn polskiego farmera, zyskując sobie za to wypracowanie czteroletnie stypendjum na uniwersytecie H. S. Firestone.

J. Liszka, jako syn farmera, z własnej obserwacji podał w wypracowaniu konkursowym niezbita fakty, odmalowując wpływ dobrych dróg na życie domowe tych, którzy mają szczęście mieszkać przy dobrych drogach, a zaś fatalne skutki i następstwa złych dróg w domach ludzi mieszkających przy złych drogach.

Przeszło 200 tysięcy studentów ze wszystkich średnich zakładów naukowych w całej Ameryce stawalo do konkursu.

Jan Liszka jest piątym z rzędu studentem w Ameryce, który zyskał ten honor i otrzymał pierwszeństwo między tyłu studentami z całej Ameryki, a nade wszystko bezpłatny czteroletni kurs na uniwersytecie.

„Danziger Ztg.” skuczy.

Gdańsk, 9. I. (PAT) Redakcja „Danziger Ztg.” której pociągnięcia do odpowiedzialności zażądał komisarz generalny Rzplitej Polskiej w Gdańsku w swej nocie do senatu, zwróciła się do p. ministra Strasburgera, tłumacząc swe stanowisko i twierdząc, że nie było jej zamiarem burzenia ludności oraz podkreślając, że stała zawsze w stanowisku ekonomicznej współpracy Gdańska z Polską.

Socjalista przewodniczącym Sejmu pruskiego.

Berlin, 8. I. (Pat) Sejm pruski wybrał dzisiaj 201 głosami posia socjaldemokratycznego Bartelsa prezydentem sejmiku. Bartels wybór przyjął.

Z prac parlamentu Rzeszy Niemieckiej.

Berlin, 8. I. (Pat) Na początku dzisiejszego posiedzenia parlamentu Rzeszy prezydent Loebe oznajmił, że parlament egipski i senat wyjechały z końcem roku ubiegłego do parlamentu, a jednocześnie do wszystkich parlamentów świata oraz do Ligi Narodów telegram protestujący przeciwko rządzeniom rządu angielskiego w Egipcie. Z kolei parlament przekazał komisji dla spraw zagr. niemiecko-polski układ w sprawie przynależności państwowej i opoj.

Z konferencji ministrów finansów.

Wiedeń, 9. I. (PAT) „Neues Wiener Tageblatt” donosi z Paryża: Konferencja między delegatami finansowymi Anglii i Ameryki doprowadziła do porozumienia, a mianowicie: 1) klucz rozdziału sum odszkodowawczych, ustalony w Spa będzie utrzymany; 2) Wielka Brytania uzna zasadniczo żądanie odszkodowań Ameryki w wysokości 300 milionów dolarów i zgodzi się na to, aby suma ta była spłacona przez udział Stanów Zjednoczonych w ratach rocznych, przewidzianych w planie Davesa; 3) 200 milionów dolarów tytułem kosztów okupacyjnych Ameryki będą uiszczone w 24 ratach rocznych.

Paryż, 9. I. (PAT) Clementel Churchil i Theunis omawiać będą dziś zagadnienie pierwszeństwa Belgji w otrzymaniu sum odszkodowawczych. Trzej ministrowie poczynią usiłowania w celu osiągnięcia kompromisu i ustalenia projektu decyzji, które byłyby następnie przedstawione do aprobaty plenum konferencji. Delegacja angielska przyjęła w zasadzie projekt przekazania Stanom Zjednoczonym prawa korzystania z wypłat niemieckich z tytułu odszkodowań. Delegacja Stanów Zjednoczonych zgodziła się przedłużyć z lat 12 do 24 okres, w którym mają być spłacone sumy z tytułu zwrotu kosztów okupacyjnych. Zdaje się, że 52-procentowy udział Francji w spłatach niemieckich nie ulegnie zmianie.

Paryż, 9. I. (PAT) Clementel w wywiadzie, udzielonym prasie oświadczył, że należy się spodziewać, iż zachowany zostanie 52-procentowy udział Francji, i że być może cyfra ta się jeszcze cokolwiek podwyższy. Dalej zaznaczył minister, że kanclerz skarbu Churchill uważa jeszcze zawsze notę Balfoura za zasadniczy wskaźnik swej polityki w sprawie długów. Clementel spodziewa się jednak, że stanowisko Churchilla w tej mierze nie jest ostateczne. Porozumienie w tej sprawie nie jest rzeczą możliwą, jednakże nie może być osiągnięte niezwłocznie, gdyż sprawa ta nie podlega kompetencji konferencji.

Pierwsza powojenna Encyklopedia Polska.

Warszawskie wydawnictwo „Ultima Thule”, którego nakładem wychodzą zbiorowe pisma ks. Skargi, wypuściło w końcu grudnia pierwszy zeszyt pierwszej powojennej Encyklopedji polskiej, która ma objąć 6 dużych tomów. Mamy otrzymać całokształt wiadomości z punktu widzenia polskiego, tzn. poznać stanowisko narodu swego i państwa, naszej kultury w stosunku do innych. Najbardziej rozpowszechnione w naszych województwach zachodnich encyklopedje niemieckie przemilewały możliwie wszystkie dodatnie o Polakach wiadomości, puszczając natomiast jak najwięcej fałszywych. Spazzone zostały także wiadomości, dotyczące Francji, Anglii oraz innych narodów, aby czytelnik odniósł wrażenie, że jedynie Niemcy miały ludzi dzielnych i mądrych.

To też pierwszą polską powojenną encyklopedję, wychodzą pod redakcją tak wybitnego uczonego jak dr. St. Fr. Michalski witamy z wielką radością.

Jak poinformowaliśmy się u źródła Encyklopedia uwzględniła w jak najszerszej mierze również województwo zachodnie, które w przedwojennych encyklopedjach polskich potraktowane były po macoszemu, choćby wzięć Encyklopedję Akademii Umiejętności, zwłaszcza tom „Geografja”, gdzie o Pomorzu, G. Śląsku i Poznańskiem nie wiele znajdziemy wiadomości.

W pierwszym tomie Encyklopedji Ultima Thule poświęcono wzmianki następującym Polakom z kresów zachodnich. Adamkiewicz Albert z Żerkowa, ur. 1850 r. lekarz, prof. uniwersytetu w Krakowie i Wiedniu, Adamski Maksymilian (1796 — 1830 r.) lekarz w Kościanie badacz rozlinności krajowej. — Ks. infułat Adamski.

Odroczenie Indii a Europa.

Zgromadzenie Narodowe Hindusów w Bengalu zdecydowało przerwać na pewien czas dotychczasową politykę biernego oporu stosowanego z niezmierną bezwzględnością wobec Anglików.

Z historii wiadomo, że wpływ angielski w Indiach datuje się mniej więcej od roku 1760, kiedy to Robert Clive naczelny angielskiej kompanii wschodnio-indyjskiej uwarzył przy pomocy nielicznego zastępu wojów nababa (króla) Bengalu. Od czasu zaczęły wpływać Francji, która wkrótce zdominowała kolonie brytyjskie. Wkrótce nastąpiła wojna, w której nieudolnym rozpostarł się na całą południową część Azji i trwa do dnia dzisiejszego.

Wiedziawszy, że nie można trwać do dziś dzień. Bo już od szeregu lat są Indie widownią zmagania między Angliami a Francuzami. Zmagania te, jeżeli nie dojdzie do rozstrzygnięcia, to przyniosą nie dozwyczajnymi dziełami i wyznacząmi Budzą — Azjatami a zachodem europejskim.

Wpływ Anglii na Indie na jedne z najbojniejszych kolonii Wielkiej Brytanji, począł słabnąć od czasu zwycięstwa Japończyków w wojnie rosyjsko-japońskiej. Wiedzący, że Japończycy poznali porażkę, zaczęli się w stanie dorównać naszym. Zwycięstwo Japończyków było więc początkiem zachwiania „niezachwianego” dotychczas autorytetu Europy. Od tej chwili datują się pierwsze ruchy niepodległościowe Hindusów. Objawiły się niebawem, bo już w 6 lat po zwycięstwie japońskim, szeregiem zamachów na życie dostojników angielskich. Zamach na życie wicekróla w roku 1912 w chwili, gdy tenże dokonywał roczystego wjazdu do miasta Delhi, angielski sędzią w wielkim Mongolu skłonił rząd angielski do stosowania ostrych represji. Hindusi odpowiedzieli na nie nowymi gwałtami, podsyćcami przez swych przywódców i odtąd wszczął się czynny opór Hindusów.

W międzyczasie rozszalała nad światem wichura krwawej wojny światowej, wojny białych z białymi. To do reszty podważyło powagę Anglików w Indiach, chociaż postępowanie Anglii wobec Hindusów w czasie wojny znacznie złagodniało. I właśnie to złagodzenie taktyki dało ludności tubylczej poznać słabość swych panów. Jedynie dzięki brakowi dostatecznej energii ludom wschodnim wrodzonemu nie przyszło już wówczas do wybuchu, do powstania przeciw nienawistnej, nielicznej garstce Anglików.

Duchowym wodzem tego 300 milionowego narodu jest Gandhi, obdarzony przez swych ziemików przydomkiem „Mahatma” czyli po polsku „święty”. Nam

Egzekucja zbrodniarzy za pomocą trucizny.

Jak giną delikwenci na półwyspie malajskim.

Stracenie skazańców przez podanie mu trucizny znanem było już w starożytności. Już Sokrates musiał wypić kubek cykuty za swą przewrotną i bogom przeciwną naukę. Ale niesłychanie ciekawymi są egzekucje przy pomocy jadowitego drzewa bohon-upas na półwyspie malajskim. Jad tego drzewa zatrąwia powietrze na milową odległość, a kto zbliży się doń musi umrzeć.

Oto co o tym drzewie opowiada jeden z angielskich podróżników.

Bohon-upas rośnie na wyspie Jawa w odległości 27 mil od Batawii. Otapnia to drzewo wysokie góry a cała przetrzeźnia w promieniu 10 mil to pustka. Ziemia tu nie rodzi, nawet nie wytrzyśnie z niej głóg, lub chwast najgorszy. Nie pokaże się żaden ptak, żaden owad, nawet. Po drugiej stronie góry mieszka kapłan. Z jego domostwa wysyła się nieszczęśliwych ludzi, którzy zbierają sok z drzewa bohon-upas. Trucizna ta sączy się z kory tego jadowitego olbrzyma i jest to rodzaj kamfory raczej niż żuźnia. Do zbierania tej cieczy wysyła się skazańców. Dniem przedtem otrzymali wyrok śmierci. Sędzia zapytuje skazanego co wybiera: czy śmierć przez powieszanie, czy też chce przyjąć puszkę z trucizną bohon-upas. Zazwyczaj skazany wybiera to drugie.

Na tę śmiertelną wyprawę wybiera się skazany z puszką, ponoczony uprzednio, jak się ma zachować. Przedewszystkiem kierować się powinien

zawsze w stronę wiatru i zbliżać się do drzewa z wiatrem. Wiatr zwiewa w bok jadowity oddech drzewa. Odchodząc powinien skazany iść przeciw wiatrowi. Pospoch jedynie może skazańców uratować. Jeśli zdola napełnić puszkę zanim go udusi jadowity oddech drzewa i ucieknie na czas od tego miejsca, może być ocalony.

Skazanych wysyła się do pustelni kapłana. Tam czekają na pomyslny wiatr i odmawiają modlitwy, — spsobając się na tę śmiertelną wyprawę.

Kiedy nadchodzi godzina, w której mają wyruszyć, kapłan zakłada im na głowę kaptur skórzany z dwoma szklanymi szybami, które służą jako „okna” na oczy. Kaptur sięga od głowy wzdłuż piersi. Na ręce dostaje skazany rękawice skórzane. Skazanych odprawiają kawał drogi krewni, błogosławi im na drogę kapłan, raz jeszcze upominając, jak zachować się winni.

Opowiadał owemu podróżnikowi tamtejszy kapłan, że w przeciągu 30 lat wysłał 700 skazańców. Z tych zaledwie dziesięciu wróło.

Oni, cudem ocaleni opowiadali, że bohon-upas stoi nad strumieniem, a dokoła niego rośnie 5 do 6 mniejszych drzew tego samego gatunku. Strumień ciągnie się na odległość, której nie próbowali przebyć; bohon-upas rozrasta się wzdłuż strumienia. Grunt jest brunatny, piaszczysty, pełno dokoła kamieni i pełno wszędzie trupów i szkieletów ludzkich. Zresztą nie więcej

wręca się mocno, że oswobodzenie z podjarzma obcego jest możliwe tylko przy pomocy oręża. Tymczasem Gandhi kroczy drogą wprost przeciwną. Pracuje on nad oswobodzeniem swej ojczyzny na drodze pokojowej. System jego polega na tem, że na każdym kroku stawia bierny opór: Hindusi w niczem nie idą rządowi na rękę, wstrzymują się od wszelkiej współpracy z Anglikami. Wobec tego Anglicy nie mają pretekstu do jakiegokolwiek przeciwdziałania temu „nie niczy-nieniu”, bo zbrojnie im się przeciw nikomu nie przeciwstawia. Ale takie postępowanie jest więcej niebezpieczne, aniżeli byłby jawny bunt ze strony krajowców. Anglicy nazywają ten sposób postępowania Hindusów „Non-cooperation”. Nam trudno sobie wyobrazić takie postępowanie, słabym, bardzo słabym przykładem hinduskiego oporu, może być poniekąd niemiecki bierny opór stosowany przez Niemcy wobec Francji, po zajęciu zagłębia Ruhry.

Ten rodzaj postępowania krajowców z Anglikami, zmusił tych ostatnich do podjęcia rokowań z wcale nie pokojowo uspo-

sobionymi Hindusami. Skłoniło ich do tego kroku wrzenie panujące w świecie muzułmańskim, niezmiernie niebezpieczne dla Imperjum Brytyjskiego. Dowodem tego ostatnie zaślęcia w Sudanie, które się rozległy echem po całym świecie. Świadczy o one o dążnościach wolnościowych Muzułmanów, którzy spodziewają się dafeko sięgającego poparcia od swego współwyznawcy w Mahomedzie, od Kemal Paszy.

A wiadomo, że stosunki pomiędzy Angorą a Londynem są również bardzo napięte z przyczyną Mossulu. Niemala kłopotu sprawiają Anglii Transjordanja i Irak. Ustawicznie powstania tubylców muzułmanów przeciw nienawistnemu rządowi narzuconemu przez Anglię, nie daje angielskim mężom stanu ani chwili wytchnienia i zmuszają do ustawicznej czujności w kierunku Wschodu.

Poparcia moralnego i materialnego doznają Hindusi od Sowietów, które wcale nie dwuznacznie brudzą na każdym kroku w Azji przeciw panowaniu angielskiemu.

To dmuchniecie może być poważnie zagrożić. Ostatnio Anglicy unieśli Hindusów nakłonić do zawieszenia na pewien przeciąg czasu „biernego oporu”.

Rej.

Niech piękne panie nie palą papierosów!

Tak radzi doświadczona Pola Negri.

— Palenie tytoniu wpływa fatalnie na piękność — pisze Pola Negri w pewnej amerykańskiej gazecie. Zaobserwowała to w wielu wypadkach i dlatego sama panicznie obawia się palenia.

„Nedawno obserwowałam — pisze Pola Negri — uroczą młodą dziewczynę o purpurowych wargach, świeżej cerze i cudnie błyszczących oczach. Potem przyszedł pierwszy papieros. Całe w tem nieszczęście, że palenie jest na nerwy. W rzeczywistości zaś wyzerpuje system nerwowy. Dziewczyna ta nie mogła się już odzwyczaić od nikotyny i wskutek tego wygląd jej zmienił się ogromnie na niekorzyść. Czerwone usta pobladły, policzki przywędlały, oczy straciły blask. Wokół ust i oczu ukazały się sieci drobnych zmarszczek, cała twarz okryła się bladłością. Piękność tej młodej dziewczyny uległa przez to niekorzystnej zmianie. Nikotyna zniszczyła urodę”.

Pola Negri stwierdza, że kobiety współczesne palą ogromnie dużo. W samej Ameryce fabrykuje się miliony papierosów wyłącznie dla kobiet. Sama Pola Negri musi niekiedy, jeżeli to wypada w roli, palić papierosa, ale uważa to zawsze za bardzo przykrą ostateczność.

Przeciwko pudrowi i szminkom.

Londyński biskup angielski, Artur Wells, wystąpił przeciwko pannom młodym, przystępującym do ołtarza z twarzami upudrowanymi i urozóżowanymi, a wargami pomalowanymi.

W jednym z ostatnich swych kazania biskup wystąpił z następującą filipiką przeciwko pudrowanym pannom:

„Nie jedna z pań młodych wydołała bywa puszek z pudrem i pomadką do warg nawet wówczas, gdy czeka na kolejną podpisaną się w rejestrze ślubów. Tej wyrafinowanej głupocie należy kres położyć. Niema nie wstrętniejszego, niż kobieta, zniekształcająca się pudrem i szminkami, co teraz w Anglii jest na porządku dziennym.”

CZOKOLADA
CZOKOLADKI DESEROWE
B. IŁOWIECCY
CUKRY
PIERNIKI **WAFLE**

St. Połzarowski. (79)

Handlarze dusz.

Powieść kryminalna.

(Ciąg dalszy).

Wyciągnięto oboje z wody i przedewszystkiem rzucano się, aby ratować nieprzytomną już dziewczynę.

Lekarz portowy, pełniący dyżur, był na miejscu i rozbrajawszy ją począł zaraz stosować masaż i gimnastykę płu. Antosia była już parę minut pod wodą i tylko dzięki silnej konstytucji dziewczęciana nie nastąpiło jeszcze uduszenie. To też po kwadransie odzyskała się w niej puls i serce i pojawiły pierwsze ruchy oddechowe. Za pół godziny leżała już z otwartymi oczami, niezdolna mówić, wykazująca ustawicznie wodę z krtań, ale przytomna i świadoma tego, co się z nią stało.

Basztoro klęczał koło córki i całując jej twarz, a nawet ręce, płakał jak dziecko.

Gdy ujrzał Antosię wpadającą do wody, zdawało mu się, że jej widok był wogóle jakąś jawną niesamowitą, jakąś halucynacją, i jak uderzenie mózgowym reasonem popadł w stan zupełnej umysłowej martwoty. Słyszał hałas, wrzaski o ratunek, widział Kostka wynurzającego się z wody, ale patrząc na

te sceny apatycznie, pół senny, czekając kiedy to wszystko zniknie, przypadnie, i on się obudzi.

Dopiero widok wyciąganej z topieli za włosy córki, martwej, sinej, o oczach na pół przymkniętych, wyrwał go z tego jakby letargu. Myślał, że córka już nie żyje, szalał z rozpaczą i bil łbem o ziemię, że go ledwo utrzymał i do rozumu doprowadzić można było.

Dopiero gdy Antosia otworzyła oczy i chociaż jakimś ryblem ale pełnym miłości wzrokiem spojrzała na ojca, ten od szalu desperackiego przeszedł do wybuchów jakby obłąkańczej radości.

— Dwa razy ocalona... dwa razy odzyskana — mówili wszyscy, znając tragedję ojca i córki.

Ale obok współczucia dla tych dwojga istot rozpętał się istny entuzjazm dla bohaterstwa Kostka. Chłopak w mig został przebrany w suche ubranie i obuwie. Każdy ścigał ze siebie, chcąc mu dać swoje. Przebrawszy się Kostek zauważył że przepadł mu we wodzie zegarek.

— Młody signore — zawołał ktoś na głos — ma zmartwienie, bo jego zegarek utonął w morzu!

Śmiechy, brawa i burza rozległy się do kła i w tej chwili powstał koło Kostka ścisł aż niebezpieczny. Wszyscy szturmowali go i więcej jak sto zegarków, złotych, srebrnych i opalowych zamigotało w pr-

wietrze. Każdy wtykał mu swój zegarek w rękę. Kostek wzbraniał się przyjąć, ale Cezary szepnął mu:

— Bierz, bo się obrażą!

Więc musiał brać i dziękował na wszystkie strony. Ale dziękował tylko mechanicznie skinieniami głowy, bo oczy jego ustawicznie i niespokojnie wracały do Antosi. Dziewczyna była już przytomna, ale napróżno siłła swój mózg nad rozwiązaniem zagadki, skąd ojciec jej tak niespodzianie i przed jej nie wzięciem się w Brazylii.

Ta tragedia, na szczęście zakończona bez katastrofy, tak pochłonięła wszystkie umysły, że jakoś zapomniano o Czarnym, choć on obok Antosi miał być drugim głównym bohaterem dramatu który się w Rio od samego rana gotował.

Nie zapomnieli jednak o Czarnym jego wróg śmiertelny Cezary.

Gdy widział, że Kostkowi i Antosi nie grozi już żadne niebezpieczeństwo, zastawił ich i podbiegł do miejsca, gdzie właśnie wyładował komisarz Diego po skrupulatnem rzekomo przeszukaniu Barbarossy.

— A gdzie ten lotr? — spytał Cezary komisarza.

— Widocznie te tłumy nad brzegiem — rzekł zakłopotany Diego — były mu przestroją i spłoszyły go, bo signor Bastoni zostawił samą a on epadł, że

— Przecież pod ziemię się nie zapadł.

— To nie, ale musiał niespodziewanie awansować na łódkę i dostał się na brzeg.

— Wykluczone — rzekł sucho Cezary — Ja byłem przy każdej łódce, która wysadzała pasażerów. Czarnego między nimi nie było, za to panu ręczę.

— A jednak na razie nam się wymknął. Mówię na razie tylko, bo my go dziś albo jutro dostaniemy. Och, bądź pan tego pewny. Rzecz jest za gruba, abyśmy ją nie li zbagatelizować.

— Okręt panowie przeszukali?

— Jak najskrupulatniej, to jest o ile się dało. Pan wie: przeszukać statek za ukrytym pasażerem to rzecz nie łatwa. My jednak przeztrząsnęliśmy wszystkie kąty napróżno. Chyba by się ukrył w międzypokładzie transportowym w jakiej skrytce albo beczce o niby to zadeklarowanej zawartości. Ale wątpię. Choć rozumie się, że wyładowanie okrętu będzie się też odbywało pod policyjną kontrolą.

Cezary zaklął pogardliwie pod nosem.

— Co pan mówi? — spytał nie spokojnie komisarz.

— Nic. W każdym razie piliście panowie jeśli nie... to bardzo... bardzo

Telefon przyszłości.

Rozmawiać z kimś, kogo się nie widzi, a często nawet nie zna wcale, nie należy do wielkich przyjemności. A przecież rozmowy telefoniczne przebiegają w takich warunkach prowadzić trzeba.

Więc aby i przez telefon z daną osobą „oko w oko“ rozmawiać można było, wynalazcy pracują nad aparatem skombinowanym, przez który na odległość można nie tylko rozmawiać, ale równocześnie i widzieć się nawzajem w lustrze do aparatu dodanym. Próby dotąd czynione nie dały jednak szczególnych rezultatów, choć nie można wątpić, że dziś lub jutro aparat taki zostanie skonstruowany i oddany do użytku publicznego.

Krzywdzenie emerytów bez końca.

Kto jeszcze może zarabiać, temu niepotrzeba emerytury.

Rada Ministrów, nawiązując do uchwały z dnia 9 maja 1924 r., oraz z 17 września tegoż roku uchwaliła przyznać emerytowym funkcjonariuszom państwowym i wojskowym państw zaborskich, wzgl. pozostałym po nich wdowom i sierotom, którzy prowadzą własną przedsiębiorstwo lub biura (biura handlowe, porady, prawne itd.) 75% zaopatrzenia przypadającego emerytom polskim, począwszy od 1 stycznia 1925 r.

Zaopatrzenie emerytalne w wysokości 50% emerytury, przypadającej emeryt. polskim funkcyj. państw, wzgl. wojskowym, pobierać będą nadal emeryci b. państw zaborskich, którzy posiadają uprawnienia na prowadzenie hurtowni tytoniowej (samistnie wzgl. do spółki) i ci którzy podlegają podatkowi dochodowemu z dochodów fundowanych.

Czytajcie

„Dziennik Bydgoski“!

Czy Barbarossa przez całą noc pozostał w tem miejscu na kotwicy?

— Nie. Gdy go opróżnią z bagażu pasażerskiego, przepłynie do towarowego portu, aby tam oddać swój ładunek.

Dalszą rozmowę przerwał na wejście Kostka.

— I cóż teraz będzie? — spytał chłopiec — Chcieliśmy Antosia przewieźć do hotelu i położyć do łóżka, ale plantator bawelny, Don Alvarez ofiarował nam wszystkim gościny u siebie. Baszton i Antosia już tam pojechali a ja mam pana przywieść.

— Bardzo to nieładnie, że rozporządził tak moją osobą bez mojej wiedzy — zaśmiał się Cezary — Niestety, na dzisiejszą noc ani ja ani ty gościny tego szlachcica nie możemy przyjąć.

— Dlaczego?

— Trzeba skończyć z Czarnym.

— Prawda! Aresztowali go?

— Djabła tam aresztowali! Może naumyślnie a może z głupoty zabrali się do tego aresztowania jak niedźwiedzie i Czarny miał czas wymknąć się im. Ale im tylko, mnie się nie wymknie!

Cezary słowa te wypowiedział spokojnie i ze zdumiewającą pewnością siebie.

A gdzież on jest? — spytał

Łódzcy żydkowie w roli Holendrów.

Bermatowie aresztowani w Berlinie pochodzą z Łodzi.

Aresztowani spekulanci berlińscy bracia Bermatowie, którzy łącznie z Kutiskiem oszukali pruski bank państwowy na kilkadziesiąt milionów marek złotych — jak donosi „Głos Polski“ — pochodzą z m. Łodzi.

Zowią się oni: Daniel, Herszel, Izaak, Salomon i Jankiel (Juljusz) Bermatowie.

Do Berlina przybyli oni podczas wojny drogą pośrednią na Holandję Posłużyli im do tego dobre stosunki z prasą socjalistyczną i ze zmarłym niedawno Helphandem-Parvusem.

W Holandji zdołali otrzymać obywatelstwo holenderskie. Ich spekulacje żywnościowe były tak dla nich korzystne, że wyrosli na wielkich milionerów. Najstarszy z nich Juljusz kupił sobie wspaniały zamek na wyspie Schwanenwerder na jeziorze Wannsee. Ten zamek stoi niedaleko zamku, zakupionego przez Helphanda, również na tej wyspie.

Podczas aresztowania owego Juljusza Bermata policja patrolowała wzduż wybrzeża wyspy z pomocą motorówek, ponieważ obawiała się, że Bermat będzie chciał uciekać wodą.

Innych braci aresztowano w Berlinie w ich wspaniałe urządzone apartamentach w arystokratycznych dzielnicach miasta.

Tylko jeden Izaak narazie nie został aresztowany, ponieważ wyjechał rzekomo na połowanie, i dopiero później go złapano.

Żydowscy agenci Niemiec.

Dwa wielkie skandale finansowe w Berlinie, które doprowadziły do uwięzienia żyda Kutiskera z Kowna rodem, oraz pięć żydów łódzkich braci Bermat, ujawniły znów międzynarodową rolę żydów. Po mału wykryto całą szajkę żydów polsko-rosyjskich, którzy jako szpiegowie niemieccy odegrali ważną rolę w przewrocie bolszewickim w Rosji. Najwybitniejszy z nich niedawno zmarły Helphand Parvus, pochodzący z Kijowa. Do kliki należeli także żydowscy bracia Szklarz, których proces skandaliczny tak był głośny swego czasu. Ujawnił on, że stałymi gośćmi obiadowymi tych „Ostjuden“ byli Scheidemann, kanclerz Rzeszy i Noske, minister wojny.

Obecnie zdemaskowani za oszustwo Pruskiego Banku Państwowego na sumę 45 milionów, bracia

— Dla mnie nie ulega wątpliwości, że schował się a raczej, że majątkowo okrętowi za dobrą zapłatą schowali go na okręcie, ukryli go najprawdopodobniej między towarami, bo takie rzeczy trafiają się bardzo często, mianowicie na okrętach, które zawinęły do obcego portu.

— A jakżeż my go z okrętu wydostaniemy? — pytał dalej Kostek.

— Niech cię o to głowa nie boli. Idź teraz do mieszkania naszego gospodarza, tego Don Alvarez i przeproś go, że choć jego zaproszenie z wdzięcznością przyjmujemy, to dziś w nocy ty ani ja korzystając z niego nie możemy. A gdy się już zupełnie ściemni, tak około godziny dziesiątej wieczór, wróc tu na to miejsce do mnie, ale przynieś ze sobą trzy rzeczy: latarkę acetylenową z niebieskim szkłem, parę metrów silnego sznura i pas ratunkowy do pływania, taki jak je na okręcie mają. Niech ci tych rzeczy gospodarz pożyczyci, a czego niema, to kup. Pieniądze masz? Tylko niech ci magazynów nie zamkna, pamiętaj! Bez tych trzech rzeczy nie waż mi się tu pokazywać.

— Basztonia też przyprowadzić?

— Nie. Z tym lotrem Czarnym damy sobie w dwóch radę.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Bermatowie, oraz Kutiskier utrzymywali dom w Amsterdamie, w którym zbierała się międzynarodówka socjalistyczna. Tu Artur Henderson, minister w gabinecie Mac Donalda, przez żydowskich agentów Niemiec, wsłuchiwał się w opowiadania o rzekomej krzywdzie Niemiec, o imperjalizmie Francji i Polski, o konieczności obalenia Traktatu Wersalskiego i ponownego rozbioru Polski.

Bracia Bermat (Daniel, Herszel, Izaak, Salomon i Jankiel), pochodzą z Łodzi; skąd najpierw wywędrowali do Holandji, a otrzymawszy tamtejsze obywatelstwo „neutralne“ pojawili się w Berlinie jako faktorzy Parvusa. Obok pałacu tegoż na wyspie Schwanenwerder na jeziorze Wannsee wznosił się pałac

Bermatów, gdzie ich też aresztowano.

Ostatnie telegrafy z Berlina wykazują, że w oszukane interesy Bermatów wciągnięci zostali najwybitniejsi dostojnicy niemieccy, tak nacjonaliści jak socjaliści. Zwolnienie licznych osób pieczętujących aresztowanych dowodzą, że w obawie ujawnienia całego bagna, prawdopodobnie władze niemieckie będą starały się zatyszczyć całą sprawę.

Z naszej strony należałoby zbierać jaknajdokładniejszy materiał w sprawie wymienionych szustów żydów, agentów Niemiec dla propagandy antypolskiej i wnieść do tychczas ukryte sprzęty całej roboty żydów z ganku Zinozwiewów, Trockich i Raśw.

Bolszewia jest rakiem i organizm światła!

Tego raka należało zaraz z początku radykalnie usunąć. — Ameryka tym jadłem się nie zarazi. — Sowiecom niemożna skredytować ani tonny węgla. — Rosja skazana jest na zagładę!

W czasopiśmie „Marche de France“, zamieszcza prezydent amerykańskiej izby handlowej w Paryżu Walter Barry, przyjaciół prezydenta Coolidge'a ciekawy artykuł, w którym wyjaśnia, dlaczego Stany Zjednoczone nie chcą uznać sowietów.

Otóż zdaniem autora sowieci nie są ustrojem państwowym, tylko rakiem, który trzeba było radykalnie leczyć już na samym początku. Aljanci zaniedbali tego, tracąc czas na dyskusje, które miały ustalić metodę leczenia. Dziś choroba bolszewicka zaraziła już cały organizm świata. Można to stwierdzić, patrząc tylko na Chiny. Sowieci sięgają jednak i do Ameryki, wydając olbrzymie sumy na propagandę.

Ale miliony dolarów, zużytych na bolszewizowanie Ameryki, nie przyniosą rezultatu. My — pisze Barry — rezygnujemy bez trudu z „handlu“ z sowiecami, gdyż ich produktywność i zdolność handlowa jest tylko iluzoryczna Anglia ze swojego tak zwanego trak-

tatu handlowego z sowiecami nie miała dotąd najmniejszej choćby korzyści, gdyż tylko tam mogą istnieć stosunki handlowe i gospodarcze, gdzie jest jakakolwiek możliwość kredytowa. Nieufność do sowietów jest tak wielka, że nie znajdzie się taki Anglik, któryby jedną tonnę węgla zakredytował Rosji.

Bolszewicy zużywają dochody swego kraju na cele propagandowe i dlatego znajduje się Rosja w tak opłakanych warunkach gospodarczych. Barry odradza więc Francuzom udzielania sowiecom pożyczki, gdyż pieniądze pójdą tylko na propagandę. Gdyby w Rosji wybuch głód, Amerykanie nie poszły tam już ani funta zboża, należy bowiem — zdaniem obywateli amerykańskich — zostawić Rosję jej przeznaczeniu, a temsamem zniszczyć możliwość rozszerzenia się zarazy.

Artykuł Barry'ego cytuje nieprzyjazna Herriotowi prasa francuska, wskazując na niebezpieczeństwo w razie dojścia do skutku francusko-sowieckich umów handlowych.

Czy Polsce grozi katastrofa burz i powodzi?

Wielkie orkany idą ku nam od Zachodu. — Nawiedziły Anglię, Francję i Niemcy. — O Poznańskie i Pomorze niema na razie obawy.

W zachodnich Niemczech burze i powódzie wyrządziły wielkie szkody szczególnie dotkniętą jest Nadrenja i Zagłębie Ruhry. Dolina Rthury wygląda jak jedno jezioro, na którym osady ludzkie wyglądają jak wysepki. Dotknięte są szczególnie miasta Solingen, Muelheim i Siegen.

O burzach, śnieżycach i powodziach, nadchodzą wiadomości od kilku dni, podając szczegóły, grozą przejmujące. Najpierw nawiedziona została burzami i powodzią Anglia południowa, gdzie zwłaszcza Tamiza wyrządziła ogromne szkody. Burza, szalejąc nad kanałem La Manche, przerzuciła się do północnej Francji, gdzie również wylały rzeki, a następnie posunęła się w głąb

Francji ku południowi, powodując i tutaj powódzie.

Obecnie przyszła kolej na zachodnie Niemcy. Olbrzymia fala burz i opadów posuwa się widocznie ku wschodowi, wywołując powódzie na wielką skalę. Jeżeli ten katastrofalny pochód nie ustanie, grozi także Polsce wielkie niebezpieczeństwo ze strony żywiłów, których nikt nie zdola okiełznać.

Bydgoszcz i okolice zdają się być na razie uchronione od tych powrotnych kataklizmów. Zimą mamy na ogół zdumiewająco łagodną. Ponadto obserwatorja polskie sygnalizują dalsze podnoszenie się barometru, co wskazywałoby na utrwalenie się tej dziwnej pogody.

Polacy na Węgrzech.

Przypuszczalna ilość obywateli polskich, zamieszkałych w obecnych Węgrzech, wynosi około 20000 osób, których ilość zmniejsza się stopniowo, a to z powodu braku pracy, lichych zarobków i wydalania żydów. Oprócz tego zamieszkuje na Węgrzech wiele rodzin pochodzenia polskiego, jednakowoż obywateli węgierskich, którzy zajmując rozmaite urzędy, będąc właścicielami przedsiębiorstw, domów i t. p., zaznaczają wprawdzie swe pochodzenie i sympatje dla Polski, ale tylko znikoma ich część bierze czynny udział w życiu kolonii polskiej.

Kolonja polska składa się mniej więcej w połowie z katolików, w połowie zaś z żydów. Około 80 proc. katolików

i 20 proc. żydów mieszka w samym Budapeszcie i jego okolicy. Około 300 osób zamieszkuje w Tatabányi, gdzie pracują w kopalniach węgla. Również w kopalniach węgla i rudy w Salgótarján i Ozd pracują polacy, których jest tam około 300 osób. W Diósgyőr, gdzie znajdują się państwowe kopalnie i huty żelaza, mieszka około 200 osób. W wielu innych miejscowościach prowincjonalnych rozproszeni są polacy, tak katolicy jak i żydzi, trudniący się handlem, rzemiosłem i jako robotnicy.

Picie
Jubileuszowa
Milcherta

Osiadłem w Szubinie
Dr. Gabryel Tadeusz
Henner-Manstein
Adwokat

Szubin, ulica Kościuszki 12.
Telefon nr. 14. 97

Miniatury.

Kajdaczyna.

Wtoczył się do redakcji tołumbas, może taki 400 funtowy, z brzuchem jak wydęty do odlotu balon, z gębą jak tarka do bielizny, parsknął, odsapnął i zapytał:

— Wolno panów na chwilę facytgować?

— Wolno — odpowiadam, podsuwając mu kopnikiem buta krzesło.

— Dziękuję. Siadę, bo to kawał drogi. Panowie powinni gdzieś na Placu Teatralnym...

— Przeprowadźmy się tam w najbliższym kwartale. A tymczasem o co chodzi?

— Ja tu w sprawie tych niemieckich ludożerców.

— Jakich ludożerców?

— No ten Haarmann i Denke, co to ludzi mordowali i jedli.

— Czogoż pan od nich chce?

— Od nich niczego, ino przyszedłem panów prosić, abyście o nich więcej pisali.

— Dlaczego?

— Bo czytelnicy są takich rzeczy ciekawi.

— Nie wszyscy. A może pan jest rzeźnikiem i dlatego tak się pan tem interesuje, co?

Gość na to przypuszczenie westchnął jak młoch kowalski.

— Rzeźnikiem to jabyć chciałem być. Ale mnie się aż tak nie poszczęściło. Ja jestem kaflarzem, a to teraz kiepski interes. Budów niema to i pieców niepotrzeba. Ba gdyby ja był rzeźnikiem, mój Ty Boże!

— Cóż pana zatem obchodzą Haarmann i ten drugi, ten Denke?

— Osobiście to mnie oni wcale nie obchodzą. Ale, ja się panu tak w zaufaniu przyznam, co jest. Mam na utrzymaniu aż trzy baby: żonę,

Tajemnicze porwanie panny L. P. w Chełmży.

Dwaj żydzi przemocą wsadzają pannę P. do auta i przewożą ją do Bydgoszczy. — Uciezka z auta i prośba telefoniczna do redakcji „Dziennika Bydgoskiego” o interwencję. — Policja przeprowadza śledztwo i za taje kłam twierdzeniom rzekomo porwanej panny. — Dziś wieczór wyświetli się ta tajemnicza afera.

Policja bydgoska ma nielada orzech do zgryzienia.

Podkład przy sensacyjnej afery przedstawia się następująco:

Onegdaj tj. we środę, panna Helena Przybyszewska, córka znanych w Chełmży obywateli, udała się rano tamże do kościoła a po nabożeństwie zrobiła przechadzkę za miasto.

Nagle na pustej drodze pojawiło się auto, które przy pannie P. się zatrzymało. Z niego wyskoczyło dwóch młodych ludzi, zdaje się żydów, którzy się na samotną pannę P. rzucili, zatkali jej usta, zawiązali oczy i wsadzili do auta, które ruszyło pędem w stronę Bydgoszczy. Po drodze obaj napastnicy zarzucili pannie P. jeszcze worek na głowę.

W tym stanie odbyła panna P. całą drogę. Gdy jej zdjęto worek i odwiązano oczy, znalazła się w Bydgoszczy na Wileczaku. Tu udało jej się wyskoczyć z auta. Wobec ruchu na ulicy, rabusie nie odważyli się jej ścigać, lecz szybko odjechali. Panna Przybyszewska mając siostrę urzędniczkę w „Hadrolze” przy ul. Kordeckiego, udała się do niej i opowiedziała jej o swej przygodzie.

Siostra p. Przybyszewskiej zatelefonowała o tem do naszej redakcji, my zaś uwiadomiliśmy o całym zajściu policję śledczą.

Naturalnie policja rozpoczęła natychmiast dochodzenia. Przesłuchano pannę P., która przyciśnięta do muru przyznała się, że opowiadanie jej o porwaniu i o tajemniczym aucie było zmyślenie. Chciała tylko upozorować swój wyjazd do Bydgoszczy przed rodzicami. A do Bydgoszczy przyjechała, ponieważ jej się w Chełmży diabelnie nudziło.

teściową i szwagrową. Codziennie kupuje się dwa funty mięsa. Na każde z nas wypada po pół funta. Kobiście to i wystarczy, ale ja? Popatrz pan tylko na mnie, czy ja wypadłem z ręki z pod wachlarza? Te dwa funty jabyć sam zjadł — a nie można. Wszystkie moje baby

Zdawać by się mogło, że na tem koniec sprawy, że panna P., o ile jej wiek na to pozwoli, dostanie od rodziców w skórę i jak niepyszna wróci do nudnej Chełmży.

Tymczasem p. Przybyszewska, wypuszczona z opieki policyjnej, twierdzi ponownie, że padła ofiarą porwania jej, a tylko na poljeji złożyła odmienne zeznanie, bo tam nalegano na nią, aby odwołała pierwotne przedstawienie sprawy i przyznała się, że uciekła z domu i do Bydgoszczy do siostry przybyła koleją. Policja — według twierdzenia p. Przybyszewskiej — nie mając widoków ani nadziei wyśledzenia tajemniczego auta, chciała po prostu w ten sposób z honorem dla siebie sprawę ubić.

Panna P. po gruntownej rozprawie postanowiła jednak wrócić do dawnych zeznań: że było auto, dwaj żydzi w aucie, knebel w buzi, chustka na oczach i worek na głowie.

Także siostra panny P., wspomniana urzędniczka, jest tego zdania, że opowiadanie pierwotne jej siostry jest prawdziwe, a tylko policja ją zbałamuciła i wparła w nią odmienne przedstawienie rzeczy.

Tak przedstawia się całe zajście w tej chwili. Niepodobna na razie rozsądzić, kto kogo w błąd wprowadził. Twierdzeniu policji przeciwstawia niemię zdecydowane a odmienne twierdzenie porwanej rzekomo panny Ludwiki.

Dziś popołudniu zjeżdżają do Bydgoszczy państwo Przybyszewscy z Chełmży, aby córkę zabrać do domu. Może ich przyjazd tę tajemniczą sprawę wyświetli, o czem w przyszłym numerze dokładnie doniesiemy.

są psienogi takie mięsiożerne, jak wilki. Dobrze panu gadać; więcej mięsa! Ale skąd i z czego? Grabski podatkami gnębi jak Herod... Co dalej? Ano gdy panowie tyle pisali o tym Haarmannie, jak chłopaków różną i mięso z nich sprzedawał albo znajomych taką ludzką

pieczęcią częstował, to ja taki numer Dziennika zawsze kupiłem i kobiecie podczas obiadu na głos czytałem. To — mówię panu — tak im się obrzydliwie w gębie i na żołądku zrobiło, że mięsa nie tknęły, żeby to i z anioła było, i ja wtedy zjadałem wszystkie porcje, za siebie i za nich. Potem przyszedł ten drugi, co to się Denke nazywa. Z początku panowie pisali, jak on ludzkie mięso w garnkach marynował, sadło wytapiał, wątrobę w cynadkerki smażył i jeszcze tam na różny sposób niemoższyków pitwasil. Jak ja to moim kobietom znów do obiadu czytałem, to teściowa dostała nerwicy żołądka i doktor jej bez pół roku mięsa zabronił. Tamte dwie też się niby pochorowały, ale powoli, że to w Dzienniku niema już tego paskustwa, przyszedły do siebie i jedzą znów swoje mięso jak nigdy nic. Więc możeby panowie jaki nowy opis tej jatki dali.

— Jaki?

— Albo ja wiem. Moznaby tak powiedzieć, że ten jeden bardzo smaczne flaki w trupim smalcu warzył, albo opisać dokładnie, jak on to leberki z tych umrzyków szyszkował na salcesony je napychał... o, napiszcie panowie, że takie pikantne salami z nich robił to baby znów rozbierze i mięsa nie będą tykać.

— Jednym słowem my mamy naszym piśmie pańskie kobiety pomordować?

— No przecie nie na śmierć, ino tak, aby womitów dostały, albo żeby im jakie inne choróbko w kiszki wlaźło. Dla kobiety to nawet niezdrowo tyła mięsa jeść...

— A dla pana zdrowo?

— Chłop prędzej może. Powinien nawet. Więc jakżeż... o tym Denke dacie panowie jeszcze co? Choćby nie dużo, ale coś mocnego. Ja kupię numer, mogę nawet zaraz zapłacić...

I poezął z nogawki wyciągać jakiś worek.

— Panie — huknąłem na niego — to pan za marne dziesięć groszy chce tu nas w trucieli zamienić? Trzy kobiety mamy wiaść na nasze sumienie, aby pan swój grzeszny kałdun mógł lepiej mięsem opychać? Ciąg się pan z tej redakcji, albo... hejże Maks! Władek! jest tam który...

Ale nim Maks i Władek się pokazali, spekulant na dwufuntową pieczeń był już za drzwiami.

O szopce i o czem innym.

(Na marginesie feljetonu Kazimierza Bartoszewicza).

W feljetonie Kazimierza Bartoszewicza p. t. „Szopka i szopki” (nr. 3 Dziennika Bydgoskiego) czytam następujące zdanie: „Przed laty jeszcze 30—40 nikt nie słyszał w Warszawie o świętym Mikołaju — przywłókił się on do Galicji i Wielkopolski z Anstrjakami i Prusakami”.

Przyznam się, że zdanie to wielce mię zadziwiło. Jestem Wielkopolaninem, znam życie wiejskie w Wielkopolsce, a że od dziecka chowałem się w Poznaniu, więc znam i Poznań. A przecież, że w Polsce obchodzi się świętym Mikołajem, dowiedziałem się o tem dopiero niedawno, w Bydgoszczy, od osób inteligentnych pochodzących z Małopolski. Osoby te z taką pewnością zapewniały mnie, że to obyczaj istotnie polski, iż kilkakrotnie przewertowałem Zygmunta Glogera: „Rok polski w życiu tradycji i pieśni”, aby się z książki tej coś o świętym Mikołaju w Polsce dowiedzieć — nie znalazłem nic. Bartoszewicz mylił się, twierdząc, że św. Mikołaj przywłókił się do Wielkopolski z Prusakami. W Wielkopolsce do ostatnich lat św. Mikołaj był nieznan.

Ponieważ często zdarza się, że bracia nasi z innych dzielnic wypowiadają mi, że sady o Wielkopolsce, w jednym wypadku niepotrzebnie nas przechwalają i przeceniają, w innym znów, nie znając stosunków naszych i sadząc powierzchownie przypisują nam zgermanizowanie w daleko większej mierze, aniżeli istotnie było, niechże mi więc wolno będzie, broń Boże nie polemizując z Bartoszewiczem, ani występując w imię tak ostawionej dzielnicowości niechże mi wolno będzie to i owo powiedzieć o zachowywaniu tra-

dycji polskiej w Wielkopolsce. Germanizacja wprawdzie szła szeroka falą przez ziemie nasze i walka z nią była straszna, bo umiała ona dobierać środków. Z trudnością opierał się jej język, zmagala się z nią dusza ludu — ale silnie opierała się jej tradycja.

Otóż z szopką chodzili chłopcy poznajscy po domach, mniej lub więcej strojni zawsze. W ostatnich czasach co prawda używali w tym celu figurek, wycinanych z niemieckich barwnych „bilderbogenów”, pamiętam jednak z fat dziecinnych, że mieli i poznajscy chłopcy szopki oryginalne, chodzili z nimi i śpiewali kolendy, a byli i tacy, co mieli jasne ruchome na wzór krakowskich i deklamowali znane teksty jasełkowe.

Na wsiach zaś chodzili w Poznańskim chłopcy z kozą, z baranem, podobnie jak wspomina o tem Gloger, opisując zwyczaj kolendowy nad Narwią.

Pamiętam doskonale, miałem wtedy lat 4 lub pięć, w domu u matki, gdy do pokoju weszli chłopcy, prowadząc olbrzymią w moim dziecinnym pojęciu kozę. Napędziła mi ona strachu. Z nagryzionem jabłkiem w ręku schowałem się pod stół. Kozą zbliżyła się do stołu, chciała z niego pyskiem sięgnąć jabłko, zaważyła rozjem o kłoz naftowej lampy, zwała lampę ze stołu zrobiło się ciemno, kozę z chłopcami uciekła, i po długim dopiero czasie wyciągnięto mnie z pod stołu, pół żywego ze strachu, ale jabłko z ręki nie wypuściłem. Było to na Palukach, w okolicy Wągrówca.

Tam również, na Palukach, chodzili chłopcy grając „Króla Heroda”.

Pamiętam jak dziś, takie przedstawienie w domu rodzicielskim. Pamiętam nawet nazwiska poszczególnych „aktorów” domorosłych, choć to lat temu trzydzieści i sześć.

Król Heród, z papierową złoconą koroną na głowie, z przyprawionymi wasami z rozczesanego sznura konopnego, z drewnianą szabelką, oblepioną złotym papierem z złoconem berłem w ręku, siadał na krześle i mówił:

„Jam jest król Heród, pan całego świata. W złotych faworach(?) kwitna moje lata. Na moje rozkanie Feldmarszałek niech tu stanie!”

Co znaczyło „w złotych faworach”, nie wiedziałem i nie dowiedziałem się nigdy, natomiast zwracam uwagę na słowo „feldmarszałek”. Germanizacja aż tu sięgła. Nie znali wiejscy chłopcy „hetmana”, ale znali „feldmarszałka”, bo słyszeli o nim w szkole. Zapomnieeli polskiego tekstu, a przecież zachowali zwyczaj.

Feldmarszałek mówi:

Stój przed sobą, Najjaśniejszy Panie, Na twój rozkaz wszystko się stanie.

Heród daje mu rozkaz wyciąć wszystkie dzieci betleemskie nie szczedząc i własnego syna. Tekstu nie pamiętam. Przypominam sobie przecież, że na dowód spełnionego czynu, „feldmarszałek” przyniósł Herodowi na drewnianym pałaszu zatkniętą główkę jego syna, z bruki wykrójona.

Heród, trapiiony wyrzutami sumienia, woła:

Ach biada, biada mnie Herodowi Utrapienemu wielce królowi. Żem ja takiemu podpadł kłopotowi.

Tekst zatem takiż sam, jak u Glogera, z małymi odmianami, jako że przecież był to tekst, którego uczono się z ust do ust a nie z książki.

Był zatem i anioł z skrzydłami z tekstury, ubrany w komżę, w tajemnicy przed księdzem pożyczoną z zakrystji, była śmierć z kosa, był i diabeł w starym

czarnym kapeluszu, do którego przyprawiono duże krowie rogi.

Z stroikami na choinkę również u nas nie było tak źle, jak to przedstawia Bartoszewicz. Na wsiach bardzo długo dochowało się strojenie choinki sposobem domorosłym, również po miastach u ludności uboższej. Zamożniejsi tylko kupowali niemieckie świecidełka, a i przeciw temu obudziła się reakcja już przed wojną; za przykładem, danym przez poznański „Znicz” znówu zaczęto w domach naszych robić stroiki z kolorowego papieru i wiele rodzin poznańskich szczyciło się, że mają „polską” choinkę.

Wspomnieć warto i o jednym jeszcze zwyczaju, który się w niektórych okolicach Wielkopolski dochował aż do naszych czasów, zwłaszcza w małych miasteczkach, mianowicie o strażu honorowej przy grobie Chystusa w Wielki Piątek. Zwyczaj obywateli, pełniący straż, charakteryzowali się jako „Turcy”. Ubierali się w czerwone turbany; dlaczego jako Turcy, a nie jako Rzymianie, trudno dobiec. Prawdopodobnie zwyczaj ten powstał w czasach, gdy grób Zbawiciela w Jerozolimie znajdował się w ręku Turków? Bądź jak bądź, warto taki szczegół folklorystyczny zanotować.

Głęboko tkwiły w duszy ludu naszego dawne tradycje pijanie wina w kościołach w dzień św. Jana, obrzucanie księdza grochem w dzień św. Szczepana ku wspomnieniu ukamienionego męczennika święcenie gromnicy „na Gromniczną”, procesje po polach na św. Marka, — ziół na „Zielną”, zasiewów na „Siewną”, Zwyczajów tych nie wykorzeniła pikiet-hauba pruska godnie ją za to w tej czynności zastępnie dzisiaj — rząd polski.

Z Rady Miejskiej.

Czwartkowe obrady, rozpoczęte jak zwykle z półgodzinnym opóźnieniem. Zaganił je przewodniczący p. inż. Janicki, poczem ze względu na wybór nowego zarządu Rady Miejskiej przewodnictwo objął najstarszy wiekiem radny p. dr. Biziel. Pod jego przewodnictwem wybrani zostali inż. Janicki, ponownie jako pierwszy przewodniczący, p. radny Bajer jako pierwszy wiceprzewodniczący, Szański Ludwik jako drugi wiceprzew., Matuszewski jako trzeci wiceprzew. Sekretarzem Rady Miejskiej wybrany został ponownie radny p. Konrad Fiedler, a zastępcą jego p. Wardacki.

W dalszym ciągu obrad prezydent miasta wręczył strażakowi p. Borczykowi w sprawie 27-letniej owocnej pracy dla dobra miasta, za gorliwe i sumienne wypełnianie swych obowiązków, dyplom, oraz upominek. Dalszej wydatnej pracy życzył p. B. przew. rady miejskiej p. Janicki.

Wybór sześciu członków, oraz 6 zastępców podkomisji dla podatku dochodowego miasta Bydgoszczy został na razie odroczony, z powodu pewnych nieporozumień co do doboru członków.

Punkt 3 i 4 porządku dziennego, t.j. wniosek magistratu o zgodę na uchwałę swą z dnia 3 grudnia 1924 r. w sprawie dodatku komunalnego do państw. podatku dochodowego na r. 1924 oraz dodatku komunalnego do państw. podatku przemysłowego za rok 1923 odroczone z powodu niezjedności w należytym składzie komisji.

Wniosek Magistratu o stwierdzenie rachunków i udzielenie pokwitowania za lata 1919, 20, 21 i 22 upadł większością głosów. Przekazano sprawę do komisji finansowej, celem należytego przyporządkowania materiału i ponownego wniesienia jej na porządek obrad Rady Miejskiej.

W ogólnych zgłoszono wniosek nagły o uchwalenie kwoty 2080 zł. na pokrycie kosztów sztandaru bydgoskiego 62 pułku piechoty. Zebrani przychylni się do wniosku Magistratu, bez dyskusji.

Wniosek nagły urzędników do Rady Miejskiej względem podatku od zbytku mieszkaniowego po upadnięciu nagłości przekazany został Magistratowi do zbadania i wyjaśnienia.

Następnie wyjaśnienia przewodniczący sprawę zaangażowania dyr. gazowni i gazomistrza F. Teodzieckiego.

W dalszym ciągu, p. radca Raczkowski przedstawia projekt i kosztorys łaźni ludowej, która składać się ma z dwóch oddziałów męskiego z 14 i żeńskiego z 11 przedziałami, 2 wannami i 24 wytryskami. W sanitariach umieszczone mają być ustępy, publiczna pralnia i t. p. Na I piętrze przewidziane jest także 2 pokoje mieszkanie z kuchnią dla palacza. Według kosztorysu budowa kosztować miałaby razem 35.000 zł. Sprawę tę odesłano do komisji finansowej i budowlanej do zbadania.

Dalej przewodniczący odczytał listy w sprawie rekwiencji mieszkania, komisji pragmatycznej i weryfikacyjnej, ze Strzelna w sprawie przyłączenia Bydgoszczy do Pomorza i inne.

Po poruszeniu kilku spraw drobniejszej wagi, posiedzenie zamknięto.

— Baczność! Kola Śpiewackie X okręgu. Uprasza się wszystkie Tow. Śpiewacze o doniesienie Zarządowi okręgowemu o swoich walnych rocznych zebraniach 8 dni przednio; tak samo o uregulowanie składek do Wydziału i Okręgu do tego czasu; w przeciwnym razie wszelka praca jest niemożliwa. Za Zarząd X. okręgu: I. Janicki, prezes.

O książce, którą Bydgoszczanie znać powinni.

Mała to książeczka, zaledwie trzy arkusze druku, a przecież wcale ciekawa! Tytuł jej: Bractwo Strzeleckie (Confraternitas Jaculatorum) w Bydgoszczy. Wydał ją pan Władysław Weber, autorem zaś, jak się dowiadujemy z przedmowy — albowiem na karcie tytułowej jakimś dziwnym zbiegiem okoliczności autor nie jest wymieniony — jest ksiądz archiwariusz Klein, dyrektor Muzeum Miejskiego, człowiek który w Bydgoszczy się rozdził i miasto swoje rodzinne ukołował jak nikt inny. To też nie co inne teno właśnie ta miłość każe mu szperać po zapyłonych archiwach, wygrzebywać z pamięci stare dyplomy, wzytywać się pilnie we wszystko, co o dawnej i dzisiejszej Bydgoszczy gdziekolwiek napisano. I oto leży przed nami jego pierwsza poważniejsza praca.

Wychodząc z założenia, że dzieje Bractwa Strzeleckiego w Bydgoszczy ściśle są związane z historią miasta,

Biura pośrednictwa małżeństw w Bydgoszczy.

Nalwa wiara niektórych ludzi w wszechpotęgę „Dziennika Bydgoskiego”. Jak dowiedziałem się o adresie dwóch pośredniczek małżeństw. — Jest to bardzo solidny i lukratywny byznes o ile się kto zna na nim. — Moja wyprawa po złote runo małżeńskie.

Zdarzyło się niejednokrotnie, że ktoś z prowincji, powołując się na to, iż jest abonentem (abonentką) „Dziennika Bydgoskiego”, prosił naszą redakcję o pomoc w wyszukiwaniu odpowiedniego męża dla córki. W regule nazywało się w takim liście, że w odnośnym miasteczku niema nadającego się dla córki kawalera, a w takiej Bydgoszczy ze stu tysiącami mieszkańców coś się chyba dla panny znaleźć powinno.

Przyszło też parę listów z prośbą o podanie adresu jakiej przyzwolonej pośredniczki w zawieraniu małżeństw, których to pośredniczek nie brak chyba w Bydgoszczy.

Na tego rodzaju listy odpowiadaliśmy parokrotnie w korespondencji redakcyjnej — odpowiadaliśmy drwiąco lub serjo, że redakcja nie jest biurem matrymonjalnym, że kawalerów na składzie nie mamy, ani nie znamy adresów takich pośredniczek.

Bo faktycznie nikomu z członków redakcji dama, uprawiająca podobny proceder, nie była znana.

Aż jakoś około świąt Bożego Narodzenia zwraca się do nas pewna abonentka z Tucholi i podaje nam aż dwa adresy takich matrymonjalnych pośredniczek, zamieszkałych w Bydgoszczy, prosząc abyśmy jej donieśli, która z tych obu pań jest solidniejszą i zasługuje na większe zaufanie, bo abonentka nasza chce wydać za mąż swą córkę i zamierza się do jednej z tych pań o pośrednictwo zwrócić, a że to córka jedynaczka, więc boi się z nieznaną reputacją osobą tak od razu w bliższą styczność wchodzić.

Ten list otworzył nam dopiero oczy, że są jednak w Bydgoszczy panie, które kojarzenie małżeństw uprawiają zawodowo, jako interes. A co najciekawsze, że jedna z tych pań znałmy osobiście, jako dość częstego i mile widzianego gościa w naszej redakcji. Nikomu jednak przez myśl nie przyszło, że ta dość dystygnowana dama żyje z małżeńskie szczęścia lub nieszczęścia swoich bliźnich!

Rzecz zrzedstawiła się dość interesująco i postanowiłem ją gruntownie zbadać.

Więc najpierw poczęłem ostrożnie zasiągać języka o tej znajomej mi pani. Mieszka ona w jednej z nowych kamienic przy ulicy Jagiellońskiej i ma bardzo liczną klientelę, składającą się z przyzwolonych, zamożnych sfer kupieckich i urzędniczych.

Swatanie, uprawiane przez nią, odbywa się regularnie, a właściwie wyłącznie na tle finansowym. Ka-

tole z panną, co z jej majątkiem, albo chcący się „wznieść” w jakiś interes, zgłaszają się do tej pani z prośbą o pomoc i pośrednictwo.

Zasadniczo nie odmawia ona swej pomocy nikomu i zajmuje się nawet tymi kandydatami do stanu małżeńskiego, których akcje na giełdzie małżeńskiej bardzo nisko notują, albo już i zupełnie zostały wycofane z obiegu.

Aby się dostać do takiej pani, należy koniecznie mieć polecenie od jednego z jej dobrych znajomych. Przyjść do niej zupełnie obcy, jak do biura komisowego lub do innego kantoru, to na nic się nie przyda. Z takim nie będzie ona nawet gadać.

Nie wystarczyło mi jednak zebrawanie tych wiadomości. Postanowiłem zupełnie wniknąć w różne tajemnice tych stręczycielek małżeńskich i w tym celu umyśliłem sobie, aby pójść do jednej z nich w charakterze kawalera spragnionego małżeńskich rozkoszy. Takie bezpośrednio zetknięcie się z podobną panią — kombinowałem sobie — odkryje chyba przedemną wszystko, co jest w tym zawodzie ciekawego i uwagi godnego. Wglądnę w manipulację takiej pośredniczki i przekonam się naocznie jak wygląda taki — pardonniez moi — warsztat rajfurski i jak się w nim pracuje.

Do tej pani na ulicy Jagiellońskiej nie miałem poci chodź. Ja znałem ją, ona zaś znała mnie i wiedziała, że prędkiej z pajęczyny psu buty wykról, niż mnie ugniecie na czyjegokolwiek męża.

Ale zato ta druga, ta z Placu Poznańskiego, doskonale się do tej dziennikarskiej eskapady nadawała. Pierwszy raz dopiero usłyszałem jej nazwisko, a spodziewając się, że i ona niezna mnie osobiście, postanowiłem zapukać do jej mieszkania w charakterze bardzo poważnego kandydata do stanu małżeńskiego.

To też postarałem się o rekomendację do niej od pewnego urzędnika bankowego, który właśnie tej pani miał do zawdzięczenia nie tyle żonę co jej posag, następnie ubrałem się w niewymięte na kolnierzach spodnie, wdziałem czysty kołnierzyk, wyczyściłem sobie wiecznie atramentem poplamione paznokcie, a gdy mnie jeszcze róci fryzjer p. Jabłoński na gładoł ogolił i klapy u surduta skropił porządnie kołniska wodą, wtedy udałem się na Plac Poznański i z tupetem przedsiębiorczego Donżuana zadzwoniłem do mieszkania pani S.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Sp. Stanisław Kiedrzyński.

W nocy z 6 na 7-go stycznia umarł nagle na udar serca sp. Stanisław Kiedrzyński, dawniejszy właściciel apteki w Babimoście. Ze zmarłym zstępuje do grobu jedna z tych świetlanych postaci przedwojennego społeczeństwa wielkopolskiego, które z odrodzeniem Polski jakby w ziemię się zapadły. Cichy, zrównoważony i niemal przeczułony pod względem spełniania przejętych obowiązków, różnił się sp. Stanisław dodatnio od dzisiejszych pigmejów wielkiej, dziejowej chwili, których jedynym celem polska sarabanda i niepomahowany wręcz hedonizm.

Nie piastował on żadnego wybitnego stanowiska, nie należał do dygnitarzy, pierś jego nie zdobił ani krzyż „Poloniae Restitutae” ani „Virtuti militari”, a jednak o całe niebo zaletami duszy przewyższał niejednego z tych dzisiejszych wielkości, którzy podczas gonitwy za złotem i znaczeniem utracili to wszystko, co stanowi istotę prawdziwego szlachcica t. j. na wskroś szlachetnego człowieka.

Spokojną, jak całe jego życie, była i śmierć sp. Stanisława.

Dziś nad otwartą jego mogiłą stoi garstka jego przyjacieli, którzy go znali i za złote jego serce cenili.

Z zaśnem żegnamy Cię, druhu serdeczny, bo z ponad mogiły Twej wznosi się znnowu wizja tej Polski, o której z Tobą sniliśmy czasu niewoli, a która, jak dotąd, pozostała niestety tylko pigmkiem, nieziszczonym marzeniem.

Ponieważ w krainie ducha niema rozłączenia, żegnamy Cię, idącego w światy, dzisiaj słowami „Do widzenia”.

W sercach naszych żyć będziesz dalej, aż i naszej doczesnej pielgrzymce nie położy kresu nieublagana śmierć.

Rewera.

Głosy czytelników.

Pod adresem Dyrekcji Poczty w Bydgoszczy otrzymujemy następujące pismo.

Na samym krańcu kresów zachodnich pod Pilą leży kilka wiosek czysto polskich a mianowicie: Morzewo, Radzkowo, Równopole, Prawomyśl, Krzewina, Śmiltowo ud., które szczególną pieczołowitością ocażać by należało, i dlatego spodziewały się należało, że otrzymują przynajmniej pocztę na czas; tymczasem obsługuje nas poczta Kaczory o całą dobę później, a nawet zdarza się, że listy z Poznania otrzymujemy kilka dni później.

Abonujemy tu „Dziennik Bydgoski”. Dla nas włościan jest ona rzeczą ważną gazetę dostać do rąk przynajmniej na drugi dzień, a nie jak się tu dzieje, że otrzymujemy wspomnianą gazetę i listy na trzeci dzień.

Dałoby się to, ze strony Dyrekcji Poczty zmienić na lepsze.

Na przykład chcąc sprzedać nasze produkty rolnicze w którymkolwiek bądź mieście, dowiemy się o cenach z gazety zawsze po targu, a to tylko z tej prostej przyczyny, iż gazetę otrzymujemy zawsze dzień zapóźno, sobotnia gazetę otrzymujemy nawet dopiero w poniedziałek.

Prosimy tą drogą Szan. Dyrekcję Poczty w Bydgoszczy, o zarządzenie zmiany w tym kierunku, byśmy tu na wysuniętym krańcu kresowym nie byli traktowani po macoszemu.

Jeden z abonentów „Dziennika Bydgoskiego”.

autor na wstępie podaje krótki szkic „z przeszłości Bydgoszczy”, w którym akcentuje polskość owego miasta. W dalszym ciągu dowiadujemy się ciekawych szczegółów o Bractwach strzeleckich w Polsce, w jaki sposób powstawały i jakie były ich obyczaje. Może nie wszyscy wiedzą, skąd pochodzi tytuł „Króla Kurkowego”. Wyjaśnia to ks. Klein i kto ciekaw, niechaj zajrzy do książki, z której zresztą dowie się i innych interesujących rzeczy o dawnych łańcuchach królów kurkowych, tudzież o zwyczajach i uroczystościach polskich konfraterni strzeleckich, wreszcie zazerpnie wiadomości specjalnych z historii bractwa bydgoskiego. Cytuje autor dosłownie treści rozmaitych dokumentów, dyplomów królewskich, z których najciekawszy jest regulamin, czyli jak się dawniej zwał, wielkiej Bractwa Strzeleckiego w Bydgoszczy, zatwierdzony podpisem króla Jana III Sobieskiego, z datą 16 czerwca 1692. Z księgi bractwa strzeleckiego wypisał autor poczet królów kurkowych od roku 1682, który to poczet jest sam w sobie ciekawym dokumentem polskości naszego miasta,

albowiem nazwiska królów kurkowych z XVII i XVIII stulecia są przeważnie niewątpliwie polskie, n. p. Wawrzyniec Kiliński — kto wie, czy nie jaki pradziad sławnego oswobodźciciela Warszawy, szewca Jana Kilińskiego, który tak wiadomo, rodził się w Trzemesznie — Walenty Łukaszewicz, Wawrzyniec Karol Piński, Jan Nienoręcki, Andrzej Lewandowski, Gaspar Gruszczyński, zaledwie kilka znajdujemy nazwisk o brzmieniu niemieckim, a i te podane są w księdze po części w pisowni polskiej, n. p. Cymerman, Męcel. Obok nazwisk królów kurkowych widnieją nazwiska burmistrzów miasta, znowuż prawie wszystkie polskie: Dziewulski Lewandowicz, Przebyszewski, Nagrajkowski itp. Nazwiska te zdradzają, że Bydgoszcz była miastem bardziej polskim niż Poznań i Kraków, gdzie przecież spotykamy więcej nazwisk niemieckich.

Wszystko zmienia się radykalnie pod panowaniem pruskim. Jeszcze w roku 1774 królem kurkowym był Józef Kozierkiewicz. Później już przeważają nazwiska S. hultz, Schmidt, Jacobi, Grawunder, polskie nazwiska zni-

kają zupełnie. Ostatnie trzy były: w r. 1877 August Kasproicz, w r. 1879 F. Wierszaczewski, w r. 1902 Poltaszewski. Książka kończy się okresem spolszczenia bractwa w ostatnich pięciu latach i spisem obecnych członków.

Praca wydana w szacie skromniutek, w czem doprawdy podobna jest do autora. Jeżeli życzyć książce powodzenia, to nie tylko dlatego, że uważam ją za bardzo interesującą, za taką, którą przeciętny Bydgoszczanin znać powinien, ale i dlatego, ponieważ przynuszę, że powodzenie tej pierwszej książki zachęci autora do stawiania dalszych, a szmielszych już kroków na polu piśmiennictwa w dziedzinie historii przeszłości i zabytków polskiej Bydgoszczy. Niemcy dużo pisali i wydawali rzeczy bydgoskie dla zadokumentowania niemieckości Brombergu, trzeba, żeby autorzy polscy zabrali się do pracy rewindykacyjnej na tem polu. A jeżeli się do niej zabrał ks. Klein, niechże odozuję poparcie czytelników i niechże ono go zachęci do dalszej zbożnej pracy.

K. U.

Z DNIA.

Konferencja ministrów skarbu.

Dwunastu radai ministrów z różnych stron i różnych farb, jak ratować, jak wylatać wyniszczony, biedny -karb.

Dwunastu urabekich do kupy, dwanaście dojących zrzeseń... Narody, biedne narody trzymajcie wy się za kieszeń!

Kino Nowości

Tajemnica Lorda Reginalda

Wielce fascynujący 8 akt. dramat z życia sportsmanów i dżokejów.

W rol. gl. znakomity **E. Hoffman.**

KRONIKA.

Bydgoszcz, sobota d. 10 stycznia 1925.

KALENDARZYK.

Dziś w sobotę Jana Dobrego b. m. Jutro w niedzielę S. Honoraty p. Wschód słońca o godzinie 7. 36. Zachód słońca o godzinie 15. 59.

DIŻUR NOCNY W APTEKACH.

Od środy 7. do poniedziałku 12 I. 25. 1) Apteka pod Aniołem, Gdańska 39. 2) Apteka pod Łabedziem, Gdańska 5.

REPERTUAR TEATRU MIEJSKIEGO.

Dziś w sobotę po raz ostatni „Spadkobierca”. W niedzielę popołudniu: „Krakowskie Łęchy; wieczorem: „Rewizor w Petersburgu”.

Przyszłe posiedzenie Komitetu odnowienia Pary odbędzie się jutro w niedzielę 11 bm. o godz. 12 1/2 w poł. w salce parafialnej przy Farze. Na porządku obrad: oględziny Pary, sprawozdanie kasowe, sprawa zebrania funduszu na dalsze prace renowacyjne wolne wnioski.

X. Malczewski, przewodniczący. K. Fiedler, sekretarz.

— **Ofiary.** P. Franciszka Brzeska złożyła 5 zł. w naszej redakcji na kościół w Czyżkówku. Państwo Tadeuszowie Szubertowie w miejsce kwiatów na trumnę sp. Stanisława Kiedrzyńskiego złożyli 20 złotych na Dom sierot na Wilczaku.

— **Zniżka drożyzny.** Urząd Statystyczny w Bydgoszczy donosi, że niżka drożyzny w miesiącu grudniu 1924 wynosi 114 %.

— **Stacja opieki nad dzieckiem.** Każda matka mająca dziecko w okresie niemowlęctwa i j. w wieku do 2 lat, i dbająca o zdrowie jego powinna się zgłosić we wtorki i piątki od 1-jej do 2-jej po południu do stacji opieki nad dzieckiem przy ul. Jagiellońskiej 56, a otrzyma bezpłatnie od lekarza wskazówki pielęgnowania i żywienia dziecka, a w razie braku pokarmu w pierśiach, będzie otrzymywać odpowiednie pożywienie sztuczne.

— **Muzeum Miejskie.** Znany z wystaw poznańskich Przyjaciel Sztuk Półnych artysta malarz p. Wojciech Podaśzowski, urządził tutaj w Bydgoszczy pierwszą swoją wystawę, co prawda z kilkuletniego okresu, lecz przeważała tam będąca najnowszą i najnowszą tego utalentowanego artysty.

Wystawa otwarta zostanie w niedzielę o godz. 12 w południe w Gimnazjum Muzeum Miejskiego (Stary Rynek) Obrazy p. Podaśzowskiego wzbudziły wielokrotnie żywe zainteresowanie na wystawach poznańskich i w innych centrach artystycznych naszego kraju.

— **Towarzystwo Pomocy Naukowej im. Karola Marcinkowskiego w Bydgoszczy.** Z inicjatywy p. radcy Wierzbickiego i X. prałata Malczewskiego odbyło się wczoraj w salce parafialnej przy kościele far. ym zebranie, celem wskrzeszenia Komitetu wspomnianego towarzystwa na miasto Bydgoszcz. Jak wiadomo celem towarzystwa jest zbieranie funduszy dla niesienia

pomocy kształcącej się młodzieży. Siedzi- bą jego na Wielką polską jest Poznań, (Po- morze ma osobną organizację.)

Na apel inicjatorów stawia się spora liczba inteligencji i najmniejszych obywateli. Zebranie zagal. p. radca Wierzbicki, wyluszczył cel jego, przewodniczącym wybrany został X. prałat Malczewski sekretarzem X. prob. Putz. Po wyjaśnieniach, udzielonych przez p. radcę Wierzbickiego, uchwalono jednogłośnie tak pozytywną organizację dla miasta Bydgoszczy stworzyć i wybrano komitet (zarząd), w skład którego weszli: p. radca Wierzbicki, X. prałat Malczewski, X. dyr Filipiak, p. dyr Strózewski, i p. dr. Szymanowski; jako delegat na walne zebranie w Poznaniu X. prob. Putz, a jako zastępca, p. starosta Niesiołowski.

Komitet ukonstytuował się w sposób następujący: p. radca Wierzbicki prezes, X. prałat Malczewski wiceprezes, X. dyr Filipiak skarbnik, p. dyr Strózewski sekretarz, p. dr. Szymanowski ławnik.

Komitet zaopiniuje do obywatelstwa o składki na cel tak ważny, jakim jest kształcenie naszej niezamożnej młodzieży i nie wątpimy, że obywatelstwo Bydgoszczy chętnie pójdzie mu na rękę, zwłaszcza dawniejsi stypendziści Towarzystwa Pomocy Naukowej.

Zaznaczyć jeszcze należy, że pp. dyr. Skalski i dr. Wiecki, położyli nacisk na to, aby komitet tutejszy popierał przedewszystkiem wnioski młodzieży chcące się kształcić w szkołach zawodowych.

— **Z Uniwersytetu Powszechnego.** Zarząd U. P. zawiadamia, że sekretariat przyjmie w ciągu dalszym codziennie między 6-7 wiecz. w Szkole Rolniczej przy ul. Bernardyńskiej 7 wpisy na kursy: jęz. polskiego kurs wyższy jęz. polskiego kurs niższy, stenografii i rachunków. Opłata za każdy kurs wynosi 6 zł. Kursy rozpoczęły się dnia 5. i trwać będą do Wielkanocy.

— **Wielki bal artystyczny** zapowiedziany jest na dziś przez dyrekcję kabaretu „Maxim”. Szczegóły znajda amatorzy rozrywki — w ogłoszeniach.

KINO LIBERTY

Od niedzieli 2 i pół godzinny program. Dwa nowe arcydzieła filmowe w 12 aktach obydwa s. nie (całość) w jednym programie.

Fryderyk Wilhelm I.

W rolach głównych potętni sceni br. uńskich z na ich czele: Erna Morena i Albert Steinrück. P. czarek w niedzielę o g. dz. 8. Dziś w sobotę po raz ostatni „Eunusia”. (829)

— **Kino „Nowości”** zdobyło szlagier obrazem „Tajemnica lorda Reginalda”. W obrazie tym Hoffman jest wprost genialny. Scena ze żnią na pierścieni budzi grozę, a sceny sportowe zaintrygowały wszystkich naszych sportsmenów, to romantyczne jest magnesem dla kochliwych. Akcja rozgrywa się w Europie i w Indiach. Ceny nie podwyższone, sala ogrzana, a orkiestra zdwojona.

— **Kino Liberty** jutro wyświetlać zaczyna następny arcyfilm „Fryderyk Wilhelm I.” osnuty na dziełach historycznych. Hołą tytułowa kreuje z nieporównanym powodzeniem Albert Steinrück.

NADESŁANE.

— **Intejatywna grupa dla urzędzenia domowej prawostawnej kaplicy** w Bydgoszczy zaprasza wszystkich prawostawnych mieszkańców tego miasta, którzy pragną uczestniczyć w tej organizacji i w wykonaniu religijnych obrzędów, zapisywać i informować się mogą u członka grupy p. Samenka. Reja 6, telefon 15-97 w godzinach od 3 do 5 popołudniu codziennie. Zapisy przyjmuje się od zaraz do 19 stycznia br.

Kronika policyjna.

— **Ujęto wczoraj:** 2 osoby podejrzane o kradzież, 1 za pijaństwo i 3 kobiety za wykroczenia obyczajowe.

— **Kradzieże.** Jednej z ubiegły nocy włamano się do mieszkania p. Anny Lasowej przy ulicy Gdańskiej 51 skąd skradziono zegar — budzik — P. Banaszkiwicz, właściciel składu jubilerskiego przy ulicy Kościelnej 8 zgłosił kradzież koleżyków wartości 14 złotych. — **Panu Sikorskiemu,** właścicielowi hurtowni wawatów przy ulicy Dworcowej 3, skradziono galanterię wartości około 100 zł — **Plaszcz męski** przywłaszczyl sobie pewien nieznaną osobnik na szkołę pana Wincentego Stachorzyńskiego, zamieszkałego przy ulicy Sienkiewicza 38. — **Kradzież różnej garderoby i bielizny** zgłosiła p. Kamińska Anna z ulicy Kaszubińskiej 8.

Także „reforma sejmowa”.

Grupa „Wyzwolenie” aby uchronić posłów od wziętych rękoczynów, przygotowuje nowelę do ustawy, zmuszającej przychodzić posłów na posiedzenie w kaftanie bezpieczeństwa. Pierwszy powinien pojawić się w tej toalecie poseł Miedziński.

List do Redakcji.

Jak zastępcy urzędników w Radzie Miejskiej bronią interesów urzędniczych!

Dnia 8 bm. złożyli podpisani imieniem „Zrzeszenia Prezesów wszystkich Tow. urzęd., Nauczycieli i szkół wyższych i powszechnych w Bydgoszczy” nagły wniosek o wstrzymanie egzekucji przez Magistrat ruchomości urzędnikom za niezapłacenie podatku od zbytku mieszkaniowego oraz cofnięcie uchwały o uiszczaniu tegoż podatku przez urzędników państwowych, samorządowych i komunalnych motywując to tem, że mieszkanie obecnie zajmowane przez urzędników zostało im swego czasu przydzielone przez Miejski Urząd mieszkaniowy i niejedną nie z własnej winy ma większe niż potrzebuje mieszkanie. Obecnie zaś mimo chęci zmienić go nie mogą, gdyż jak wiadomo, wogóle jest brak mieszkań.

Wniosek powyższy złożony został do rąk kol. Słomińskiego z prośbą, by go podpisał wraz innymi radnymi i przedłożył panu przewodniczącemu Rady Miejskiej do uchwalenia. Pan Słomiński odmówił podpisania powyższego wniosku i zabronił podpisania go panu Tollasowi.

Wobec tego kol. Zierzechowski jako prezes Towarzystwa Urzędników Państwowych i Samorządowych, zwrócił się do kol. rektora Beyera, zastępcy przewodniczącego Rady, który natychmiast zajął się tą sprawą, podpisał wniosek i uzyskał potrzebną ilość podpisów na wniośku.

Za podanym wnioskiem głosowało 17 radnych p. przeciw 18, a między tymi osiemnastoma głosami były głosy kolegów Słomińskiego i Tollasa ze stronnictwa N. P. R. u. Zatem dzięki naszym kolegom urzędnikom, pocztowym upadł nasz wniosek. Z obowiązku musimy zaznaczyć, że wniosek był specjalnie skierowany do kol. Słomińskiego przez kol. Gramka, prezesa Koła Okręg. pracowników Poczt, Teleg. i kol. Reicholta, prezesa I. K. R., którzy są jak wielu innych kolegów pocztowców członkami stronnictwa N. P. R. u. Za wnioskiem prócz kilku radnych urzędników z innych stronnictw głosowali kupcy, przemysłowcy, nawet jeden Niemiec i so. jaliści.

Jako obecni na owym posiedzeniu Rady Miejskiej z obowiązku podajemy Szanownym Kolegom powyższe do wiadomości i wyciągnięcia z tego odpowiednich konsekwencji na przyszłość.

Zwierzchowski
Wiceprezes Zrzeszenia Prezesów Tow. Urzędniczych.

Gram-k
Prezes Okręg. prac. Poczt i Teleg.

„Prezydent Wojciechowski przemawia na Nalewkach”

W jednym z ostatnich numerów wychodzącego w Nowym Jorku żargonowego dziennika socjalistycznego „Forwerts” (Napizód) czytamy następującą korespondencję z Warszawy:

„W dniu 11. października 1924 r. odbył się w Warszawie wielki pochód sjonistyczny, w którym wziął udział prezydent Rzpltej polskiej, p. Stanisław Wojciechowski. Prezydent przeszedł w pochodzie przez całe Nalewki, które są dzielnicą żydowską, a na Muranowie wygłosił krótkie przemówienie do uczestników pochodu”.

Podaj to fantazja!

W obronie Łańcuckiego.

Warszawa, 10. 1. (Tel. wł.) Nocy dzisiejszej w kilku punktach miasta, głównie w dzielnicy powązkowskiej, rozklejono odezwę komunistów, wzywającą do uwolnienia Łańcuckiego i to zorganizowania wiecu w tej sprawie w dniu jutrzejszym. Policja aresztowała 2 komunistów, zajętych rozlepianiem odezw.

U golibrody.

— **Głowa chce mi pęknąć,** dlatego pan Grabski nie pojechał do Paryż na te międzynarodowy konferencji skarbowej. Wszystkie ministery skarbowe tam będą, a tylko ten największy i najmądrzejszy będzie szwiedzić ze swoją nieobecnością. Ja wiem, co pan Grabski winy poczuje się od nich nie nauczyć, ale oni chcieliby zjeść te wszystkie rozumy pana Grabskiego, bo oni są jak malamedy, a on jest przy nich jak rabin cudotwórca, który marki zabił a złoty stworzył, ale go stworzył za mało i dlatego w cały Polskę zrobiła sze wielka bida.

Pan redaktor sze dziwił, że na w Poznańskim i Pomorzu spadły tylko dwa ordery Polonia Restituta a reszty sto na Królestwo i Małopolski. A wi pan dlaczego? Bo czeba było pojechać do Warszawy, do tamtejszy instytut meteorologiczny, i robić piękny prośby o deszcz orderowy dla naszy dzielnicy. Pan redaktor wi, że kto sze nie modli o błogosławieństwo do Pana Boga, o tym i Pan Bóg nie wieździe niechce. Mógł pan Słowiński wsiadnąć w pożyczzone auto, pojechać do Warszawy i prosić o kopy orderów dla swoich ludzi, zaco oni zrobią sze bardzo lojalne obywatele i będą codzień szpiwać „Pieśń o cudu nad Wisłą”.

A z tym meteor, co miał cały ziemi na proch i skorupy rozbić, to ja sze jemu weale nie bał. Ja z gury pemiszał, że jak on bedzi już całkiem blisko, jak on sobi grunto wnie popatrzy na naszy Rzeczpospolitą, to on znowu zawinie z ogonem i bedzi uczekał jak warjat. Co pan redaktor miszli, jak w samy Polski tylko ujrzy że dwieście czynny i pensjonowany ministery! Albo zobarczy naszego Sejmu, pana posła Miedziński z rewolwerem, pana Kucharski w biały togę, albo pana Witos, jak on ze szpadlem w pocie czoła podkopuje sze pod gabinetu! Jemu by sze wtedy odechciało rozbić świat i naszy Rzeczpospolitą, przedz my by jemu rozbili głowy i urwali większe pół ogonu.

O tańcach słów kilkoro.

Co lat kłka, a nieraz rok za rokiem, w czasie przedkarnawałowym otwiera ktoś dyskusję w dziennikach na temat: tańczyć czy nie tańczyć? Ostro ścierają się zdania, przeciwnicy skaczą sobie do oczu, a młodzież — tańczy. Czasami poruszenie tej „kwestji“ miało rację bytu, a mianowicie w latach żałoby narodowej, w setne rocznice rozbiorów, lub po ostatniej wojnie, z której wprawdzie wyrosła nasza niepodległość, ale po której nie było może ani jednej polskiej rodziny, nieopłakującej śmierci swych najdroższych na polu bitwy. Nawet w roku zeszłym w chwili, kiedy smutnej pamięci marka polska tak spadała, że groziła nam ruina ekonomiczna, słusznie odzywały się głosy, nawołujące do opamiętania się, do nietrwonienia grosza w wirze zabaw karnawałowych.

W nowonarodzonym r. 1925 kwestja ta nie weszła na porządek dzienny. Zwycięstwo złotego usunęło na razie niebezpieczeństwo. Wprawdzie nie jest jeszcze tak dobrze, abyśmy nie mieli obawy o przyszłość ekonomiczną, wprawdzie nawet p. Grabski, choć się do tego nie przyznaje, miewa sny niespokojne, wprawdzie wzrosła liczba zredukowanych i gruntownie zwaloryzowanych, ale bądź co bądź ogólne położenie polepszyło się, a trochę mniej, lub więcej tańców na pogorszenie jego nie wpłynie. Więc też przeciwnikom tańców ubył ważny argument, a zwolennicy z całym zapałem przygotowują się do odbycia nowej kampanii, mającej im przynieść rozkosz i sławę nie mówiąc o pożytku, jeżeli nie dla społeczeństwa, to dla kunców, restauratorów, cukierników, ogrodników, szwaczek i właścicieli bal balowych.

Jestto całkiem w porządku. Trudno przecież od młodzieży, zdolnej do tańczenia, wymagać, ażeby już na progu życia przybrał się w szaty powagi, trudno też, wiedząc, że chwile młodości prędko mijają, odmówić młodzieży praw wiekowi jej należnych.

Byłoby poniekąd okrucieństwem zabronić dziewczętom tej zabawy, która jest podobno największą rozkoszą panieńskiego stanu; nie można też żądać, aby młode osobniki płci brzydkiej zamiast tańczyć i czule rączki ścisnąć, zasiadali do bridge'a, lub popijając utwory Baczewskiego czy Kasprowicza (ambrozje węgierskie, reflekskie lub francuskie są dziś mało komu dostępne) gwarzyli o podatkach, ewakuacji Puhry i Kolonii, o reformie wyborczej we Włoszech, o traktacie handlowym polsko-niemieckim, a nawet o kwestji mieszkaniowej. Każdy wiek ma inne przyjemności, inne zabawy. Taniec wówczas dopiero staje się śmieszny, kiedy rój w nim wodzi łysa kawaleria ze świejącymi babinami; to pociech patrzeć jak to się kręci, wierci, tupie, skacze, wierzga, poci się i sapie.

Jeżeli jednak, szlachetna młodzieży, przyszła podpora kraju (oby lepsza od podpór dzisiejszych) daje ci moje najwyższe feletonistowskie zezwolenie na swanie i wierzganie na salach balowych przyrządami przeznaczonymi przez naturę jedynie do footballu (no i do chodzenia) to nie znaczy jeszcze, abym nie zalecał ci pod każdym względem pożądanego umiarkowania.

Gotów jestem naprzd do wygłoszenia budującej rozprawy na temat pory niewłaściwie na tańce wybieranej. Mogłbym cytować z dzieł higienistów poprzec ten niewzruszony pewnik, że najlepsza, bo najzdrowsza zabawa tanceczna jest ta, która trwa 3—4 godzin i kończy się o północy, ale choćbym miał mądrość Salomona i wymowę Cycerona, wiem, że wszelkie moje wysiłki byłyby jednym więcej grochem rzuconym na ścianie.

Mało też mam nadziei, abym przekonał choć jedną rodziców, a w każdym razie choć jedną „mamę“, że obrócić wysiłania córek na bale, są jeszcze inne równie godziwe, a skuteczne sposoby polowania na zięciów (w ostatnich czasach powiększyły ich liczbę: koleżeństwo na uniwersytecie i w urzędach) że jakkolwiek i ten środek balowy może korzystnie przynieść wyniki, nie należy go nadużywać z pominięciem przepisów higieny, bo można i zięcia na arkan nie złapać i towar narazić na uszkodzenie, a nawet zgubę. Wiadomo, że młode dziewczyny w chwili zupełnego dojrzenia, między 16 a 20 rokiem życia, wymagają największej opieki,

że jestto czas, w którym większe zmęczenie się lub zaziębnienie prowadzi do ciężkich chorób, a nawet do grobu. Ofiarą czesnych i długich zabaw tancecznych stają się niejednokrotnie nawet dziewczęta dobrze zbudowane, czerstwe, zdrowe, a cóż dopiero mówić o delikatnych anemicznych, o tych wątłych roślinach, które lada podmuch wiatru stracić może. Mamusia cieszy się, że córunia trzy noce z rzędu tańcowała, że jej „usiaść nie dać“ (takie „miała szczęście“) a potem usłyszy suchy kaszel, a ojciec wyczyta w roli niepomysłny w oczach przywołanego lekarza.

To nie żadna przesada. Lekarze praktyczni, powasi w tym zawodzie, specjaliści od chorób piersiowych, nie tają bynajmniej, że najwięcej stosunkowo młodych pacjentek dostarczają im bale.

Jeszcze przed miesiącem zarecał mi jeden z nich, że pięć jest głównych przyczyn suchot płucnych u młodych dziewczyn: anemja, wilgoć i niezdrowe powietrze, złe odżywianie się, praca nad siły i zabawy tanceczne.

Więc panie ojcze i panie matko, pozwólcie córeczce zabawić się, ale dość tego będzie trzy, cztery razy w ciągu karnawału — i zabierajcie ją do domu co najpóźniej o 2 lub 3 po północy i to odpoczęta, niespocona, niezgrzana...

Trzeci groch na ścianę to wycieczka przeciw zbytkowi. Kochane panie, zacne patriotki, najdroższe sercom naszym istotki wychowawczynie i matki przyszłych pokoleń, nie stróście się, nie zbytkujcie! — wołają moralisci i miłośnicy powszechnego dobra — a boginie, anioły kapłanki domowych ognisk, niewiasty-obywatelki pędzą do sklepów, do szwaczek, ażeby poświecić się dla nas, to jest aby, nam się podobać, bo wszakże one wszystko to robią dla nas, nie dla siebie, przez miłość bliźniego, a nie przez egoizm. Są i takie, do których przemawia „głos rozsądku“, ale przemawia dlatego, że „rób co chcesz, głowę trać, ale „papa“ albo „mał (tyran!) nie chce dać“. Takich, które stać na zbytku, a nie zbytkują jest bardzo niewiele i te nieznanym niech przyjmą hołd feletonisty.

Temat to zreszta niewyczerpany. Jeden z moich znajomych ma już w polowie napisaną księgę: „O szkodliwości zbytku“. Oto tytuły kilku jej rozdziałów: 1) Niepokonane zalety wełnianej sukienki. 2) Śmierć jedwabiom! 3) Jak piękne ciało biologiczne w skromnych szatach tem większego nabiera waloru 4) Jako szpetnej babie nie pomoga farbiczkę ni gładkie jedwabie. 5) Perkalik środkiem odrodzenia ludzkości. 6) Ile też jeden brylant otrzeź dżoda — itd. itd. Jeżeli to dzieło zostanie ukończone i ukaże się w druku, polecam je pięknym damom na... papiloty.

I jeszcze jedną uwagę (może kto powie: jeszcze jedno zrządzenie) nasuwają mi bale. Wydaje mi się rzecz wysoce niewłaściwa, wylczane z imienia i nazwiska tych dam i panien, które raczą bywać na balach. Czy to jaka zasługa? czy to czyn, który podnosić należy. Miliony ludzi codzień ciężko pracuje dla siebie i dla drugich — i o tem sama, nikt o nich nie wspomina. Czyście czekali kiedy, że wczoraj szewc A, uszył parę dobrych butów, lekarz B, odwiedził dwudziestu pacjentów, dziennikarz C, napisał 300 wierszy, że malarz D, malował dziś przez sześć godzin, że szwaczka E, pracowała onegdaj do godziny 3 w nocy, że uczyony F, ślecał przez ostatni tydzień od rana do wieczora nad rekonisami w bibliotece — a przecież, na miłość Boską szyć buty, pisać, leczyć, malować, badać, to większa nieco sztuka niż ubrać się, ufrizować i skakać po woskowanej posadzce. Są ludzie, co całe życie w pocie czoła pracują, często nawet bardzo pożytecznie dla społeczeństwa, a dopiero po śmierci dowiadujemy się z dzienników, że tacy na świecie istnieją. Skądże więc pani Anna z Aprozatorowiczów Nuworyżska, panna Ziuta Gęś-Gaska, pani z Golskiej Paskarska lub hrabina z Ekonomskich Lodomer-Galicyska mają prawo, aby ich tak ciężką pracę jak onestowanie, tangowanie, shimowanie (czy jak się tam inaczej te nowe tańce nazywają) było uwiecznione w dziennikach, lub aby szczegóły ich ubrania, a raczej rozebrania przechodziły do potomności. Czy to czyn? czy to zasługa — pytam po raz drugi. Pomijając zreszta śmieszna stronę wylczania tych dam i panien zasłużonych, nie

ulega wątpliwości, że jestto niezawodny środek do przewracania w głowach i główkach. Takiej z Aprozatorowiczów Nuworyżskiej zdaje się, że kiedy „stała w gazetach“ to jest rzeczywiście ważna osoba w społeczeństwie, a Lucie Gęś-Gaskiej każdy kandydat do jej serca, ręki i pozostałej reszty, wydawać się będzie złą partją, boć ona warta jeżeli nie księcia to przynajmniej hrabiego. Już samo ogłaszanie kilometrów spisów gospodarzy i gospodyń balów wprowadza mnie, najgrzeczniejszego i najspokojniejszego pod słońcem feletonistę, w taką szweską pasję, że na samą myśl, iż tada chwila będę się spotykał w dziennikach z tą litanją nazwisk, dostaje wstrząsu nerwowego i okłóce pochmurnie tak pogodnie rozpoczęty feleton.

Kazimierz Bartoszewicz.

Z PROWINCJI.

Łabiszyn. (Program obchodu.) Towarzystwo Powstańców i Wojaków w Łabiszynie urządza dnia 11 stycznia 1925 uroczysty obchód 8 letniej rocznicy oswobodzenia miasta Łabiszyna. Program jest następujący: O godz. 10.30 wymarsz wszystkich towarzystw ze sztandarami w wspólnym pochodzie z orkiestrą do kościoła. Po Mszy św. pochód do grobów poległych i złożenie wieńca. 2. O godzinie 13 pochód na Rynek, odznaczenie powstańców i defilada przed sztandarami, przedstawicielami władz wojskowych i cywilnych. 3. O godzinie 16.30 wspólny pochód wszystkich towarzystw ze sztandarami i orkiestrą od p. Kierczyńskiego przed magistrat, na probostwo i z powrotem przez Rynek, ulicą poznańską na Nowe-Miasto i z powrotem ulicą Poznańską przed magistrat, gdzie nastąpi rozwiązanie pochodu. 4. Od godz. 19—19.30 koncert na sali p. Kierczyńskiego, po koncercie przedstawienie amatorskie z następującym programem: 6. I. Nasi jada. Epilog z walk o oswobodzenie Polski z czasów kś. Józefa Poniatowskiego w 1 akcie. II. Monolog. III. Karlosze, komedjka w jednym akcie. IV. Spieg. 7. Po przedstawieniu zabawa z tańcami na salach p. Stanisł. Kierczyńskiego i p. R. Kowalewskiego. Orkiestra 62 p. p. z Bydgoszczy. Czysty dochód przeznaczony na budowę pomnika dla poległych w obronie Ojczyzny a mianowicie miasta Łabiszyna i okolicy. Ze względu na podniosły cel uprasza o liczny udział w uroczystości.

Komitet.

Białosławie. (Kor. wł.) W niedzielę, dnia 4 bm. urządziło tutejsze Towarzystwo Powstańców i Wojaków zabawę z przedstawieniem. Odegrano sztukę „Chata za wsią“. Amatorki i amatorzy wywiązali się z swego zadania znakomicie. Bawiono się ochoczo do samego rana. Towarzystwo to cieszy się dobrem powodzeniem, jednając sobie coraz większą ilość członków. Zabawę zaszczylicili też goście z dalszych okolic, między innymi kilku obywateli z Margonina. Występowali oni jak arystokraci na czele p. burmistrza margonińskiego i poważnego kupca-hurtownika p. Roszaka. Na ich żądanie urządzono dla nich przed sceną specjalne miejsca i dwóch stołowych było dla nich w ciągłym ruchu. Obywatele białosławscy ogromnie byli uradowani z obecności tak dostojnych gości. Upiększyło niebywale zabawę to, że tych dostojnych gości jednakowoż przy odjeździe musiano przychwycić, ażeby wstępne i cechę zapłacili, z czego się też wspaniałem gięstem, po wielkiej szarpaninie i handlu, uiszcili. Oby więcej takich gości Białosławie zaszczylić chciało. (Uczestnik.)

Slezin. (Uczczenie piątej rocznicy wypędzenia Niemców.) Dnia 8 stycznia br. minęło 5 lat od chwili kiedy gromadka tutejszych dzielnych obywateli-patriotów śladem Poznania i innych miasteczek i miejscowości dokonała tego w kronice Slezina najpamiętniejszego dzieła — oswobodzenia całej okolicy z rąk odwiecznego naszego ciemiężybiela Niemca. Wspomnienia tych ciężkich chwil krążą jeszcze żywo w pamięci tutejszych rodaków, którzy pragnąc przelać je do serc naszych młodszych pokoleń, obchodzą rokrocznie uroczystości rocznicę swego powstania.

W tym roku obchód odbył się w formie przedstawienia teatralnego i za-

bawy w święto Trzech Króli na salce p. Rosy. Inicjatorem uroczystości był z ramienia Tow. Powstańców i Wojaków wielce zasłużony wódz tamtejszego powstania p. kapitan w rez. Rosa. Obiszerna jak na wiejskie stosunki salka, nabita była szczególnie publiczności, przystąpiła także z okolicy a nawet z Bydgoszczy. Miejscowy zespół amatorski odegrał nadzwyczaj udanie 3 sztuczki mianowicie: Abv handel szedł — Dwa! Puniła — oraz X Pawilon. Ostatnia zwłaszcza sztuka odebrana została wprost doskonale. Odtwórcy poszczególne role „X. Pawilonu“ zasługują na wyróżnienie.

Gdy po skończonym przedstawieniu młodzież skorzystała z rzadkiej sposobności tańca, w ubocznych ubikacjach starsi i uczestnicy powstania rozwodzili się nad tem jak to w roku 1919 garstka Sleziniaków pod wodzą p. Rosy pokonała kilkasetną horde goneszuców zdobywając masę jego taboru, jak to przy pomocy jednej armaty utrzymywano cały odcinek wreszcie jak to niektórych obywateli goneszuców wziętych w Bydgoszczy. Dowodem uznania dla tych zasłużonych bohaterów powstania były wivaty jakich zebrani nie szczędzili na cześć takich jednostek jak p. Rosa, Pazderski i inni. W bardzo miłym i serdecznym nastroju bawiono się do rana.

Chełmno. (Wspomnienie pośmiertne.) Dnia 2 stycznia b. r. zmarł śp. Bronisław Chudyszewicz, dzierżawca restauracji dworzecowej w Chełmnie, pozostawiając żonę i troje dzieci. Zmarły cieszył się tu ogólnym szacunkiem i był gorliwym, lubianym bardzo pracownikiem na niwie społecznej, jako prezes Stowarzyszenia Restauratorów na powiat chełmiński, wiceprezes tutejszego Sokola, członek Bractwa Strzeleckiego św. Trójcy, Towarzystwa Kunców Samodzielnych i Inwalidów Wojennych.

Pogrzeb odbył się w święto Trzech Króli przy licznych udziałach obywateli i stowarzyszeń tutejszych i zamiejscowych.

Cześć jego pamięci!

(Samobójstwo.) Dnia 4 stycznia b. r. popełnił samobójstwo przez zastrzelenie się, wachmistrz 8 pułku strzelców konnych ś. p. Antoni Malarz, 26 lat liczący, żonaty. Co denata do czynu tego spowodowało, nie jest wiadomem.

(Zabawa.) W niedzielę, dnia 11 stycznia b. r. urządził tutejszy „Czerwony Krzyż“ na sali „Strzelnicy“ koncert artystyczny i zabawę tanceczną. Dochód przeznaczony jest na pomoc sanitarną; zwracamy uwagę na rozlepione plakaty.

Świecie. (Przegląd 1904 rocznika.) — Nowe opłaty w Ziobku powiatowym). W czasie od 2—6 stycznia 25 roku muszą się w powiecie świeckim wszyscy mężczyźni roczniku 1904 dać zapisać do listy poborowej.

— Wydział powiatowy powiatu świeckiego uchwałił w dniu 19 listopada z. r. za utrzymanie dzieci w Ziobku Powiatowym w Świeciu następujące opłaty i to od 1 listopada z. r. wynosi 8 złotych miesięcznie i to od matek 3 złote i od Związków ubogich 5 złotych.

Sępólno. (O powiększenie kościoła.) Parafia spółniska od dawna odczuwa brak obszerniejszego kościoła. Podobno proboszcz miejscowy ks. Grudziński zabiega gorliwie za powiększeniem, które jeżeli nie w tym, to napewno w przyszłym roku nastąpi. Obywatelstwo miejscowe i okoliczne postawiło ze swej strony opodatkować się, szczególnie w dostarczeniu bezpłatnie materiałów budowlanych.

TUCHOLA. (Zatrudnienie dla bezrobotnych.) Nadleśnictwo Woziwoda zatrudnia około 300 roboty, dla których pobudowano baraki jako tymczasowe mieszkania. Zrabano już przeszło 30 rewir. Jednakże rabanie trwa w dalszym ciągu, gdyż jeszcze przeszło 20 rewirów przeznaczone są na wyrab Obszar zniszczonego przez sówkę-chojnówkę lasu ciągnie się od Białej aż pod Gacno i wynosi około 24.000 morgów. Tak wielkie spustoszenie wyrządziła sówka-chojnówka.

PUCK. (Przeniesienie.) Naczelnik tutejszej poczty p. J. Pałkowski, został przeniesiony na stanowisko dyrektora poczty do Chojnic. Pan P. pełnił urząd naczelnika tutejszej poczty przez prawie 5 lat.

DZIAŁ GOSPODARCZY.

Sprawa likwidacji własności niemieckiej.

(Streszczenie wywiadu z komisarzem Urzędu Likwidacyjnego prof. Winiarskim).

Komisarz Urzędu Likwidacyjnego w Poznaniu prof. Winiarski zaprosił w tych dniach przedstawicieli prasy na konferencję i udzielił w sprawie likwidacji własności niemieckiej następujących informacji, które podaliśmy w streszczeniu:

Dotychczas wielkiej własności niemieckiej zlikwidowano dobrowolnie lub przymusowo 80 majątków o obszarze 66 000 ha. Drobną własność rolną: 1800 osad o obszarze 28 000 ha; nieruchomości miejskich 779. Wreszcie obiektów przemysłowych i handlowych 170.

Nasunęło się pytanie, ile jeszcze pozostało do likwidacji. Jest to związane ściśle z kwestją obywatelstwa. Niemcy od początku dążyli do tego, by likwidację przewlekać odkładając w nadziei, że przecież nastaną takie stosunki, iż Polska będzie musiała w ogóle prawa likwidacji się zrezygnować. Ta nadzieja nie miała w ogóle uzasadnienia chyba tylko to, że w pięć lat od uprawomocnienia się Traktatu Wersalskiego likwidacja dopiero w części jest przeprowadzona.

Wreszcie przyszedł arbitraż prof. Knackenbecka i oparta na nim umowa wiedeńska z 30 sierpnia r. ub. Rezultatem tej umowy będzie zwolnienie od likwidacji kilkudziesięciu majątków i kilkaset osad razem około 900 ha, nie licząc nieruchomości miejskich. Wobec tego pozostanie do likwidacji przeszło 20 wielkich posiadłości (w tem także 2 pozycje, jak dobra krotoszyńskie i sycowskie, razem przeszło 37 000 ha) oraz około 2 500 osad, o obszarze łącznym do 100 000 ha. Nadto pozostało kilkaset nieruchomości miejskich i spora liczba przedsiębiorstw jak kolejki, fabryki spółdzielnie handlowe, kredytowe itd. To winno być zlikwidowane w głównej masie w r. 1925.

Jeśli się zważy, że rok 1924 dał poważne rezultaty, mimo, że prztem I kwartał tego roku był właściwie okresem przygotowawczym, a kwartał III został w wielkiej części zmarnowany dla likwidacji to przekonamy się, że ukończenie likwidacji w r. 1925 jest zupełnie możliwe.

Dał, p. komisarz wliczył trudności, z jakimi jest związana sprawa likwidacji. Te wszystkie trudności p. komisarz ma nadzieję przezwyciężyć i zgodził się nawet na zmniejszenie etatów Komisarjatu przeszło o 1/4 już od 1 października 1925 r. Będzie to więc początek likwidacji Urzędu Likwidacyjnego.

W końcu prof. Winiarski oświadczył co następuje:

„Jak wiadomo, rząd zamierza udzielić zapomóg na akcje parcelacyjną; byłoby rzeczą wręcz nie do pomyślenia, gdyby zapomogi rządowe, a więc pieniądze, w głównej masie od polskiego społeczeństwa ściągnięte, szły na wykup ziemi w okolicach czysto polskich, z rąk ziemian Polaków, których ciężkie warunki zmuszają do rujnującej nieraz sprzedaży, a pozostawiały ziemię polską w rękach niemieckich, których powinniśmy zlikwidować jaknajprędzej, i to w okolicach, w których każdy hektar, każda pięćdziesiątka ma doniosłe znaczenie państwowe.

Sądzę, że opinję publiczną ziem zachodnich powinien uspokoić fakt, że w Poznaniu ma być wkrótce otwarty oddział Państwowego Banku Rolnego, co wskazuje niewątpliwie, że środki przyznane przez Rząd na parcelację zostaną skierowane przedewszystkiem na ziemię zachodnią.

Kupcy o nowelizacji ustawy o podatku obrotowym.

Z Łodzi donoszą: Zmiany, jakich domaga się kupiectwo, polegają głównie na tem, iż występuje ono przeciwko systemowi pobierania podatku od każdej transakcji, od każdego obrotu, następującemu do nadmiernej wysokości stawki (2 i pół proc.) pobieranej przy transakcjach handlowych niezależnie od rodzaju towaru i charakteru handlu, a w końcu kupiectwo ma pewne zastrzeżenia, co do postępowania wymiarowego i egzekucyjnego.

Następnie kupcy domagają się zniesienia świadectw przemysłowych i zamiany ich kartami rejestracyjnymi, oraz w końcu podzielenia przedsiębiorstw handlowych na różne kategorie jak to: handel hurtowo-detaliczny, detaliczny i drobny.

Stawka zaś winna wynosić od 5 do 1/4% w zależności od rodzaju przedsiębiorstwa.

Według projektu kupcy należaliby mieć księgi obrotu oraz przepis posu-

wiąjący płatnika prawa złożenia apelacji w razie niezłożenia zeznania.

Projekt powyższy konferencja przyjęła i oczekuje odpowiedniego skutku w związku ze złożeniem tego projektu rządowi.

Pierwsze plenarne posiedzenie Rady Spożycwów.

Rada Spożycwów orzekła na swem pierwszym posiedzeniu plenarnem, że konieczny jest zakaz wywozu zbóż chlebowych. Jest to pierwszy krok do opracowania odpowiedniego projektu ustawy. Wydział aprowizacyjny Ministerstwa Spraw Wewnętrznych podejmuje również prace przygotowawcze nad utworzeniem rezerwy zbożowej. Opracowuje się plany budowy wielkich piekarni mechanicznych w wielkich ośrodkach miejskich, zgodnie z wnioskiem przyjętym przez Radę Spożycwów. Z powodu znacznych funduszy potrzebnych na urzeczywistnienie tak doniosłych zamierzeń, przewidywane są trudności. Projekty zostały przedłożone do zatwierdzenia zainteresowanym ministerstwom.

Liczba bezrobotnych w Polsce.

Według danych urzędowych liczba bezrobotnych w całym państwie w dniu 20 grudnia wynosiła 156 501 ludzi, z czego 107 000 było zarejestrowanych w urzędach pracy. Z tej liczby około 50 000 pobierało zasiłki z państwowego funduszu bezrobocia.

O pracę 8-godzinną.

Centralny związek polskiego przemysłu, górnictwa, handlu i finansów stwierdza, że reforma czasu pracy w hutnictwie górnośląskim dała doskonałe wyniki. Wytwórczość wzrosła o 110 proc., przy czem na dniówkę przypadało w lipcu 835 kg., a we wrześniu 1698 kg., a więc przeszło 2-krotnie. Zarobki robotników wzrosły z 4.88 na 6.10 zł. Koszt robocizny jednej tonny w odlewaniach stał się 1251 zł. do 640 zł. od lipca do września. W b. Kongresówce, gdzie reformy czasu pracy nie przeprowadzono, hutnictwo przechodzi ciężki kryzys.

Cena wyrobów monopolu spirytusowego.

W myśl rozporządzenia Ministra Skarbu w ostatnim „Dzienniku Ustaw” cena na spirytus oczyszczony do wyrobów wódek czystych oznaczona została w wysokości 567 zł. za 1 h. 100., zaś detaliczna cena sprzedaży gotowej wódki monopolowej w wysokości 2,14 zł. za 0,6 litra 45. Detaliczna cena sprzedaży wódek czystych tejże mocy, wyrobionych przez prywatne fabryki nie może więc przekraczać ceny tej więcej aniżeli o 10 proc.

Po otrzymaniu odpowiedniego uprawnienia na zakup spirytusu, zakup ten można skutecznie bądź bezpośrednio w D. P. M. S. bądź też w rektyfikacjach, które zostały przez D. P. M. S. upoważnione do komisowej sprzedaży spirytusu monopolowego. Rektyfikacje sprzedawcą będą w tym wypadku spirytus za gotówkę, t. j. po cenach łącznie z opłatą skarbową.

Przy zakupie spirytusu bezpośrednio w D. P. M. S. kupujący może uzyskać kredyt na część należności.

Udzielanie uprawnienia na pobór spirytusu oraz określanie ilości spirytusu na potrzeby uprawnione do poboru tegoż pozostaje, aż do odwołania, w kompetencji właściwych władz skarbowych, tak jak dotychczas.

Cukrownicza stacja doświadczalna w Politechnice Warszawskiej.

Zakład Technologii organicznej i Technologii Węglowodanów Politechniki Warszawskiej rozpoczął zabiegi około stworzenia Instytutu Cukrowniczego w Polsce na wzór istniejących zagranicą. Instytut ten prócz celowo zaopatrzonej pracowni winien być zaopatrzonej w kompleks aparatury cukrowniczej w postaci małej fabryczki instytutu w celu przeprowadzania badań naukowych w zakresie technologii i chemii cukrowniczej oraz innych dziedzin pokrewnych.

Ustawa o nieuczciwej konkurencji.

W kołach rządowych przygotowywany jest projekt ustawy o nieuczciwej konkurencji w handlu o agentach handlowych. Wprowadzenie w życie ustawy tej w jaknajkrótszym czasie posiada doniosłe znaczenie, gdyż sprawa ta związana jest polsko-francuskim traktatem handlowym, bowiem Polska zobowiązała się w krótkim czasie ustawę tę uchwalić. Należy przytem zaznaczyć, że projekt ustawy tej wzorowany jest na ustawie austriackiej.

Przemysł górnośląski w sprawie zmniejszenia podatku majątkowego.

Górnośląski związek przemysłowy zwrócił się do p. ministra skarbu z memorjałem, wskazującym na upośledzenie wielkiego przemysłu śląskiego pod względem wymiaru i pobierania podatku majątkowego. W memorjale tym przemysłowcy wskazują na zębne skutki, jakie podatek ten wywiera na stan i zdolność produkcyjną przemysłu, przy czem proszą o ulgi w kierunku obniżenia zarówno samego wymiaru podatku, jak i ułatwienia spłat.

Reorganizacja gospodarki lasów państwowych.

Jak podaje Agencja „Varsovia”, rząd zamierza jakby podjąć ponowną reorganizację dotychczasowej gospodarki lasów państwowych. Powołana przed paru miesiącami do życia dyrekcja generalna, obejmująca gospodarczo-eksploatacyjną część administracji lasów państwowych, ma zostać zniesiona. Przewidywane jest wzajemnie dotychczasowej organizacji stworzenie drugiego departamentu obok już istniejącego, który przejąłby kompetencje dotychczas likwidowanej dyrekcji generalnej.

Cło na brykiety.

Rząd polski wprowadził na brykiety z węgla brunatnego, pochodzenia niemieckiego, cło w wysokości 100% ceny zakupu. Wobec powyższego, brykietownie niemieckie wstrzymały wysyłkę brykietów do Polski.

Ekspancja handlowa polska do Niemiec.

W związku z przewidywanem zawarciem konwencji handlowej polsko-niemieckiej ożywiać się zaczynają polskie stosunki handlowe z Rzeszą niemiecką. Łącznie z tem, konsulat generalny Rzeczypospolitej Polskiej w Berlinie, zwraca uwagę na warunki otwierania w Niemczech filii polskich firm. Przy przedsiębiorstwie pełnom kupieckim, musi być filija tegoż zameldowana w Berlinie, w rejestrze handlu, w „Amtsgericht” (Berlin, Mitte), któremu należy przedstawić uwierzytelniony podpis polskiego rejestru handlowego. Jeżeli chodzi o osobę prawną, konieczne jest przed rozpoczęciem czynności handlowych ze strony handlowej filii polskiej pozwolenie urzędowe. W tym celu należy wnieść podanie do polskiego ministra dla handlu i przemysłu (Berlin W. 9, Leibzigerstr. 2). Innych informacji udziela Izba przemysłowo-handlowa w Berlinie, Dorotheenstr. 8.

Możliwość wojny celnej między Niemcami a Francją i Belgią.

„Ere Nouvelle” przeciw próbom szantażu niemieckiego. — Wciągnięcie francuskich robotników do rokowań przez Niemców. Wyjazd Freudenburga do Berlina.

Berlin, 8. 1. (Pat). „Vorwaerts” pi-

sze, że wobec trudności, jakie nas następczają rokowania handlowe z Francją oraz Belgią zachodzi obawa rozpoczęcia wojny celnej między Niemcami a wymienionymi państwami. Wojna celna byłaby szczególnie uciążliwa dla klasy pracującej obu stron i dlatego sytuacja obecna wymaga poczynienia kroków ze strony organizacji robotniczych. Przedstawiciele niemieckich i francuskich związków zawodowych, którzy nie biorą udziału w rokowaniach, spotkali się w Kolonii celem omówienia spraw, związanych z projektem utworzenia międzynarodowego kartelu żelaznego. W najbliższy piątek mają się odbyć w Kolonii narady między przedstawicielami związków niemieckich i belgijskich, dotyczące powyższej sprawy. W rokowaniach tych zdaniem dziennika wezmą zapewne udział przedstawiciele związków zawodowych wszystkich krajów, prowadzących obecnie rokowania handlowe z Niemcami.

Paryż, 7. 1. (Pat). „Ere Nouvelle” pisze w sprawie rokowań handlowych francusko-niemieckich, że demokracja francuska pragnie porozumienia, stanęłaby jed-

Michalski przestał być członkiem Rady Nadzorczej Skarbofermu.

„Warszawianka” donosi, że poseł Jerzy Michalski, były minister Skarbu nie jest już członkiem Rady Nadzorczej Skarbofermu, po wylosowaniu i zajęciu tego miejsca z ramienia państwa przez inną osobistość, wyznaczoną przez władze rządowe.

Domy skladowe.

Ministerjum Skarbu złożyło Radzie Ministrów projekt prawa o domach skladowych. Prawo to ma być wprowadzone na podstawie ustawy o pełnomocnictwach. Projekt ten normuje dla całego obszaru Polski jednolicie stosunki przedsiębiorstw skladowych; rozróżnia on przedsiębiorstwa skladowe prywatne, i publiczne. Skladowe przedsiębiorstwa publiczne projekt wyposaża w przywilej wydawania pozbywalnych przez indos towarów skladowych i przywilej dokonywania publicznej sprzedaży złożonych w przedsię biorstwie towarów na ządanie skladowego. Przedsiębiorstwa te wydawać będą mogły rewersy i warranty. Oba dokumenty nieoddzielone służyć będą do przeniesienia złożonego towaru na nowonabywcę; warrant służyć ma do ustanowienia i przeniesienia prawa zastawu na towarze, indes zaś samego rewersu przenosi własność towaru już zastawem obciążonego. Unormowanie sprzedaży publicznej towaru dokonane zostało z uwzględnieniem stosunków, panujących w poszczególnych dzielnicach Polski.

Proponowane przez projekt tego prawa urzędzenia przyczynią się w znacznej mierze do ułatwienia i do potanienia kredytu towarowego w Polsce.

Uszkodzone banknoty.

Wobec nieporozumień, wynikających z tytułu nieprzyjmowania uszkodzonych biletów bankowych przez mniej uświadomione jednostki w społeczeństwie, Bank Polski wyjaśnia, że bilety złote, lekko uszkodzone, pęknięte, nadarte, bądź poplamione, lecz posiadające wszystkie numery i podpisy, winny być przez wszystkich przyjmowane, abowiem Bank Polski wymienia takie bilety bez żadnych potrąceń i ograniczeń. Bilety z uszkodzoną numeracją, podpisanymi, lub wykazujące brak około jednej czwartej części odcinka, winny być wymienione w Banku Polskim.

Wszechpolska wystawa inwentarza opasowego.

W czasie od 3 do 10 maja, podczas międzynarodowego targu Poznańskiego, odbędzie się w Poznaniu na targowisku przy rzeźni miejskiej pierwsza wielka wystawa inwentarza opasowego (bydła, trzody chlewnej, owiec i cieląt) na całą Rzeczpospolitą Polskę. Udział w wystawie wzięć mogą zarówno producenci i hodowcy jak również handlujący bydłem z całej Polski. Przewidziane są wysokie nagrody pieniężne, dyplomy i medale. Zgłoszenia przyjmuje i dokładnych informacji udziela „Komitet Pierwszej Wszechpolskiej Wystawy Inwentarza Opasowego” w Poznaniu, Stary Rynek 45, II nr. telefonu 2677.

nak u boku rządu przeciwko wszelkim próbom szantażu politycznego ze strony Niemiec. „Matin” stwierdza, że według opinii delegatów francuskich Niemcy starają się zyskać na czasie, aby następnie wyrzucić presję na rząd francuski. Delegaci francuscy — pisze dziennik — są wprawdzie usposobieni bardzo pojednawczo, nie chcą jednak wejść na drogę zbytich ustępstw i rezygnacji.

Berlin, 8. 1. Przewodniczący niemieckiej delegacji Trendelenburg został zawezwany z Paryża: skąd wyjechał we wtorek wieczorem. Przed wyjazdem wręczył mu Rainaldi trzy dokumenty, dotyczące tymczasowego modus vivendi, któreby obowiązywały w okresie między 10 stycznia a datą zawarcia traktatu handlowego. Pierwszy dokument określa maksymalne taryfy, które Francja mogłaby zaakceptować dla swego wywozu w dziale metalurgicznym, trzeci dokument zawiera listę towarów, co do których Francja domaga się obniżenia ogólnych taryf niemieckich.

Pisina niemieckie jako główną trudność uważają żądanie francuskie wolnego wywozu z Afzacji i Lotaryngii. Trendelenburg w piątek wyjedzie do Paryża.

„Dziennik Ustaw” (nr. 114) przynosi:
Ustawę z dnia 3. grudnia 1924 w przedmiocie zmiany niektórych postanowień o pracowniczych związkach zawodowych, względnie o stowarzyszeniach i związkach, a mianowicie postanowień dotyczących zrzeszenia się pracowników państwowych.

Rozporządzenie Prezydenta Rzplitej o opłatach stemplowych i sądowych w sprawach związanych z przerachowaniem wierzytelności prywatno i publiczno-prawnych.

Rozporządzenie Prezydenta Rzplitej w przedmiocie rewizji uprawnień na sprzedaż przedmiotów objętych monopolem skarbowym.

„Dziennik Ustaw” (nr. 115): rozporządzenie o przerachowaniu zobowiązań prywatno-prawnych.

Rozporządzenie o przerachowaniu zobowiązań związków samorządowych oraz obowiązków opartych na takich zobowiązaniach.

Rozporządzenie o przerachowaniu na nową walutę i ustaleniu wartości zobowiązań, wynikających z przepisów o ubezpieczeniu i odszkodowaniu z tytułu wypadków przy pracy.

Roczne Walne Zebranie Zw. Handlowców.

Świątek Boży 500 członków. — Owocna praca na wszystkich polach. — Wybór nowego zarządu.

W środę dnia 7 bm. o godz. 8 wiecz. w sali hotelu Longhena odbyło się walne roczne zebranie towarzyskiego Związku Handlowców. Zapelniona członkami oraz gośćmi sala świadcząca o należytem zrozumieniu swoich interesów zawodowych przez naszą organizację młodzież kupiecką.

Zaobranie sagali dotychczasowy proces p. Zawicki, powołując na przewodniczącego walnego zebrania p. Józefa Wiśniewskiego, do piera zaś p. Edmunda Kowalkowskiego. Ze sprawozdań usłyszanych zarządu wyślika, że praca w towarzystwie była bardzo żywa, i że towarzystwo w okresie sprawozdawczym dzięki niesamordownym zabiegom jednostek nader pomyślnie się rozwijało, jednocząc w sobie około 500 pracowników handlowych i biurowych.

We wszystkich działach pracy, czy to na polu socjalno-epofecznym, przez przeprowadzenie taryf płac minimalnych i ochronę prawna swoich członków, czy w dziale oświatowym przez urządzanie kursów, i zebrani naukowych, czy przez zachęcanie członków do wygłaszania wykładów, odczytów i deklamacji, starało się towarzystwo podnieść poziom kulturalny i socjalny młodzieży handlowej. Nie mały nacisk kładł towarzystwo na opiekę nad uczniami handlowymi Wytonione a tona towarzystwa Kuratorium starało się przez wygłaszanie wykładów, odczytów oraz urządzanie wioarnie i obchodów wykształcić tych najmłodszych handlowców na dobrych kupców i obywateli.

W roku sprawozdawczym wydało towarzystwo własnym nakładem w 1000 egzemplarzach broszurkę „Uwagi i wskazówki dla ekspedjentów i ekspedjentów”, posiada własny sekretariat ze wspartaniem urzędem biurowym przy ul. Mazowieckiej 43, oraz obszerną bibliotekę własną. Przedstawiciele towarzystwa zasiadają w Radzie Miejskiej w Śródmieściu Kupieckim, w Kasie Chorych, w Kuratorium Szkoły Dokształ. Kpięckiej, i t. d.

Sprawozdania następujących członków zarządu przyjęli obecni z wielkimi radościami do wiadomości, a przewodniczący podziękował w gorących słowach poszczególnym członkom za gorliwą i owocną pracę około rozwoju organizacji.

Przystąpiono do wyboru nowego zarządu na rok 1925. Wybrano prezesem p. Bolesława Romańskiego, wiceprezesem p. Bożymyrowickiego, sekretarzem p. Olejniczaka, zast. sekretarza p. Harendarska, i p. Gościńskiego, skarbnikiem p. Ziolkowskiego, zastępcą skarbnika pp. Zalachowskiego, i Składanowskiego, bibliotekarzem p. T. Dziwkówną, zast. bibliotekarza pp. Kamińską i Hirtkę.

Po obradach radnych, delegatów na zjazd przedstawicieli Kuratorium Towarzystwa Uczniów Handlowych oraz członków do Sądu Honorowego, Komisji taryfowej i zabawowej, samkami przewodniczący około północy walne zebranie, życząc towarzystwu w nowym roku działalności jak najlepsze go rozwoju.

Wymiana pożyczek państwowych.

Kasa Skarbowa podaje niniejszem do wiadomości, że posiadacze kwitów od Nr. 1 do 999, od 1092 do 1033 i od 1119 do 1899 na złożone do wymiany obligacje pożyczek państwowych w markach polskich, winni za zwrotem odnośnych pokwitowań obligacje opiewające na złote bezwzględnie w Kasie Skarbowej odebrać.

Komitet Likwidacyjny w Poznaniu.

ogłasza w n-rze 2-gim „Monitora Polskiego” asoreg obiektów likwidowanych. Odnośnie „Monitor” zainteresowani mogą zszególnić w redakcji naszego pisma.

Opłaty za ubezpieczenie od nieszczęśliwych wypadków w rolnictwie.

Na skutek interwencji Zjednoczenia Producentów Rolnych w Poznaniu, oświadczył zarząd Zakładu Ubezpieczeń od nieszczęśliwych wypadków w rolnictwie, gotowość ułatwienia rolnikom opłaty zabezpieczenia ze względu na obecny czas krytyczny w gospodarstwach rolnych. Wniośki odnośnie należy kierować do wydziałów powiatowych.

Telegramy błyskawiczne.

Począwszy od 1-go stycznia 1925 roku wprowadzona została w ruchu telegraficznym między Polską a Austrią i w. m. Gdańskiem telegramy błyskawiczne. Opłata za telegram błyskawiczny z Polski do Austrii wynosi 1 fr. 53 cent., z Polski do w. m. Gdańska 1 fr. 33 cent. za wyraz.

Wymiana tych telegramów odbywa się według następujących zasad:

Telegramy błyskawiczne mają pierwszeństwo przed wszystkimi telegramami prywatnymi (zwykłym i pilnym).

Przed adresem telegramu wmiern nadawca zamieszcza znak konwencjonalny — Eclair. Znak ten wlicza się do ogólnej liczby wyrazów danego telegrama, opłaconych według wyżej podanych stawek.

Telegramy błyskawiczne do w. m. Gdańska muszą być redagowane w języku jawnym (w adresie dopuszczone są skróty) i nie mogą zawierać więcej niż 30 wyrazów; natomiast telegramy do Austrii mogą być redagowane również w języku tajnym (umówionym lub szyfrowanym), bez ograniczenia liczby wyrazów.

Przed egzaminami urzędniczymi.

W najbliższych dniach ukaza się praca pp. Kazimierza Dulbela i dr F. Salonięgo, starszych referentów ministerstwa spraw wewnętrznych, pod tytułem: „Podręcznik dla służby administracyjnej”. Treść książki obejmuje: W części pierwszej — zasadnicze wiadomości teorii prawa administracyjnego. W części drugiej — ustrój państwa.

W części trzeciej — administracja spraw wewnętrznych.

Bydgoszcz—Poznań.

Do wszystkich Kolegów Pocztcwów Rzeczypospolitej Polskiej kategorii niższej służby.

Szanowni Kolegzy!

Od początku odrodzenia naszej Najjaśniejszej Rzeczypospolitej Polskiej byliśmy zrzeszeni w jednolitym Związku Pracowników Pocht Telegr. i Telef. Rzeczypospolitej Polskiej z centralną siedzibą w Warszawie. Pokładaliśmy wszelkie nadzieje, że w Związku tym będą nasze interesa należycie zastąpione i przeprowadzone. Krzywd ohyba że mamy dosyć, w stosunku do innych pracowników instytucji państwowych, czy w uposażeniu czy też co do stosunków służbowych, do wykonywania prac, których za czasów państw zaborskich służba naszej kategorii nie wykonywała — jak szorowanie podłóg, mycie okien, ustępów, spluwaczek, palenie w piecach, wyrwanie trawy z ulie przed urzędami pocztowymi itd.

Rokrocznie odbywały się Zjazdy Okręgowe i Kongresy, na których każdorazowo przedstawiano prace powyżej wyluszczone, również i inne krzywdy nasze.

Nasi kolegzy delegaci wyjeżdżający na powyższe Zjazdy i Kongresy, zabierali z sobą obszernie memorjaty w sprawach krzywd naszych, lecz przez całe niemal 5 lat nasze tymczasowe władze przełożone związkowe, lekcewały nasze postulaty. Płaciłiśmy regularnie nasze przynależne składki miesięczne członkowskie jak i daniny na kongresy, ludząc się nadzieją, że raz nasze krzywdy choć nie w całości, będą naprawione. Wszystko zawsze jednak świadczyło o naszej solidarności.

Najjaskrawszym dowodem lekceważenia naszych spraw był ostatni odbyty Kongres Pocztcwów roku ubiegłego we Lwowie, gdzie przeprowadzono obrady jednostronnie i nie dopuszczono naszych kolegów z niższej służby do głosu, co wywołało wielkie rozgoryczenie wśród naszych kolegów.

Z tem właśnie oburzeniem i rozgoryczeniem rozjechali się nasi kolegzy do swoich miejscowości. A jakie sprawozdanie z powyżej wymienionego kongresu zdawali nasi kolegzy delegaci?

Czyż wobec tego w szeregach naszej kategorii mogła i może istnieć zaufanie do naszych dotychczasowych władz związkowych? Czy może istnieje jakkolwiek solidarność?

Należy przytoczyć o solidarności z ostatniego berrobocia, (strajk pocztowców) że właśnie nasi kolegzy, panowie urzędnicy, byli pierwszymi do wywoływania niesolidarności, za których nasi kolegzy, niżsi funkcjonariusze, poniekaad do dziś cierpieć muszą z dyscyplinarki itd.)

Przemy mamy tych obietnic jedno litowo dotychczasowego Związku Wiadomości Wam zast, Szanowni Kolegzy, że tworzy się odrębny jednolity Związek pod nazwą Związek Niższych Urzędników Pocht Telegr. i Telef. Rzeczypospolitej Polskiej, którego tymczasową siedzibą główną jest Bydgoszcz.

Kolegzy z okręgu poznańskiego również już się przyłączyli do nowopowstałej organizacji; za co im oświad Wy, Szanowni Kolegzy z innych dzielnic Polski, sądzicie może, że jest naszym zamiarem prowadzić nowopowstałą organizację według poglądów dzielnicowych. Nie, bracia, dzielnicowości nie znamy, a tylko braterstwo.

Wzywamy przeto wszystkich naszych kolegów do solidarności, do budowy jednolitej silnej organizacji naszej kategorii pod nazwą „Związek Niższych Urzędników Pocht Telegr. i Telef. Rzeczypospolitej Polskiej”, z główną siedzibą w Warszawie.

Szanowni Kolegzy! Mając wszystkich kolegów zorganizowanych, zwołamy w bliskiej przyszłości ogólny zjazd naszej kategorii, celem ukonstytuowania zarządu głównego z siedzibą w Warszawie. Pamiętajmy o naszej przyszłości i o naszym pokoleniu, że my właśnie już saniebdaliśmy ten okres 5 letni, a byśmy już dziś inaczej stać mogli w stosunku do innych pracowników państwowych jak n. p. kolejarze.

Więć dalej do współpracy, zbudowania silnej organizacji dla nas i naszego przyszłego pokolenia, również i dla dobra naszej Najjaśniejszej Rzeczypospolitej Polskiej!

Kolegzy z byłej dzielnicy pruskiej podawają Wam kolegom z innych dzielnic koleżeńską i braterską dłoń w imieniu solidarności.

Niech żyje Związek Niższych Urzędników Pocht Telegr. i Telef. Rzeczypospolitej Polskiej!

Za Zarząd Główny Zw. Niższych Urzęd. P. T. i T. Rzeczyposp. P. z tymczasową siedzibą w Bydgoszczy.

(—) prezes (—) skarbnik (—) sekretarz
Szulo Swakowski Stanisławski
(—) wiceprezes
Sobieralski.

Nowe bilety 10-złotowe.

Warszawa, 8 I (Pat) Bank Polski podaje do wiadomości, że w dniu 12 stycznia 1925 r. zostaną puszczone w obieg bilety 10-złotowe drugiej emisji.

Polskie marki pocztowe dla Gdańska.

Warszawa, 9. I. (PAT) W związku z utworzeniem w dniu 5 bm. polskiego urzędu pocztowego nr. 3 w Gdańsku, Generalna Dyrekcja Pocht i Telegrafów wprowadza w obieg dla urzędów pocztowych w Gdańsku znaczki pocztowe używane w obrocie wewnętrznym z czarnym nadrukiem: Port Gdański.

Zadawalnijące, pomimo drożyzny, 12 zł. oszczędzisz za każdym razem, gdy naklejesz TRELLEBORGĄ gumowe podeszwy. Jedna para takich podeszew trzy razy wytrzymała jest od skórzanych, łatwo się przymocowuje bez użytku gwoździ i wygląda elegancko. Są one nieprzemakalne, chronią od przeziębienia i mają wygląd skórzanych podeszew. Podeszwy i korki Trelleborga można otrzymać we wszystkich obuwniczych składach. Specjalne zakłady, przystosowujące podeszwy do obuwni: Trelleborg przy ul. Paderewskiego 14. O Müller, Gdańska 45. K. Gabrjelijewicz, Plac Piastowski 3. J. Dilling, Toruńska 179. J. Budysz, Poznańska 27. W. Repka, Śniadeckich 25, p. Kern, Jagiellońska 31, Tajn Bazar, Stary Rynek 14, „Szwedpol”, Generalna Agentura dla Polski, Unii Lubelskiej 14a.

7. Międzynarodowa Konferencja Pracy.

Warszawa, 8. I (PAT) 7-ma międzynarodowa konferencja pracy rozpocznie się w dniu 19 h. m. Przedmiotem obrad będzie w pierwszym rzędzie sprawa uregulowania przez międzynarodową konwencje zagadnienia odszkodowania za nieszczęśliwe wypadki przy pracy. W tej sprawie rząd polski przygotował dla międzynarodowej konwencji zagadnienia „odszkodowania za nieszczęśliwe wypadki przy pracy”. Następnie międzynarodowa konferencja przystąpi do drugiego ośmiennego czytania projektów konwencji, przyjętych w pierwszym czytaniu na konferencji pracy 1924 r. Ważne te konwencje dotyczą zakazu pracy nocnej w piekarniach, zrównania robotników obcych z robotnikami krajowymi w zakresie odszkodowania za nieszczęśliwe wypadki przy pracy oraz odpowiedzialności niedzielnego w niektórych gałęziach hutnictwa szklanego. Wreszcie odbyły się nowe wybory do Rady Administracyjnej Międzynarodowego Bura Pracy na okres 1925/28.

Przez g. wydaje każdy człowiek i zwierzę, z szepce przed kościołem pacierza, k. narzędzie, używane na wojnie, s każdego w swe szpony pojma.

Pierwszą znajdziecie w alfabecie, druga nanie w polu w lecie, trzecia, tego nikt nie przeszy, że to zdanie nie od rzeczy. Lecz weź zamień dwie litery, a się dowiesz, że jest szery; gdy panieci wam nie stanie spójrzcie! wisi on wciąż na ścianie

Rozwiązanie szarady i zagadki z ostatniej niedzieli; nr. 49: Halina; nr. 50: kit, kat, kat, kot.

Trafne rozwiązania nadesłali: Leokadja Papierowska, Zbigniew Gumner, Anna Hęciakówna, Jarosław Ulatowski, Zygmunt Jagielski, Wanda Pastarska, Z. Kowalski, Mieczysław Grylewicz, Julian Ziętak, Janusz Bedernik, K. Kociszewski, Henryk Flosar, Sabina Wilczewska, Zofja Bartłówna, Jan Bartel, Stanisław Kubal, Stefania Graczkowska, A. Gółówna, W. Adamcówna, Wacław Kamiński, Zofja Anyżówna, Aleksandra Bilakowska, Stefan Bielicki, Alojzy Ginter, Sebastian Kazmierowski, Alfred Szramka, Bolesław Kuzdelski, Abram Mestwin, Roman Józefiński, Marcin Burdakowski, Irena Sobieszczanka, Adela Mrokowska, Jan Stollenwerk, Helena Jarecka, Stanisław Bendorff, Zygmunt Jarecki, Jadwiga Lewandowska, Leon Radzikowski, Janina Nehryżanka, Zofja Rytlewska, Z. Słuchnińska, Marta Słuchnińska, Wanda i Gertruda Lewandowska, St. Nehryżanka, Stefania Kłosowska, Ant. Motylewska, Paulina Motylewska, Janina Kufelówna, Marja Cepluchówna.

Stefan Śledzikowski — Kębiowska Tamara, Kazimiera Krotoszyńska — Trzemeszno, Eleonora Motylewska — Trzemeszno, Aniela Szafrąńska — Gąsawa, Wanda Kociszewska — Biechowo, Klara Szelowna — Osie, Stanisław Zeliński — Lisewo, J. Wojtych — Wągrówiec, Walentyna Brodzińska — Wądkowo, Ignacy Stanisławski — Inowrocław, Jan Zychliński — Dąbrowa Mała, Helena Kropelka — Zbierek, Marja Kropelka — Konin, Marja Krosińska — Muglina, Stefan Sadowski — Ziemięcim, Melanja Lewandowska i Janina Rytlewska — Nakło.

W drodze losowania nagrody otrzymali: 1) Jan Stollenwerk, Bydgoszcz, Około, Śląska 3. (Władysława Orkana „Drzewiej” — powieść.) 2) Aleksandra Bilakowska, Bydgoszcz, ul. Toruńska, (Józefa Ignacego Kraszewskiego „Lubomir” — powieść z X wieku.) 3) Aniela Szafrąńska, Gąsawa, powiat zniński. (Andrzeja Struga „Ojcowie nasi” — nowela.)

Przykład niemieckiej złej woli.

Pracowity, zdolny i na ogół uczciwy naród niemiecki, mimo że w pochodzie cywilizacyjnym kroczył niewątpliwie w pierwszych szeregach, zeromadził przeciw sobie cały świat cywilizowany podczas wojny światowej.

Ogólny brak zaufania do Niemców nie przeminał w świecie. Bo żadne państwo i żaden naród zorganizowanego kłamstwa nie doprowadził do takiej doskonałości jak Niemcy.

W każdym sąkaku świata, w każdym narodzie i państwie umieją znaleźć ludzi i grupy ludzi dla rozsiewania kłamstw jako broni przeciw tyja, których chcą skrzywdzić. To się nazywa propaganda.

Najdotkliwiej doznali Polacy na sobie skutków propagandy niemieckiej. To, aby zakryć zbrodnie rozbiórów Polski, zasmarowano dziesiątki tysięcy tomów, w których zohydzano „Polnische Wirtschaft“ w przeszłości.

Leodo dąwignęła się na nowo państwowość polska, już okrzyczano ją jako „sezonową...“ Cała zgraja platinich agentów z włoskim „mężem stanu“ Nittim na czele wykazywała rzeskomą niezdolność Polaków do utrzymania swej państwowości. Amerykański generał Allen, dowódca wojsk okupacyjnych w Koblencji, nie zwiedziwszy nigdy Pulaki ani G. Śląska, nie znając gramatyki porównawczej języków germańskich i słowiańskich pod wpływem podszeptów niemieckich roglasza fałsz o G. Śląsku i Górnośląskach.

Ale najwymowniejszym przykładem złej woli niemieckiej, wzorem nieuczciwej propagandy, szcyciem przewrotności jest chyba artykuł bygoskiej „Deutsche Rundschau“ z dnia 9 bm., w którym likwidację osadników niemieckich porównuje z wywłaszczeniem majątków polskich, dokonaniem przed 15 laty na mocy pruskiej ustawy wywłaszczeniowej.

Z takimi autorami się nie polemizuje. Na takich autorów przewidziany jest art. 181. kodeksu karnego Rzeszy Niemieckiej, mówiący o „świadomem zohydzeniu władz państwowych.“

Nie można chyba dalej posunąć ozelności, jak uprawianie kłamliwej propagandy przez niemieckie pismo w Polsce. Ilo to razy „Deutsche Rundschau“ pisała o „wypędzeniu 900 000 Niemców z Polski“! My się śmiejemy z tego, ale bezkarne szerzenie takich wiadomości kłamliwych musi z czasem w najlojalniejszym wobec państwa polskiego czytelniku niemieckim wzbudzić mielenianie, że naprawienie zbrodni rozbiórów i zlikwidowanie setek tysięcy Niemców drogą ustaw wyjątkowych w Poznańskim osiedlanych, ze szkodą Polaków jest krzywdą niemiecką.

Nie wolno nam bagatelizować tej oszerczej metody. Konstytucja niemieckiego państwa narodowego, Republiki Niemieckiej, głosi, że

„we wszystkich szkołach dążyć należy do wychowaniu moralnego... zgodnie... z dążeniem do pojednania narodów (art. 148).

Art. 4 głosi, że „Powszechnie uznane zasady prawa narodów stanowią obowiązującą część stładową niemieckiego prawa państwowego.“

A takim powszechnie uznanym prawem jest prawo stanowienia narodów o sobie.

Tymczasem autor artykułu wspomnianego „Deutsche Rundschau“ nawet tę zasadę zaczepia, nazywając ziemie nasze „dawniej germańskim wschodem“. Tylko nieuk tak pisać może albo nieuczciwy publicysta. Wielu niemieckich uczonych zaprzecza wogóle istnieniu kiedykolwiek jakich Germanów i rasy germańskiej. A już stanowczo stwierdzają, że fizycznie dzisiejsza ludność Niemiec różni się ogromnie od mieszkańców Niemiec nawet z późnego średniowiecza. Brandenburgja wchłonęła przeciwie na przelomie 17 i 18 wieku 75 tysięcy hugenockich rodzin francuskich czyli 350 tysięcy głów. Nazwy Berlina, Potsdamu do dziś dnia zdradzają pochodzenia słowiańskie, jako że na pniu słowiańskim wyrosło plemię brandenbursko-pruskie

Stwierdzamy, że cała uczciwa opinia, także niemiecka, potępić musi pu-

blicystów, którzy przez świadome szerzenie oszercstw przeszkadzają pojednaniu narodów.

To, co wypisuje autor artykułu w „Deutsche Rundschau“, nie jest przekonaniami uczciwego i obeznanego ze sprawą Niemca czy to z Rzeszy czy też z Polski.

Dotąd wskutek nagromadzenia się wszędzie podobnych oszercstw gdzie-

kolwiek i kiedykolwiek Niemcy skarzają się na krzywdę, czy to w Polsce, czy w zagłębiu Ruhry albo Saary, wreszcie w okupacji nadreńskiej nikt w żale te nie uwierzy, w myśl doświadczenia, zawartego m. i. także w przysłowiu niemieckim: „Wer einmal lügt, dem glaubt man nicht.“ (Kto raz skłamał, na wiare nie zasługuje).

A. P. B.

Propaganda caryzmu w Stanach Zjednoczonych.

W Stanach Zjednoczonych wydana została żona prezydenta do tronu rosyjskich carów w ks. Cyryla, krewna dworu ang. w ks. Aleksandra, przybyła w celach propagandy i uzyskania pieniędzy. O pobycie dyplomacji „cara“ Cyryla pisze „Dziennik Związkowy“ w Chicago wychodzący, co następuje:

Byli to ludziska świadkami, to „towarzystwo“ demokratycznej Ameryki, zwłaszcza nowojorski tak zw. „Klub Opery Ponedziłkowej“ przyjmował tutaj żone

samozwającego „cara“, jako rzeczywistą carową w państwie monarchistycznym, a nie w demokratycznej Ameryce.

Sprawa zaczęła przybierać taki obrót, iż wiele poważnych gazet amerykańskich zwracało nawet uwagę departamentowi stanu i coś się stać musiało, skoro „carowa“ nagle opuściła Stany Zjednoczone. Tak więc incydent ten zjednania Ameryki dla sprawy „cara“ Cyryla trzeba uważać za zamknięty, a carowej posłać krzyżyk na drogę.

RUCH TOWARZYSTW.

Ogólne zebranie członków Chrześc. Z. Z. odbędzie się w sobotę dnia 10 bm. wiecz. o godz. 6.30 w Ognisku, przy ul. Jagiellońskiej 71. Na porządku obrad ważne sprawy m. l. zatwierdzenie listy kandydatów do Rady Kasy Chorych. Wstęp tylko za okazaniem legitymacji członkowskiej. O liczny udział proszą

Zarząd.

Zebranie Głównego Zarządu (Okręgowego) Chrześc. Z. Z. odbędzie się w poniedziałek, dnia 12 bm. w sekretariacie ul. Poznańska 4 II. wiecz. o godz. 6.30.

Walne zebranie Chrześc. Z. Z. filji „Kabel Polski“ odbędzie się w niedzielę, dnia 11 bm. popoł. o godz. 2 w Ognisku ul. Jagiellońskiej 71. O liczny udział proszą

Zarząd.

Roczne walne zebranie K. S. A. „Sła“ odbędzie się dziś w sobotę, o godz. 7 wiecz. w lokalu 3 Maja przy Placu Piastowskim

786 Stowarzyszenie Zegarmistrzów i Złotników donosi swym członkom, że walne zebranie nie odbędzie się w poniedziałek, lecz w środę dnia 14 bm. Zarząd.

798 Cech krawiecki. Kwartałne zebranie odbędzie się 12 bm. o godzinie 7 wieczorem w Ognisku przy ulicy Jagiellońskiej 71. Komplet konieczny. Zarząd.

818 Cech Obuwniczy. Roczne walne zebranie odbędzie się dnia 12. 1. rb o godzinie 6 i pół wieczorem w lokalu pana Muellera, plac Piastowski 2. Na porządku dziennym: wybór cechmistrza, uzupełnienie zarządu i zmiana statutu. O liczny udział proszą Zarząd.

833a Podoficerowie Rezerwy! Zebranie miesięczne odbędzie się w poniedziałek 12 bm. o godzinie 7 wieczór w lokalu Patzera. Z powodu ważnych spraw obecność wszystkich pożądana. Zebranie zarządu o 6, zaś przyjmowanie nowych członków o 6.30. Zarząd.

841 Tow. śpiewu „Moniuszko“, Bydgoszcz. Roczne walne zebranie odbędzie się w wtorek dnia 13 bm. o godzinie 8 wieczorem na salce przy kościele św. Trójcy. O liczne przybycie wszystkich członków czynnych jak i nie czynnych oraz sympatyków proszą Zarząd.

767 Tow. śpiewu „Lira“, Bydgoszcz-Szwederowo urządza swoje roczne walne zebranie w niedzielę, 11 stycznia br. punktualnie go godzinie 3 i pół po południu na salce przy kościele. O liczny udział członków i gości proszą Zarząd.

Zebranie zarządu w sobotę 10 bm. o godzinie 7 i pół wieczorem na salce. Walne roczne zebranie K. S. A. „Sła“ odbędzie się dnia 10. 1. br. w lokalu 3-Maja (Plac Piastowski) o godz. 7 wiecz. Wobec ważnych spraw na porządku dziennym komplet pożądan. Członkowie winni zabrać legitymacje. Goście mile widziani.

553a) Grono Przyjaciół Sceny. Roczne walne zebranie połączone z fidulką dla członków i zaproszonych gości odbędzie się w niedzielę, dnia 11 b. m. o godz. 6. wiecz. w hotelu Lengninga przy ul. Długiej. Obowiązkiem każdego członka jest stawienie się co najmniej na rocznym posiedzeniu. Również uprasza się pp. miłośników sceny o gremjalne zapisywanie się na członków gdyż cel ten jest bardzo wzniosły. Zarząd.

629a) Tow. Powstańców i Wojaków Macierz. Zebranie komisji zabawowej odbędzie się w sobotę o godz. 6. u p. Baekera.

164) Tow. Czeladzi katolickiej. Roczne walne zebranie odbędzie się 11 bm. o g. 6 wiecz. w Domu Czeladzi.

408a) Sokół Bydgoszcz I. Walne roczne zebranie odbędzie się w poniedziałek dnia 12 stycznia o godz. 8 u Baekera. Wybór nowego zarządu. Posiedzenie zarządu natomiast w czwartek o godzinie 7 1/2.

Czołemi Gołębiowski, wiceprezes. Zarząd.

859) Bacność, Tow. Oświatowe Lechl W niedzielę, dnia 11 bm. o godz. 12 tej Z okazji 4 rocznicy odbędzie się na intencję towarzystwa msza św. w kościele św. Trójcy. Zarząd.

763) Bacność, Tow. Oświatowe Lechl Roznica odbędzie się w niedzielę dnia 11. stycznia 1925 u p. Wichera (Stara Bydgoszcz). Początek o godz. 7 Wstęp dla gości tylko za okazaniem zaproszenia, które odebrać można u prezesa p. Załachowskiego Zduny 11, u skarbnika p. Rybki Hetmańska 36 i u p. Jakuszkowiaka Jagiellońska 6, skład papieru. Zarząd.

826) Kolo śpiewu „Odrodzenie“ Bydgoszcz-Bielawki. W niedzielę dnia 11 bm. o godz. 4 1/2 popoł. na sali drh. Ferencza Senatorska 76 odbędzie swe roczne walne zebranie. Komplet pożądan. Zarząd.

856) Członkom Tow. Powst. i Wojaków Macierz przypomina się, że składki swe mogą uregulować 10-go od godz. 5 do 6 w lokalu posiedzeń. Skarbnik.

827) Związek Handlowców. Zebranie zarządu odbędzie się w poniedziałek, dnia 12 bm. o godz. 8 w sekretariacie. Proszę o przybycie wszystkich członków ustępującego jak i nowego zarządu. Prezes.

828) Związek Handlowców. Schadzka koleżeńska odbędzie się w środę, dnia 14 bm. o godz. 8 wiecz. w hotelu Lengninga Wstęp tylko dla członków i niezorganizowanych pracowników handlowych, którzy mają zamiar wstąpić w nasze szeregi. Podczas schadzki urzędnie koledy skarbnik i sekretarz. Prosimy uścić się ze składką i ocała wnoski o przyjęcie. Zarząd.

Towarzystwo Uczniów Handlowych. We wtorek dnia 13 bm. odbędzie się zebranie zarządu w Sekretariacie o godz. 8. wiecz. Komplet konieczny. Kuratorjum.

Donosimy członkom swoim, że Biblioteka przeniesiona została do sekretariatu na ul. Mazowiecką 43. Uprasza się o oddanie zaległych książek. Zarząd.

819) Bacność filja Krawców. Pogrzeb członka ś. p. Krepkowskiego odbędzie się w niedzielę 11 bm. popoł. o godz. 2. z domu żałoby Okole, ul. Jasna 27, na stary cmentarz. Członkowie stawiają się ze sztandarem o 1 1/2 na ul. Jasna 27. Zarząd.

Tow. śpiewu „Lutnia“ Bydgoszcz. Roczne walne zebranie odbędzie się w niedzielę, dnia 11bm. o godz. 4 popoł. w lokalu p. Jarnatha przy ul. Jana Kazimierza, w razie niedostatecznej liczby zebranych odbędzie się drugie zebranie z tym samym porządkiem obrad pół godziny później.

W niedzielę popołudniu o god. 3. walne zebranie miłośników hodowli królików i kóz na sali p. Mellera. O liczny udział proszą Zarząd.

Sokół Brdyńskie Siernieczek. Walne roczne zebranie odbędzie się w niedzielę, dnia 11 stycznia o godz. 3 popoł. u p. Kowalewskiego. Wybór nowego zarządu. Posiedzenie zarządu natomiast w sobotę o godz. 8 wiecz. Oliczny udział proszą Zarząd.

358a) Roczne walne zebranie Tow. gimn. Sowił w Kraszynie odbędzie się w niedzielę, dnia 11. 1. br. o godz. 3 popoł. Z powodu ważnych spraw uprasza się o liczne przybycie członków. Czołemi Zarząd.

— Ofiarne serce okazał p. Józef Przybylski z Pakośd, składając na rzecz Komitetu zbierania ofiar na kościół Brzoza—Przyłęki na rzecz tegoż kościoła dwie figury.

Najserdeczniejsze podziękowanie składa za komitet Słomski, prezes.

Biuletyn bibliograficzny nr. 33.
Księgarni J. Idzikowskiego
Gdańska 16-17.

Jeziorowski H. Piłka nożna. Wyd. 4-ta
Wa 1925. s. 75. zł. 2.—

Klein ks. Bractwo Strzeleckie. (Confraternitas Jaculatorium) w Bydgoszczy 1924. s. 48. zł. 3.—

Kühnel A. Ulice, projektowanie, budowa i utrzymanie. Lw. 1925. s. 417 + 396 rys. zł. 15.—

Lauterbach A. Warszawa. Wa 1925. s. 231 + 166 ilstr. zł. 15.—

Niewiadomski i Poliński Amunicja artyleryjska i działanie pocisków. Tł. 1924 s. 128. zł. 6.—

Normand R. Roboty polowe. Użycie saperów. Wa 1924. s. 304. zł. 6.—

Organizacja sił zbrojnych S. S. S. R. w czasie pokoju. Wa 1924. s. 303. zł. 4 80.

Poliński J. Francuskie prawidła strzelania artylerji i ich uzasadnienia. Tł. 1924 s. 72. zł. 2.—

Prawo wekslowe i cekowe obow. z dn. 1. I. 1924. Str. 95. zł. 1.—

Raszke M. Psychologiczne podstawy zaprawy sportowej Wa 1924. s. 86. zł. 1.—

Starzeńczyk J. Harcerskie troski. Powieść L. 1925. s. 579. zł. 10.—

Weysenhoff J. Noc i świt. Powieść. Wa 1925. s. 480. zł. 9.—

Winowicz F. M. Praktyczny podręcznik handlu zamorskiego. Wa 1924. s. 115. zł. 4.—

Wywóz i przywóz (Co potrzeba wiedzieć przejeżdżając przez granicę?) Wa 1924. s. 16. zł. 1.—

Na prowincję odwrotna wysyłka za załeczeniem.

GIEŁDA ZBOŻOWA.

Poznań (AW.) z dnia 9. I. 1924.

Loco Poznań za 100 kg. (2 centnary) w ladunkach wagonowych.

Leno za 100 kg.	od zł.—do zł.
Zyto	23,50—24,50
jęczmień browarny	23,50—25,50
Mąka żytnia 65% wł. worka	38,50—
Mąka żytnia 70% z workami	34,25—36,25
Mąka pszenna 65% wł. worka	—
Osna żytnia	16,75—
Pszennica	23,50—30,00
Owies	20,50—21,50
Osna pszenna	—
Ziemniaki jąd. rychle	4 00—
Ziemniaki fabryczne	10,00—12,00
Łubin niebieski	13,50—15,00
Łubin żółty	18,00—21,50
Groch polny	27,00—31,00
Groch wikt.	13,00—15,00
Seradela nowa	18,00—19,50
Płatki ziemn.	—

Uspokojenie spokojne.

Z GIEŁDY.

Gdańsk, 10 L. (AW.) (Not. D.)	
Za 100 złotych	101 59 gł.
Dolary	527 gł.
Warszawa, 10 L. (AW.) not. prw.	
Dolary	513 zł.
Funtv szterlingów	24 80 zł.
Franki francuskie	za 100— 27,95 „
Franki belgijskie	100—
Franki szwajcarskie	101,95 „
Liry Włoskie	—
Korona austriacka	—
Korona czeska	—
Tendencja utrzymana	

Stan pogody.

Dzień i godzina	Ciśnienie powietrza 60 mm +	Temp. pow. 0 C	Zachm. 0—10	Kierunek i szybkość wiatru metr nacsk
9. 1. 1. poł.	53,5	+3,1	10	W. 5,3
9. 1. 9 wiecz.	49,2	+1,4	10	W. 5,6
10. 7 rano	54,3	+4,5	10	W. 6,5

Temperatura doby ubiegłej: średnia + 2,3, najwyższa + 5,7, najniższa + 0,7. Wysokość opadu 2,8

Wysokie ciśnienie nad Hiszpanją, Francją i półwyspem Bałkańskim — niskie nad Norwegią. Zachmurzenie zmienne, przelotne deszcze, mgisto, temperatura przeważnie powyżej zera, wiatry południowo-zachodnie i zachodnie.

ś. p.

Helena Knispelówna

urzędniczka kolejowa

po długich i ciężkich cierpieniach, przeżywszy lat 25, zasnęła opatrzona Sakramentami św. w dniu 9 stycznia 1925 r.

Cześć Jej pamięci!

Koleżanki i koledzy z Wydziału Dochodów Dyrekcji Gdańskiej w Bydgoszczy.

Obrząd pogrzebowy odbędzie się z kaplicy nowego cmentarza w Bydgoszczy, dnia 12. b. m. o godz. 3 po południu. (866)

ś. p.

Antoni Freywald

o czem donoszą w imieniu rodziny

W. M'kherlowie.

Pogrzeb odbędzie się w niedzielę, dnia 11. b. m. o godz. 1.15 po południu z domu żałobcy, S. wińskiego 19.

Msza św. żałobna odbędzie się w poniedziałek, dnia 12. b. m. o godz. 8.30 w kościele Serca Jezusowego (762)

Dnia 7. b. m. o godz. 6.30 wieczorem zmarł po długich i ciężkich cierpieniach

ś. p.

Mieczysław Hanik

sekretarz miejski

w 34 roku życia.

W Zmarłym tracimy sumiennego, gorliwego i niestrudzonego urzędnika, który poniósł niemałe zasługi w administracji komunalnej miasta Bydgoszczy. — Cześć Jego pamięci!

Magistrat miasta Bydgoszczy.

Pogrzeb odbędzie się w niedzielę, dnia 11. b. m. o godz. 3.30 po południu z kaplicy na nowym cmentarzu. (851)

Wszystkim znajomym i przyjaciółom za nadesłanie tak licznych telegramów oraz życzeń, również Towarz. „Montusko” za tak piękny śnieg w dzień ślubu naszego składają najserdeczniejsze

722

podziękowanie

Janostwo Gilewscy
Józef. Żekanowscy

Szanownym Paniom polecam do wiadomości, iż na życzenie wielu pań otworzyłem

772

SALON DAMSKI

pod dozorem dziennej i odpowiedzialnej kierowniczkii.

Z poważaniem

ST. GNIATCZYK, fryzjer, ulica Gdańska nr. 154.

W dniu 7 stycznia br. zmarł po długiej i ciężkiej chorobie kolega

ś. p.

Mieczysław Hanik

sekretarz miejski

W zmarłym tracimy pracowitego i wzorowego kolegę.

Niech Mu ziemia lekka będzie.

Bydgoszcz, dnia 9. 1. 1925.

Towarzystwo Urzędników Miejskich w Bydgoszczy.

Pogrzeb odbędzie się 11. bm. z kaplicy na nowym cmentarzu 835

Przedsiębiorstwo budowlane

poleca się do wykonywania wszelkich prac w zakresie budown. wchodzą z materiałem powierzonym i własnym.

Przy pracach specjalnych obowiązuje się firma na dogodnych warunkach w czasie zastrzeżonym wykonać. 722

Władysław Józefowicz

mistrz murarski.

Ul. Pomorska 27, Telefon nr. 970.

Stemple kauczukowe, Pieczęcie

tanio i szybko tylko w składzie papieru 787

Piąłowskiego, ul. Pomorska nr. 2.

Na Karnawał

polecam w wielkim wyborze

Maski	Confetty
Kapy	Żabki
Ordery	Girlandy
Serpentyny	Lampiony

Towarzystwom daję kapy w komis.

Franciszek Jaszek

Skład papieru, Wetlnany Rynek 13. 788

Zakład pogrzebowy Rudolf Grund,

Tel. 338. Bogaty wybór.

Pogrzeby załatwiam kompletnie włącznie z urzędowymi meldunkami. (25541)

Gdańska 26.

Eleganckie powozy.

Państwowe Nadleśnictwo Żołędowo p. Maksymilianowo

sprzedawac będzie przez licytację we wtorek, dnia 20-go stycznia br., od godziny 9-tej począwszy, w restauracji pana Ziółkowskiego w Smukałach, (stacja Bydgoskiej Kol. Pow. - Smukała) 722

drzewo opałowe

z leśnictw: Jagodowa, Zdroj, Nowego-mastku i Dąbrowy oraz ca 60 m³ budulca I-IV. klasy z leśnictw Jagodowa i Zdroj.

Oprawę książek

bibliotecznych od najskromniejszej do najwykwintniejszej, po cenach przystępnych wykonuje introligatornia Dziennika Bydg. Poznańska 30.

Książkownia

biegła potrzebna. Wnioski z życiorysem skierować do Dziennika Bydgoskiego pod „20”. 753

Zł. 10—15 000

pożyczki poszukuje się za hipoteczną gwarancją dla dobrze prosperującego magazynu w śródmieściu Bydgoszczy. Procent podług umowy.

Łask. zgłosz. uprasza się do eksp. Dzien. Bydg pod nr. „834”. 838

3 pokoje i kuchnia,

2 pokoje umeblowane z powodu wyjazdu zaraz do wynajęcia 799

Wilczak, Nakleńska 9 i p.

Butelki

wszelkiego gatunku kupują i placę za butelki od win podwyższone ceny 789

Handel butelek Fr. Topolński, Królowej Jadwigi 13. w podwórzu.

Młody rutynow. profesor udziela korepetycji

w zakresie 8 klas. Specjalność klasy wyższe. Przygotowuję do egzaminów ze wszystkich klas i na maturę. Skutek pewny. 849

Ul. Pomorska nr. 38 II. piętro lewo

Maszyna

do dzielenia butelek reig-teilmaszynie na s rze daż 865

M. Bloch, Sępólno.

W niedzielę, dnia 11-go bm. urządzą w sali „Ogniska”, ulica Jagiellońska 71

Wielki Bal Maskowy

Czysty zysk przezn. na fundusz doraźn. pom. Początek o godz. 5-tej. — Wstęp 1 złoty. O poparcie prosi

821 **Gospodarz.**

Szkoła tańców

wład. Kochańskiego w sali Lengnina, ulica Długa 56. 832

Przyjmuje jeszcze

dla uzupełnienia koleżka dokształcającego. Zgłoszenia w poniedziałek, godz. 7 wiecz. druga lekcja

Wpisy na miejscu.

TANCE MODNE!

wyucza się każdy pięknie tańczyć w 12 godz. pod gwarancją. Dla początkujących osobny kurs. Dla osób starszych s ejaane lekcje w kółkach i pojedynczo. Dla młodzieży ceny zniżone Łaskawe zgłoszenia i za isy od 10-12 i od 5-7 po poł. w kancelarii 795

ul. Jackowskiego 2 parter prawy

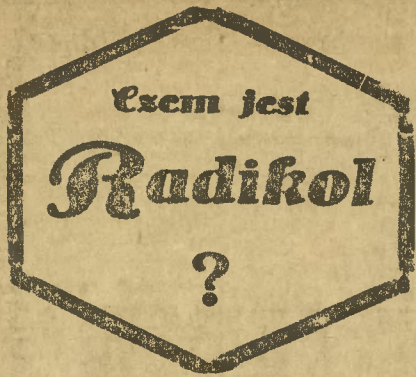
Szkoła tańców A. Tulbacka

Ogłoszenie!

Niniejszem podaje się do publicznej wiadomości, iż z dniem 9. 1. 1925 r. ekspedytorstwo kolejowe na dworcu Włocławek przekazane zostało panu Józefowi Szulz w Włocławku. 862

Kolejowy Urząd Obrotu Handlowego w Bydgoszczy.

Czytajcie Dziennik Bydgoski!

Nadleśnictwo Potulice

poczta Nakło-Notec

sprzeda w drodze submisji następujące drzewo sosnowe z cięcia zimowego z roku 1924/25:

Los I rewir Pietaż oddz. 43 = 528,55 m³ (II kl. 86,50 m³ III kl. 297,23 m³ II kl. 144,82 m³). Odległość od kanału Bydgoskiego ca 2 1/2 klm

Los II rewir Kaźmierowo, oddz. 67 = 478,64 m³ (I kl. 31,46 m³ II kl. 248,48 m³ III kl. 174,74 m³ IV kl. 23,96 m³). Odległość od Kanału Bydgoskiego ca 3 klm.

Pisemne oferty w zamkniętych i zalakowanych kopertach, z napisem „Submisja“ przesyłać należy do Nadleśnictwa lub wręczyć osobiście do dnia 19 stycznia 1925 r. do godz. 10¹⁵, przed poł. Otwarcie ofert nastąpi o 11 w lokalu Administracji w Potulicach. Oferty winne być wniesione za 1 m³ za poszczególne losy w złotych i dziesiątkach złotego wraz oświadczeniem, że reflektantowi znane są miejscowe warunki sprzedaży i że takowym poddaje się bez zastrzeżeń.

Nadleśnictwo zastrzega sobie ewent. małe różnice w masie i zatwierdzenie kupna przez administrację Majętności Potulice.

Uwaga. Kupującemu daje się sposobność przetarcia zakupionego drzewa w miejscowym tartaku.

Bliższych warunków sprzedaży udziela Administracja Majętności Potulice p. Nakło, tel. nr. 76. 595

MILENA centrifuży z wkładką

w dobroci i wykonaniu niezrównanem.

W wielkościach 50—160 litrów. Wygodne warunki zapłaty.

Wszystkie części zapasowe fabryki Hübner Lignica na składzie.

Bruno Korth

Kordeckiego 4. Telefon 1276.

Cegielnia parowa

dobrze się rentująca w obszarze dworskim (około 350 mórg wtem około 200 mórg ziemi ornej) budynkami słicznie położonymi nad Wisłą, przy linii kolejowej Toruń-Bydgoszcz, z komunikacją wodną, kompletny inwentarz żywy, matowy, zaraz do sprzedania na bardzo korzystnych warunkach. 121

Zgłoszenia pod „Parowa Cegielnia“ do Kup. Biura Ogłoszeń Jagiellońska 25.

Telefon 324

Węgiel Górnośląski

Koks nutniczy, Brykiety „lise“ Drzewo rąbane oraz w szczapach

dostarczają staie każda ilość z dostawą w dom

Ceny niskie Ceny niskie

„PETOW“ Polskie Tow. Węgl. Sp. z o.o. Składnica róg ulic Świecka i Kaławska Biuro ulica Gdańska nr. 42 (25206)

Możemy natychmiast dostarczyć i polecamy ORYGINAL

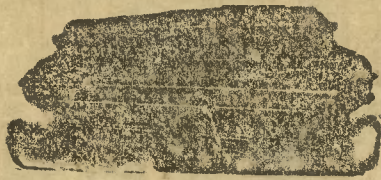
śrutowniki „Varaklit“

o tarczach stalowych (23772)

Śrutowniki z walcami, Sortowniki do kartofli, Parniki, Siekacze do buraków, Młocarnie szeroko błąjące, (całkowite żelazne i inne), Młocarnie sztyftowe do prostej stomy oryg. „GRUSE“

Młocarnie z cepamy oryginal „GRUSE“ Wialnie do czyszczenia zboża, Sieczkarnie, pługi jedno i wiele skibowe, Siewniki, bronny, 24121, Wirówki do mleka i maślarki.

B-cia Ramme, Bydgoszcz, Sw. Trójcy 14 b, Telefon nr. 79.

Polecam trumny wszelkiego rodzaju, jako to:

sosnowe, dębowe i metalowe

po cenach konkurencyjnych, trumny dla dorosłych począwszy od 30 zł. z całkowitą dekoracją, dla dzieci od 6 zł.

Zawsze wielki wybór gotowych trumien na składzie. Katafek, kandelabry i dywany wypożyczam bezpłatnie.

W. KOSMOWSKI

Fabryka i skład trumien, Telef. 397. Bydgoszcz, Plac Piastowski 6 a. 25340

Zamiast TRANU dla dzieci oraz osób wątłych i anemicznych

Magistra JECOROL A. BUKOWSKIEGO, Bogactwa, M. Z. P. Nr. 214

Laboratorium chemiczne Apteki, Warszawa, Marszałkowska 54, telefon 13-19 (25238). Sorzedaż w aptekach i skl. aptecz. Wystrzegać się naśladownictwa. Uwaga! Wszystkie wyroby naszego laboratorium są zaopatrzone w czerwony podpis „A. Bukowski“ i markę ochr. : trójkąt ze siatką

Odciski, brodawki i skórę zgrubiałą na podszewkach bezpowrotnie bez bólu usuwa 22239

„KLAWIOL“

Chemiczno farmaceutyczne laboratorium „Ap. Kowalski“ w Warszawie ul. Miodowa nr. 5.

Łóżka metalowe

materace, umywalki

po przystępnych cenach poleca

JULIUSZ MUSOLFF Tow. z ogr. por. ul. Gdańska 5.

Większe objekty leśne

zniszczone przez sówkę przeznaczone na wycięcie ew. już wycięte poszukuje zamiejscowe przedsiębiorstwo przemysłowe celem kupna. Po wskazaniu takowych piasc się stosowną prowizją.

C. A. Franke, Bydgoszcz, Czartoryskiego 2. (27539)

Wyjeżdżając jako ostant niemiecki na stałe do Niemiec, poszukuję obeznanego z warunkami na terytorjum Prus Wschodnich najchętniej obywatela niemieckiego, któryby mi ułatwi nabycie tamże realności

ewtl. był pomocny przy założeniu przedsiębiorstwa handlowego lub przemysłowego. Gotówka nie-otrzebna. Za pomoc skuteczną sownie wynagrodzę.

Zgłoszenia skierować do (451) Gustaw Brückner, Białyostok, Hotel Ryc.

Uwaga! Uwaga!

50% taniej niż gdzieindziej!

- Plaszcz damskie flauszowe 35 zł.
 - Plaszcz damskie prima-frencz 18 zł.
 - Plaszcz damskie zamzowe od 50 zł.
 - Plaszcz damskie sukienne 50 zł.
 - Plaszcz męskie 30 zł.
 - Ubrania męskie 23 zł.
 - Spodnie kortowe 5 zł.
 - Sukienki szwiotowe 10 zł.
 - Kapelusze damskie imit. skóry 4 zł.
 - Kapelusze damskie filcowe 6 zł.
 - Głazy męskie 3 zł.
 - Czapki męskie od 2 zł.
- Swetry damskie i męskie garnitury dziecięce, pańczochy, skarpel, ki, wełna, koce, bielizna, wsze kie inne towary krótkie po cenach bardzo niskich. (26779)

Leon Dorożyński, Zbożowy Rynek 9.

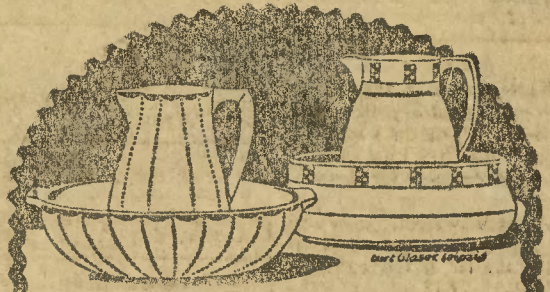

Bracie!

chcesz być dobrze elegancko ubrany splez do nowo utworzonej prawnol garderoby męskiej, mamskiej i wojskowej przy ul. Dworcowej 14.

Geny przystępne - dla pp. oficerów i urzędników ulgi

Józe Demel b. kroczy firm Chodziński

Artykuły domowego użytku

A. HENSEL

Dworcowa 97. 27817

Na karnawał

maski, czapki (kapy), ordery, serpentyny, konfetti i t. p.

poleca towarzystwom w komis Skład papieru L. Piłkowskiego, ul. Pomorska 2.

WEŁNĘ KILIMOWĄ

WATĘ WEŁNIANĄ DO KOŁBER, WATELINĘ DO KONFEKCI

poiec hartem korzystnie (112)

PRZEMYSŁ WEŁNIANY

W. Olszański. Sw. Marcin 56 I. Tel. 2031.

TŁOCZNIA

do wybijania olejów

z siemienia maku, rzepaku itp. po wyreperowaniu znowu uruchomiona (531a)

Władcyław Krygier, Slesin.

Skóry surowe -- skórki

tchórze, wydry, lisy, kuny, zające, króliki, włosie końskie

kupuje (24885)

handel skór P. Voigt, Bydgoszcz, Bernardyńska 10. Telefon 1549

Węgiel, koks, brykiety

centnarami i wagonowo na kredyt

Kaczmarek i S-ka, Kordeckiego 7, Telefon nr. 1169 i 1709.

Zbiegł

PIES wilk maści ciemnej, w okolicy dworca z nowym kagańcem. Uczciwego znalazcę proszę o zwrot za dobrym wynagrodzeniem 549) Hurtownia Kolonialna JAN LOOSE ulica Jagiellońska nr. 10.

Radikol

najlepszym środkiem na nagmiotki.

W aptekach i drogerjach do nabycia

„KONOPIE”
Własc. Edmund Narzyński
Garbary 10 BYDGOSZCZ Telef. 1944
Najtańsze źródło zakupu dla wszystkich. (713)

Hurtownie. Worki, sienniki, tkaniny, płótna krawieckie, ścierki do podłóg i kurzu, przedzie jutowe. Szpagaty, przedzie szewskie, rymarskie, konopie, powrozy, baty i maty kokosowe. Worki linae, drelichowe płachty żniwne i opony wagonowe wykonuje szybko i starannie. — Wszelkie przybory tapicerskie. Proszę żądać opróbkowaną ofertę.

Detalicznie.

Ceny bezkonkurencyjne.

Lasy Potulickie.
Licytacja
opału dębowego i sosnowego
w czwartek, dnia 15 stycznia b. r. od godz. 10 rano w gościńcu w Samsiecznie. (608)

Znacznie powiększone
**Kostiumy
Płaszcz
Spódnice**
gotowe i podług miary kupuje się
w składzie specjalnym
R. HALLMICH
Kostiumy i interes miarowy
Gdańska 154. Gdańska 154.
Pierwszorz. materiały i jedwabie podszewk
Duży wybór.

Założone 1907. Telefon 1485.

Uwaga dla PP. Kupców!
Fabryka moja posiada każdą ilość
kiszonych ogórków i kapusty
wagonowo i detalicznie. (495)
polecam Szanownym P. Kupcom
Kwiakowski
Dworcowa 43 Chelmno Tel. 97.

**Piwo Bock
i
Pilzneńskie**
wybornej dobroci w beczkach
i butelkach poleca (298)
Browar Kuntersztyn T.A.
Filja Pomorska 35. Tel. 115.

Jeżeli Cię stać
na prenumeratę tylko jednego pisma,
zastanów się dobrze nad wyborem.
„Przegląd Przemysłowo-Handlowy”
podaje dużo treści w ładnej szacie.
Warszawa, Koszykowa 7, telef. 250-85.
Na żądanie wysyłamy okazowe egzemplarze.

Kainit
15 proc.
Sól potasowa
40 proc.
**Tomasówka
i Superfosfat**
sprzedaje (156)
Landw. Ein- und
Verkauf Verein
Sp. z z. o. o.
Bydgoszcz-Bielawki
Tel. 160.

Były mierniczy
z długoletnią praktyką
poszukuje odpowiedniej
pracy biurowej.
Łaskawe of. pod „Mierniczy” do Dz. Bydg. (389)
Szukam posady jako
portier
do hotelu lub do jakiej
fabryki z dobrymi świadczeniami od 15 1 25.
lub później lub jakiego
innego zajęcia. Oferty
łaskawe do Dzien. Bydg.
pod „P. F. 50”. (630)

**Praktyczne
Kursy Handlowe**
pod kierunkiem
Poznańskiego Kuratorium Szkolnego
ul. Sienkiewicza 60. (709)

Dyrekcja przyjmuje zapisy kandydatów
i kandydatek na całkowity kurs lub po-
szczególne przedmioty:
1. książkowość: pojedyncza włoska i amerykańska
2. korespondencja: polska i niemiecka
3. rachunki kroleckie i bankowe
4. stenografia: polska i niemiecka
5. nauka o handlu i prawo handlowe
6. pisanie na maszynie i praktyka kantorowa.
Dyrekcja Jan Hennes, ul. Chrobrego 7.
dyr. i prof. średn. szkół handlowych 1-24-6 pp.

beccji muzyki (fortepian)
udziela rutynowana nauczycielka. (778)
ukończyła Konserwatorium w Petersburgu.
Długoletnia praktyka w instytucjach. Szkoła
prof. Leszetyckiego i Lutscha. Szybko
wyrabia technikę i rytmikę. Adres:
Błonia nr. 8 l. Telefon nr. 402.

Wesołego Nowego Roku
dla wszystkich i dla tych, którzy mają zamiar
kupić dobre i tanie meble.
Oferujemy:

Garnitur pluszowy bordou, 6 krzesel
wyplat. orzech., 1 stół do kanapy,
1 szafonierkę stosowaną, 1 biurko
damskie orzech., dalej 2 kanapy
pluszowe, 3 biurka męskie dyplom.,
2 stoły rozsuwane orzech., 1 bibli-
otekę orzech., 1 szafę do garderoby
z 3 części, 1 szafę białą, 2 stoliki
i umywalka, 1 eleg. dębową jadalnię,
także 1 elegancki męski pokój.
Dom Handlowy ul. Śniadeckich 6a.
Towarzystwo Górnoślązaków. (744)

Rutynowaną
stenotypistkę
z praktyką bankową, władającą językiem
polskim i niemieckim, w słowie i piśmie
i stenografującą conajmniej w jednym
z języków oraz (711)
2 biegłych buchalterów
poszukuje się natychmiast. Dokładne
oferty wraz z życiorysem, odpisami świ-
adectw jak i podaniem pretensji uosza
się przestać pod „Biegła” do Dzien. Bydg.

Tylko pierwsza siła.
Potrzebna zaraz samodzielna (719)
książkowa
która jest dokładnie obeznana z prowadzeniem
zurnalu amerykańskiego. Zgłoszenia osobiste do
„FAZA”
Fabryka zabawek i wyrobów drzewnych
BYDGOSZCZ, ulica Jagiellońska nr. 29.

Na nic pikantne przysmaki,
bo są w smakoszu pogardzie,
jeśli przy stole zapomni o
„PALMO”
świetnej musztardzie

Fabryka
„Palermo”
Szewska nr. 7

musztardy
T. Z. O. P.
Poznań Tel. nr. 38-04.

Wspólnika poszukuję w celu po-
większenia mej bardzo
dobrze prosperującej fa-
bryki cukrów i czekolady w Toruniu z początkującą wkładką
15 tysięcy zł. 3 pokojowe mieszkanie z kuchnią, stajnią
itp. wolne do orzeczenia. J. Skonlecki, Toruń, ul. Szeroka 42,
telefon 27 i 61. (598)

Hurtownia Tapicerska
Bydgoszcz, Tel. 862.
Pl. Kościelickich 2 dawn.
Hann v. Weyhernpl.
poleca (20406)
**wszelkie wyroby
tapicerskie**
jak: klubowe garnitury,
leżanki, kanapy, otoma-
nany, materace nakła-
dane i t. d.
Sprzedaż hurtowna
i detaliczna.

**1 duża
maszyna**
do gotowania z piecem
do pieczenia używana
i dobrze utrzymana ta-
nio na sprzedaż. 721
Schöpfer,
ul. Zdunów 5.

Poszukuję celem ku-
pna średnio silnego,
zdrowego i dobrze cią-
gnącego (641)
konia
1,68 do 1,70 cm. wysok.
i 5-7 letniego
Fabryka kapeluszy
i czapek, Dworcowa 92.
LEO KAMNITZER.

lokalu
na warsztat stolarski
poszukuję. Of. do Dz.
Bydg pod „S. P. 80”
378
**Dom szublerski
Okole**
przy 4 ślizie.
w niedzielę, 11 stycznia
bal.
Początek o godzinie 5.
793 Emil Kleiner.

**Wesoła niedziela
Karnawałowa
w Restauracji
i Kawiarni
„Wenecji”.
Pączki,
Pączki.**
Wieczorem koncert.
Śniadeckich 29.
(755)

Życie bez troski
i utrzymanie dostateczne osiągnąć może
cichy wspólnik (czka)
przez udział w przedsiębiorstwie nowocze-
snem. Tylko reflektanci z gotówką od 10
tysięcy zł. Zgłoszenia piśmienne do „PAR”
Bydgoszcz, Dworcowa 72 pod nr 409 18.

Gromnice
różnych gatunków i wymiarów,
oraz wszelkie świece kościelne
poleca po cenach fabrycznych
„Mydlarnia Poznańska”
ul. Poznańska 33. 360

Zegary, biżuteria
modne zegarki na rękę,
zegarki kieszonkowe, bu-
żiki, modne kolczyki
w wielkim wyborze
Obrączki ślubne
gotowe i na zamówienie poleca
po najniższych cenach
W. SKORACZEWSKI, Bydgoszcz, Dworcowa 80
Telefon 1846. 22783

**Towarz. oświatowe „LECH”
w Bydgoszczy**
urządza
w niedzielę, dnia 11-go stycznia 1925 r.
na sali p. Wicherta „Stara Bydgoszcz”
Obchód
4-ej rocznicy założenia.
Początek o godz. 7-mej wiecz.
Biletu przy wejściu, jedynie za okazaniem
zaproszenia (776)
Zaproszenia i debata można u p. brzo
Zalaczkowskiego, ul. Zdunów 11 u skarbnika
p. Rybka, ul. Hetmańska 36 i p. Jakusz
kowiaka, Jagiellońska 6 (skład kamieru).
ZARZĄD.

Dziś w sobotę, dnia 10 stycznia b. r.
w „Ognisku” przy ul. Jagiellońskiej 71
wielki bal karnawałowy.
Wstęp — Początek o g dz 6 wiecz
Czysty wsk przeznaczony na fundusz
doraźnej pomocy. 675
Opis pros. Zarząd Ch. Z. Z.